

L'ús social del temps a la província de Barcelona

Enquesta de condicions de vida i
hàbits de la població de Catalunya
2006

Col·lecció_ **Documents de Treball**

L'ús social del temps a la província de Barcelona

Enquesta de condicions de vida i
hàbits de la població de Catalunya
2006

L'ús social del temps a la província de Barcelona

Enquesta de condicions de vida i
hàbits de la població de Catalunya
2006

Col·lecció **Documents de Treball**

Sèrie_Igualtat i Ciutadania 14

**Diputació
Barcelona**

Aquest estudi forma part de la sèrie d'estudis monogràfics derivats de l'Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya (ECVHPC), impulsats per la Diputació de Barcelona.

Direcció d'aquest número: Àrea d'Igualtat i Ciutadania
Coordinació de les publicacions derivades de l'ECVHPC: Direcció d'Estudis i Prospectiva. Observatori Territorial

L'informe ha estat realitzat per un equip d'investigadors de l'Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona:

Marta Murrià i Daniel Polo Tècnics

Carme Ferrer, Jordi Gumà i Manel Pons Estadística

© del text: Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona
de l'edició: Diputació de Barcelona

Desembre, 2009

Producció: Direcció de Comunicació de la Diputació de Barcelona

Composició: Fotoletra, S.A.

Impressió: S.A. de Litografia

ISBN: 978-84-9803-531-5

Dipòsit legal: B. 2761-2010

Índex

Presentació	9
Introducció	11
1. Les tres grans esferes del temps quotidià: treball mercantil; treball familiar i domèstic; temps lliure i de lleure	17
El temps de treball mercantil	17
La relació amb l'activitat	19
El temps dedicat al treball mercantil	21
El temps de desplaçament a la feina	27
Síntesi	31
El temps de treball familiar i domèstic	33
El temps dedicat al treball familiar i domèstic	35
Els hàbits de compra	42
El temps de desplaçament per motius familiars i domèstics	43
La dificultat per compaginar la vida laboral amb les tasques domèstiques i familiars	43
Síntesi	49
El temps lliure i de lleure	50
La disponibilitat de temps lliure	51
Les hores de son	53
Les activitats de lleure	54
Síntesi	61
2. Les càrregues de temps	63
Les càrregues de la població	63
Les càrregues segons el cicle vital	67
Síntesi	72
Conclusions	75
Annex estadístic	79

Annex metodològic	147
Referències bibliogràfiques	161
Nota final	163

Presentació

El temps és un dret de ciutadania i, per tant, tothom ha de poder escollir lliurement com se'l vol organitzar i viure. Aquesta és la premissa bàsica amb què treballem les polítiques del temps des de l'Àrea d'Igualtat i Ciutadania de la Diputació de Barcelona.

I per tal de desenvolupar unes polítiques cada cop més adequades a les necessitats canviants de la ciutadania, em plau presentar-vos aquest estudi, el primer d'aquest tipus que es fa a la província de Barcelona, i que ens permet determinar en quines activitats distribueixen el seu temps les persones.

Les dades ens mostren que encara perduren desigualtats, de gènere, per edat, per tipologia de feina, entre altres, que afecten el desenvolupament en igualtat de la plena ciutadania.

Es constata, per exemple, que tot i la generalització en l'accés de les dones al món laboral, els homes continuen participant en major proporció al treball mercantil i les dones al domèstic i familiar. De forma majoritària, les dones que participen en els dos tipus de tasques assumeixen més carregues que els homes. Tot i que es dibuixa una tendència cap a la coresponsabilització, caldrà veure, en futures explotacions, com evoluciona aquest fet.

Estudis com el que teniu a les mans, doncs, ens permeten apropar-nos a la realitat social, complexa i canviant dels municipis, un aspecte clau per al disseny d'unes polítiques ajustades a nous escenaris i a les necessitats de la ciutadania. I de l'observació se'n deriva que els usos del temps no són homogenis per al conjunt de la població.

L'objectiu és que l'anàlisi d'aquestes dades ens faciliti la tasca política.

Amb aquest nou instrument a les mans, us animo a continuar treballant en favor de nous sistemes de gestió i organització de la ciutat més respectuosos amb les persones, que promoguin un nou contracte social entre homes i dones, adoptant una òptica integral. Com s'assenyala al llarg de l'estudi, hem d'aprofundir en els àmbits del treball i de la vida quotidiana, atès que són dos dels grans reptes que actualment tenen plantejats les polítiques del temps, desenvolupant polítiques des de la proximitat i des del lideratge polític, facilitant la cohesió social i territorial, la paritat i l'equitat.

Imma Moraleda

Presidenta delegada de l'Àrea d'Igualtat i Ciutadania

Introducció

L'any 2005, l'Àrea d'Igualtat i Ciutadania de la Diputació de Barcelona va crear la Xarxa de Ciutats i Pobles pels Nous Usos del Temps, amb la voluntat de promoure un espai de reflexió i debat amb els municipis entorn de les polítiques locals del temps. La Xarxa té com a missió «identificar, generar i difondre instruments conceptuals, polítics i operatius que serveixin als governs municipals per a una millor gestió local de les polítiques del temps». Entre els objectius de la Xarxa hi figura el de «promoure la reflexió col·lectiva d'acord amb un marc teòric d'actuació conjunta afavorint l'intercanvi d'informació i la cooperació entre els ens locals adherits». En aquest sentit, l'any 2008, la Diputació de Barcelona va encarregar a l'Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona un estudi sobre l'ús social del temps a la província de Barcelona. En aquest informe es presenten els resultats principals d'una anàlisi descriptiva sobre el temps que dedica la població de la província a les diverses activitats de la vida quotidiana, i s'analitza aquest ús segons les característiques socials, demogràfiques, econòmiques i territorials que hi intervenen.

L'objectiu principal de l'estudi és analitzar les diferències de la població pel que fa a l'ús del temps, les estratègies i recursos que utilitza per a gestionar-lo i els factors clau que expliquen i determinen aquestes diferències.

L'ús social del temps

El temps i el seu ús social es conceben actualment com a aspectes fonamentals per mesurar la qualitat de vida de la població, i la dimensió social del temps apareix com una variable d'una gran capacitat explicativa per analitzar la realitat social i les desigualtats en les societats contemporànies.¹ Com «s'utilitza» el temps, les activitats a què es destina o es pot destinar, la disponibilitat de temps lliure, les dificultats per gestionar temporalment les diverses activitats i obligacions quotidianes, són factors determinants de desigualtats socials que cal tenir en compte. El recurs del temps no hauria de generar més desigualtats socials ni aguditzar les que ja existeixen.

El temps de l'activitat econòmica i les empreses, els horaris escolars, els horaris dels serveis i dels transports públics, dels locals i de les activitats d'oci, dels comerços, etc., estructuren i pauten l'organització social del temps. El grau de disponibilitat de temps dels individus depèn de la seva vinculació i posicionament en l'estructura i organització social. L'ús individual del temps, per la seva banda, està constret per aquesta organització social, pel valor social del temps i, finalment, per les preferències i possibilitats individuals i familiars.

1. MIRALLES, C. *et al.* *L'ús social del temps a la regió metropolitana de Barcelona*. Pla Estratègic Metropolità de Barcelona, 2008.

Així, quan parlem d'un estudi sobre l'ús social del temps, fem una anàlisi del temps que dedica el conjunt de la població a les diverses activitats de la vida quotidiana, i de quina manera les diferències socials i econòmiques poden incidir tant en la manera com la població ocupa el seu temps com en les dificultats que es pot trobar a l'hora de compaginar els diversos usos.

Les polítiques del temps i la recerca sobre usos del temps

Les societats avançades han experimentat una sèrie de canvis al llarg del darrer segle que han incidit en el temps de les persones i la seva vida quotidiana:

- Canvis en l'estructura productiva i econòmica: generalització de l'accés de la dona al mercat de treball remunerat, pas d'una economia industrial a una economia terciaritzada, canvis en l'organització del treball (flexibilitat horària, diversitat d'horaris de les empreses), reducció del nombre d'hores de treball.
- Canvis en l'estructura demogràfica: envelliment de la població i increment del nombre de persones dependents, canvis en el model de família tradicional, disminució de la grandària mitjana de les llars, increment del nombre de llars monoparentals, increment de la diversitat de formes familiars, fluxos migratoris.
- Canvis culturals: individualització de la societat, augment de la diversitat i convivència de cultures, diversificació de les ofertes culturals, d'oci i de lleure, increment del temps d'oci, canvis en els rols associats al gènere.
- Canvis tecnològics: increment, millora i socialització de les tecnologies de la informació i la comunicació i dels usos que se'n deriven (teletreball, accessibilitat electrònica als serveis, compra per Internet, noves formes de relació no presencials...), expansió dels sistemes de transport que han reduït els temps de trajecte, configurant així grans unitats funcionals en el territori.
- Canvis en la mobilitat: mobilitat residencial caracteritzada per la migració de famílies des de la capital catalana cap a les corones metropolitanes i la resta de la província, allunyament del lloc de treball respecte del de residència, augment de la mobilitat interurbana entre els municipis de l'àrea metropolitana, increment de la mobilitat per motius no laborals (familiars, oci, personals...).

Tots aquests canvis han contribuït al desajustament entre el temps dels individus i el temps de la societat en què viuen, i s'han creat dificultats per gestionar les diverses activitats quotidianes. Quan les estratègies individuals per afrontar aquestes dificultats ja no resulten suficients, emergeix la necessitat de crear polítiques que coordinin el temps dels ciutadans amb el temps de la societat com a conjunt. En aquest sentit, són ja molts els països que han introduït les anomenades polítiques de temps. Segons Torns,² la seva aparició vindria lligada, d'una banda, a la perspectiva de gènere a través de les reflexions i propostes de científiques socials que, sobretot des d'Itàlia, van promoure actuacions per fer més equitatiu el temps i millorar el benestar (moviment *Tempi e Orari della Città* a Itàlia), i

2. TORNIS, T.; V. BORRÀS; S. MORENO; C. RECIO. *Dossiers del temps: Les polítiques del temps: un debat obert*. Ajuntament de Barcelona. Regidoria de Nous Usos Socials del Temps a la Ciutat. 2006.

en segon lloc, a les mesures que diversos països van adoptar entorn del temps de treball per pal·liar la crisi d'ocupació (mesures de flexibilització, llei de les 35 hores setmanals a França, etc.). Catalunya no n'és una excepció, i també ha pres consciència de la importància social del temps. En són mostres la creació de la Regidoria dels Usos del Temps a la ciutat de Barcelona, l'esmentada creació de la Xarxa de Ciutats i Pobles pels Nous Usos del Temps per part de la Diputació de Barcelona, o la redacció del *Pla Estratègic sobre els usos i la gestió dels temps a la vida quotidiana (2008-2018)* de la Generalitat de Catalunya, entre d'altres.

Les polítiques del temps tenen un marcat component local, perquè és en els municipis on es desenvolupen les activitats de la vida quotidiana, essent les administracions locals les que millor poden coordinar les necessitats de la ciutadania tot incorporant l'òptica temporal en el disseny i la definició dels recursos i serveis que ofereixen. En els darrers anys, les mesures que més s'han desenvolupat són les que tenen com a objectiu conciliar el temps de treball amb el temps familiar, però la tendència més innovadora consisteix a dissenyar mesures que busquin l'harmonització de tots els temps socials: temps de treball mercantil, temps de treball familiar i domèstic, temps lliure i de lleure, temps personal, temps de desplaçament, temps per fer gestions, etc. A tall d'exemple, algunes de les polítiques de temps desenvolupades són la flexibilització i dessincronització³ dels horaris de la ciutat, la conciliació i flexibilització dels horaris laborals, la millora de l'accessibilitat als serveis públics i a l'administració amb la incorporació de les noves tecnologies (tràmits en línia), l'obertura dels equipaments fora de l'horari habitual, els plans de mobilitat, o la creació i coordinació dels bancs del temps.⁴

L'aparició de les polítiques del temps ha estat acompanyada d'un increment en la recerca sobre l'ús del temps, caracteritzada per la seva multidisciplinarietat (s'hi treballa des dels àmbits de l'anàlisi social, l'urbanisme, la geografia, l'economia, etc.).

Alguns exemples d'instruments de mesura del temps que s'han dissenyat en els darrers anys són l'*Encuesta de Empleo del Tiempo* (EET 2002-2003), elaborada per l'INE (Instituto Nacional de Estadística) a tot Espanya, i que té mostra suficient a Catalunya gràcies a un acord amb l'IDESCAT (Institut d'Estadística de Catalunya); l'*Enquesta d'usos del temps i de l'espai públic* (2005), de l'Ajuntament de Barcelona, o bé estudis que, sense partir d'enquestes específicament encarregades amb l'objectiu únic de l'estudi del temps, han aportat coneixement en aquest àmbit des d'altres fonts de dades tant quantitatives com qualitatives.⁵

3. El terme «dessincronització» en les polítiques de temps italianes es refereix al fet d'intentar que els horaris laborals, escolars i dels comerços no coincideixin exactament, per exemple flexibilitzant les entrades i les sortides. D'aquesta manera es pretén compaginar l'entrada a la feina amb l'acompanyament dels nens i nenes a l'escola, o bé les hores lliures de treball remunerat amb les hores en què els comerços resten oberts.

4. MIRALLES, C. *Op. Cit.*, 2008.

5. N'és un exemple la col·lecció «Dossiers del temps» editada per la Regidoria d'Usos del Temps de l'Ajuntament de Barcelona.

Plantejament de l'informe i aspectes metodològics

Estructura de l'informe

L'informe s'estructura en dos capítols que tenen com a objectiu descriure l'ús del temps des de diverses perspectives. En el primer capítol es descriu el temps de la població segons les tres grans esferes en què metodològicament es pot estructurar el temps, i que es defineixen segons les activitats quotidianes: el temps destinat al treball mercantil, el temps dedicat al treball familiar i domèstic, i el temps lliure o de lleure. El segon capítol té com a objecte l'anàlisi de la confluència dels tres tipus de temps descrits en el capítol anterior mitjançant indicadors sintètics que quantifiquen la distribució de les càrregues setmanals de la població en temps de treball. Aquest mateix capítol es completa amb una lectura de la percepció de la població sobre la disponibilitat de temps lliure. Al final de l'informe es presenten les conclusions principals de l'estudi, un annex estadístic amb la relació de taules que no s'han inclòs en els capítols per no dificultar el discurs narratiu, i les referències bibliogràfiques.

Aspectes metodològics

Aquest informe s'ha realitzat a partir de dues fonts de dades quantitatives, principalment l'*Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya (ECVHPC) 2006*, i a tall complementari, l'*Enquesta de mobilitat quotidiana (EMQ) 2006*.⁶

Tal com ja s'ha comentat, l'anàlisi dels usos del temps de la població és una qüestió complexa que requereix el disseny d'instruments d'anàlisi creats específicament per a mesurar aquests usos. En aquest sentit, cal assenyalar que les dues fonts de dades utilitzades en aquest estudi no tenen com a objectiu principal la descripció del temps de la població, de manera que no permeten un recompte directe ni exhaustiu del temps que destina la població a les seves activitats quotidianes. Ara bé, totes dues enquestes ofereixen variables que permeten estudiar aspectes concrets de l'ús social del temps. Així, l'ECVHPC estudia el temps dedicat al treball mercantil i al treball familiar i domèstic, i ofereix informacions sobre les activitats de lleure i la disponibilitat de temps lliure. Per la seva banda, l'EMQ permet conèixer el temps que destina la població a desplaçar-se per diferents motius de l'activitat quotidiana, que inclouen tant la mobilitat ocupacional (treball, estudis) com la personal (família, compres, etc.). D'altra banda, totes dues fonts de dades ofereixen grans possibilitats d'anàlisi en funció de la quantitat d'aspectes sociodemogràfics, territorials, familiars, etc.

La mostra de l'*Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006* per a la província de Barcelona consta de 7.776 individus representatius del conjunt de la població de la província. Aquesta mostra assumeix un error mostral del $\pm 1,1\%$, en el supò-

6. L'ECVHPC es promou per part de la Diputació de Barcelona, la Mancomunitat de Municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona i l'Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona. L'EMQ es promou per part de l'Autoritat del Transport Metropolità i el Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya.

sit de màxima indeterminació ($P = Q = 50$) i per a un nivell de confiança del 95,5%. A tall comparatiu en algun cas s'utilitzen dades de l'edició de 2000 de l'ECVHPC. S'ha de tenir en compte que en l'edició de 2006 es va passar de cobrir la població de 18 anys i més a cobrir la població a partir de 16 anys. Per tal de mantenir la comparabilitat de les dades, les taules d'evolució que posen en relació les dades de 2000 amb les de 2006 s'han calculat per a la població a partir de 18 anys, de manera que en aquestes taules el resultat de 2006 difereix lleugerament de les taules generals de 2006.

La mostra de l'*Enquesta de mobilitat quotidiana 2006* per a la província de Barcelona consta de 49.068 individus representatius del conjunt de la població de la província per als desplaçaments en dia feiner i 11.110 individus per als desplaçaments en dia festiu. El marge d'error mostral corresponent és del $\pm 0,45\%$ per als dies feiners i del $\pm 0,95\%$ per als festius, en el supòsit de màxima indeterminació ($P = Q = 50$) i per a un nivell de confiança del 95,5%.

1. Les tres grans esferes del temps quotidià: treball mercantil, treball familiar i domèstic, temps lliure i de lleure

En aquest capítol es descriu el repartiment que fa la població del temps segons les tres grans esferes en què metodològicament es pot estructurar, i que es defineixen segons les activitats quotidianes: el temps destinat al treball mercantil, el temps dedicat al treball familiar i domèstic, i el temps lliure i de lleure.

Els termes que s'utilitzen tradicionalment en els estudis sobre usos del temps no coincideixen exactament amb aquesta definició (en la majoria es defineixen els temps com a temps de treball, temps familiar i temps personal). Ara bé, aquest informe es proposa d'afinar les definicions d'aquesta distribució temporal emprant els conceptes següents: temps de treball mercantil, temps de treball familiar i domèstic, i temps lliure i de lleure. A continuació es descriuen breuement aquestes tres esferes temporals.

- El **temps de treball mercantil** és el que la població ocupada dedica a les activitats productives remunerades de béns i serveis. El concepte de temps de treball mercantil és més concret que la denominació temps de treball, ja que el terme «treball» és genèric i pot englobar tant tasques remunerades com no remunerades.
- El **temps de treball familiar i domèstic** és el destinat a les tasques de l'àmbit reproductiu, que inclouen tant el temps que es dedica a l'atenció de la família (alimentació, salut, higiene, cura, rutines familiars, etc.) com el que es dedica específicament a les tasques de la llar (neteja, cuina, compra d'aliments, manteniment, reparació, etc.).
- El **temps lliure i de lleure** és el que presenta més dificultat de descripció i delimitació. Tradicionalment, els estudis d'ús del temps i les polítiques de temps han utilitzat el terme «temps personal», que es defineix com el destinat a les activitats adreçades a la cura personal, a l'estudi i la formació, a les activitats d'oci i cultura i al descans. L'estudi que ens ocupa s'aproxima a aquesta esfera temporal mitjançant l'anàlisi de les activitats de lleure i el temps de descans, així com de la percepció de la població entrevistada sobre la seva disponibilitat de temps lliure. Cal esmentar, però, les limitacions de la font de dades principal de l'anàlisi (l'ECVHPC), en el sentit que no disposa d'informació sobre el temps que la població destina a l'estudi, així com a l'assistència als centres d'estudi.

El temps de treball mercantil

El primer dels blocs dedicats a l'anàlisi descriptiva de les principals esferes d'ús del temps se centra en el treball mercantil, és a dir, en totes aquelles formes de treball que es realitzen amb la finalitat d'obtenir una remuneració monetària. El treball és a dia d'avui una activitat central en la vida de moltes persones, ja sigui perquè han de dedicar-hi temps direc-

tament o bé perquè n'hi dediquen altres persones de la unitat familiar. En tots dos casos, el treball acostuma a esdevenir l'activitat de major prioritat a l'hora d'assignar temps i horaris, i la resta d'activitats quotidianes tendeixen a organitzar-se al voltant de les possibilitats que permet l'horari laboral i el desplaçament que comporta.

El paper central del treball en l'organització de la vida quotidiana és reconegut, per exemple, en el *Pla Estratègic sobre els usos i la gestió dels temps a la vida quotidiana (2008-2018)* elaborat per la Generalitat de Catalunya,⁷ en què es dona a entendre que el conflicte existent entre els temps laborals i els temps personals és a l'origen del fet que la gestió del temps hagi esdevingut un punt cada cop més central en l'agenda política, social i econòmica del país.

L'àmbit del treball s'ha caracteritzat en les darreres dècades per experimentar ràpides i constants transformacions i, per tant, juga un paper protagonista en els canvis que s'esdevenen en l'organització i les pràctiques socials. Els canvis en l'àmbit productiu que més han incidit en la realitat temporal a Catalunya han estat el pas d'una economia industrial a una economia terciaritzada, la consegüent crisi de l'ocupació, la generalització de l'accés de la dona al mercat de treball remunerat i la globalització de l'economia, entre d'altres.

El sistema productiu fordista, característic de l'economia industrial, regulava la jornada laboral segons els horaris de les fàbriques, amb criteris pactats i establerts entre treballadors i empresaris que disciplinaven la població treballadora tant en el món laboral com en la seva vida quotidiana. Això va provocar que la majoria de la població interioritzés unes pautes horàries amb criteris de naturalitat i immutabilitat, que continuen en l'imaginari col·lectiu tot i que gran part de la població ja no treballa en l'àmbit industrial. Amb el canvi del model productiu industrial cap a una economia de serveis, va sorgir una crisi de l'ocupació, que ha comportat l'aparició de noves formes d'organització del treball, incrementant la flexibilització del mercat de treball i la variabilitat dels horaris. De fet, moltes polítiques de temps en l'àmbit del treball, com la reducció de la jornada laboral o les mesures de conciliació, tenen l'origen en la necessitat de crear ocupació generada per aquesta crisi. Amb tot, actualment conviuen, d'una banda, una mentalitat social de jornada rígida associada a l'antic horari fabril, i de l'altra una economia de serveis amb organitzacions i horaris cada vegada més flexibles i desregulats.⁸

Tendències com la progressiva incorporació de la dona al mercat de treball, especialment entre les cohorts més joves, o bé les reorganitzacions que endeguen les empreses per adaptar-se als nous contextos de producció i de competència econòmica globals, són altres factors que estan marcant les noves distribucions del temps de les persones i de les famílies.

En el bloc present es descriu l'abast de l'activitat laboral a partir d'un conjunt de variables proporcionades bàsicament per l'ECVHPC. En primer lloc s'estudia quina és la proporció de persones en cada estrat socioeconòmic de la població laboralment activa, indicant així

7. *Pla estratègic sobre els usos i la gestió dels temps a la vida quotidiana (2008-2018)*. Departament d'Acció Social i Ciutadania. Generalitat de Catalunya.

8. TORNS, T.; F. MIGUÉLEZ (coord.). *El temps de treball: balanç d'actuacions a la Unió Europea*. Consell Econòmic i Social de Barcelona i Ajuntament de Barcelona, 2006.

quins són els estrats per als quals el seu temps quotidià tendirà a organitzar-se en funció del treball. Tot seguit s'aprofundeix en la quantitat de temps efectivament dedicat a treballar, considerant tant els dies com el total d'hores setmanals, així com el tipus de jornada laboral (parcial o completa) i la causa que motiva el treball a jornada parcial. Finalment s'aborda amb caràcter complementari la qüestió del temps dedicat a desplaçar-se fins a la feina, que s'ha d'entendre com un «sobretemps» indissociable del treball i que en alguns segments de població esdevé força rellevant.

El temps dedicat a l'activitat laboral depèn principalment del moment del cicle vital en què es troba cada persona. Òbviament, l'activitat laboral és pràcticament inexistent en termes estadístics per a les franges de població més joves i més grans, malgrat que individualment sempre es podrien descriure casos excepcionals en aquestes edats en què la dedicació al treball pren un temps considerable. Tanmateix, els resultats obtinguts mostren l'existència de molts altres factors de tipus socioeconòmic que incideixen en la major o menor dedicació al treball entre les persones que constitueixen la població activa.

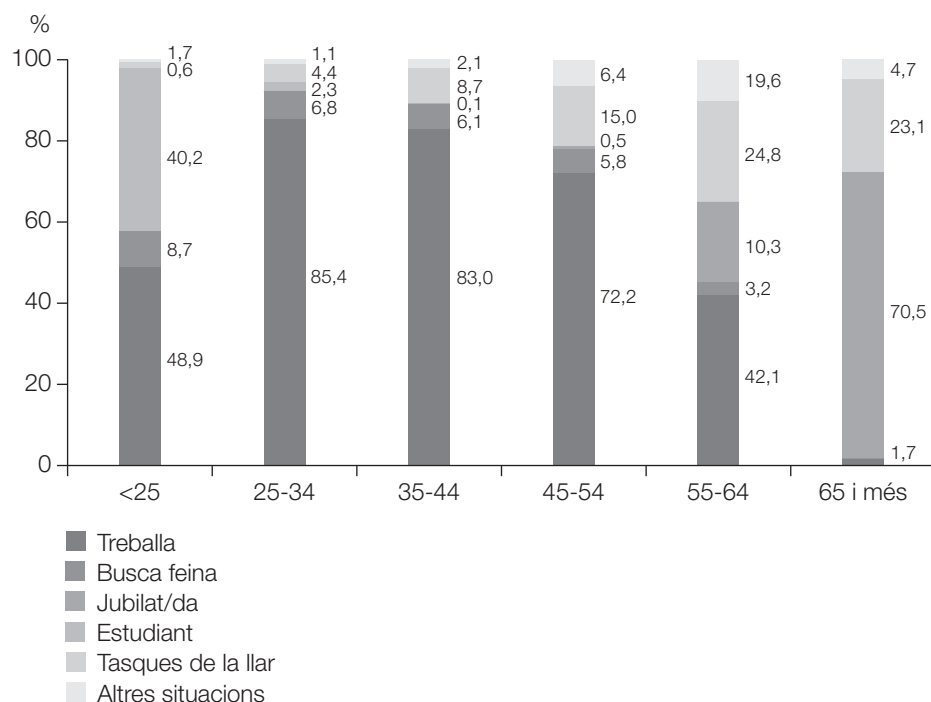
La relació amb l'activitat

Globalment, el 60,9% de les persones residents a la província de Barcelona es poden considerar població activa segons les dades que ofereix l'ECVHPC, xifra que representa la suma d'un 56,1% de la població que està ocupada i d'un 4,8% que buscava feina en el moment de realització de l'enquesta. La variable de relació amb l'activitat laboral pot semblar a primera vista que no té a veure amb l'ús social del temps, però, com es veurà, és un factor clau per a aquesta anàlisi. El temps de què disposa la població i les activitats a què el destina depenen, en bona part, de la seva relació amb el mercat de treball. Així, la població que disposa d'una feina remunerada destina la major part de les seves hores al treball mercantil; la població que es dedica exclusivament a les tasques de la llar assigna la major part del seu temps al treball familiar i domèstic, i finalment la població jubilada és la que disposa de més temps lliure.

La relació amb l'activitat segons el sexe i l'edat de la població

Tal com s'ha esmentat en la introducció, l'edat és el factor determinant en la relació amb l'activitat; per exemple, només l'1,7% de les persones majors de 64 anys treballen. La franja de persones menors de 25 anys es distribueix principalment entre les persones que treballen i les que estudien; tanmateix, les dificultats especials que tenen els més joves per entrar en el mercat laboral es reflecteixen en el 8,7% de persones d'aquesta franja d'edat que busquen feina, una elevada proporció que no s'assoleix en cap altre grup d'edat. La màxima proporció de població que treballa s'assoleix en la franja d'entre 25 i 34 anys (85,4%) i es va reduint a mesura que augmenta l'edat, de manera que arriba a només el 42,1% en la franja d'entre 55 i 64 anys. En aquesta darrera franja, la població jubilada assoleix la considerable xifra del 19,6%. Pel que fa a la dedicació a les tasques domèstiques, s'observa una proporció ascendent en paral·lel a l'edat (vegeu gràfic 1.1).

El sexe és un altre factor que marca diferències notables en l'activitat quotidiana. Així, per cada dona en el mercat laboral (ja sigui treballant o buscant feina), s'hi troben 1,3 homes. La major dedicació masculina al treball contrasta amb el zero absolut d'homes que es

Gràfic 1.1. Relació amb l'activitat laboral segons edat. Província de Barcelona. 2006

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

dediquen exclusivament a les tasques de la llar, quan en el cas de les dones en trobem un 25,3% en aquesta situació. També destaca el fet que un 21,7% dels homes es declari en situació de jubilats, mentre que només un 13,1% de les dones ho fa, quan en canvi l'estructura d'edat és la mateixa per a totes dues poblacions. S'observa entre les dones de més edat la propensió a identificar-se com a mestresses de la llar malgrat haver superat l'edat estàndard de jubilació. Això es podria explicar, d'una banda, pel fet que el concepte de jubilació estigui estretament lligat a la vida laboral, precisament com a punt final d'aquesta, i lògicament pot resultar difícil d'identificar-s'hi si mai no s'ha format part del món laboral (deixant de banda que, si no s'ha cotitzat en el mercat laboral, no hi ha pensió de jubilació). Però, d'altra banda, també cal considerar que és freqüent entre aquestes dones continuar al càrrec de les tasques de la llar malgrat haver assolit una determinada edat i malgrat els canvis en l'ocupació del temps que pugui haver experimentat el cònjuge.

Altres factors explicatius: nivell d'estudis, nivell d'ingressos i territori de residència

Un altre factor que determina la relació amb el treball és el nivell formatiu de cada persona, que de fet s'entén normalment com un període preparatori per a la posterior inserció en el mercat laboral. Aquesta teoria es reflecteix en els resultats, en el sentit que s'observa una major proporció de persones que treballen com més alt és el nivell d'estudis acabats. Aquesta tendència es compensa amb una altra que la complementa: es produeix una marcada disminució de la proporció de persones dedicades a les tasques de la llar a

mesura que augmenta el seu nivell d'estudis acabats. Els resultats també mostren l'existència d'un element generacional: la població jubilada es concentra notablement en els estrats de nivells d'estudis més baixos, tal com s'observa pel fet que les persones sense estudis presentin una proporció de jubilació del 48,9% i les persones amb estudis primaris del 22,9%, quan en el conjunt de la població les persones jubilades representen només el 17,2%. Es fa evident, doncs, que les cohorts que han gaudit de l'extensió i una major universalització de l'accés als estudis mitjans i superiors estan encara en situació laboral activa, mentre que les cohorts avui jubilades van tenir més dificultats per accedir a aquestes oportunitats de formació.

El nivell d'ingressos és un altre factor de segmentació social que mostra relacions evidents amb l'activitat quotidiana. De fet, els resultats mostren com la presència o no d'activitat laboral és absolutament determinant del nivell d'ingressos; la relació en sentit invers només existiria en casos molt excepcionals. Així, les categories compreses dins de l'interval que va dels ingressos mitjans-baixos fins als ingressos alts estan constituïdes bàsicament per persones que treballen i en menor grau per persones jubilades, fet del qual es dedueix que gaudeixen d'un nivell d'ingressos que deriva de la seva vida laboral anterior. No obstant això, és en el marge més baix de l'escala d'ingressos on predominen les persones jubilades. Una atenció particular mereix el cas de les persones que declaren tenir ingressos irregulars o bé que no en tenen de cap mena. Les persones dedicades a les tasques de la llar (56,0%) i estudiants (19,3%) són les que mostren una major proporció de manca d'ingressos o bé d'entrada irregular, així com també un 11,8% de les persones que es declaren laboralment ocupades, fet que posa de manifest l'existència d'un important gruix de persones en situació de precarietat econòmica malgrat tenir accés al treball.

També s'han explorat dues variables de segmentació per abordar la influència que poden tenir sobre l'activitat quotidiana les característiques de l'entorn de residència. D'entrada, totes les diferències detectades en funció del territori són molt febles si tenim en compte les fortes variacions que determinen algunes de les variables de segmentació exposades abans (edat, sexe, estudis, ingressos). Tanmateix, es pot observar una pauta diferenciada en els municipis de dimensions mitjanes i els ubicats a la primera corona metropolitana, on de fet es concentren molts dels primers. Es tracta de municipis caracteritzats per una important funció residencial i que han estat en els darrers anys receptors de persones joves procedents de la ciutat de Barcelona, atretes per uns preus de l'habitatge més assequibles. Així, en aquests municipis s'observa una major proporció de persones laboralment actives, que al seu torn es compensa amb una menor presència de persones jubilades o dedicades a les tasques de la llar.

El temps dedicat al treball mercantil

En aquesta secció es descriu el temps que destinen al treball les persones que es declaren ocupades. La informació que s'ha emprat fa referència al nombre de dies treballats a la setmana, al total d'hores treballades setmanalment i al tipus de jornada laboral (a temps parcial o complet).

Nombre de dies treballats

En relació amb el nombre de dies treballats, el primer element que cal destacar és el predomini de la setmana de cinc dies feiners (76,1%), que es podria considerar per tant com la setmana estàndard. Fora d'aquest format, destaca l'existència d'una proporció molt més gran de persones que treballen més dies a la setmana (sis dies: 15,6%; set dies: 3,2%) que no pas de persones que en treballen menys (un, dos, tres o quatre dies: 4,9%).

Nombre de dies treballats segons el sexe i l'edat de la població

La distribució de dies treballats no és gaire homogènia quan es prenen en consideració diverses variables de segmentació social; de fet, en la classificació per edats es detecten diferències d'una certa magnitud, sobretot pel que fa al grup de població més jove (menors de 25 anys), que només presenta un 68,7% de freqüència de cinc dies setmanals de treball. Al mateix temps, aquest és el grup que presenta una major proporció de treball de sis dies setmanals, esdevenint així el grup d'edat que més dies treballa al llarg de la setmana (21%). Entre la resta de grups només s'observen oscil·lacions de poca significació, tret del cas previsible de les poques persones actives amb més de 65 anys, que és el que mostra el menor nombre de dies de treball setmanal.

A diferència del que s'ha vist amb l'edat, les diferències són poc significatives segons el sexe de les persones entrevistades, si bé molt lleugerament s'aprecia com les dones tendeixen a treballar en l'àmbit productiu menys dies a la setmana; la setmana estàndard de cinc dies feiners és un 3% inferior, i es compensa amb majors proporcions de setmanes laborals de menys de cinc dies feiners.

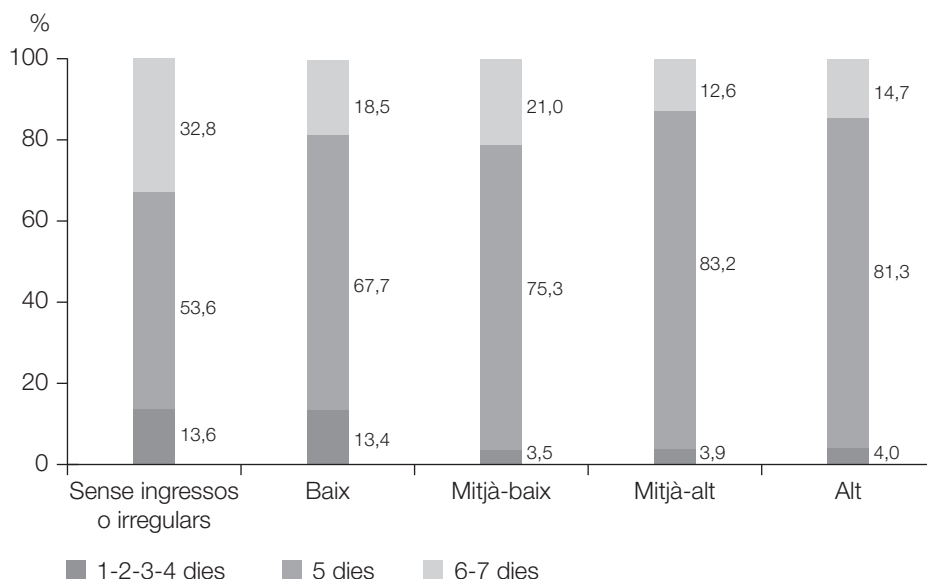
Altres factors explicatius: nivell d'estudis, nivell d'ingressos⁹ i territori de residència

En el cas del nivell d'estudis de la població ocupada s'aprecia una diferència considerable entre els que tenen estudis superiors i la resta; els primers s'adscriuen en major proporció a la setmana laborable de cinc dies (80,2%), mentre que la resta assolixen nivells del 76% o menys. A més, són poques les persones amb estudis superiors que treballen sis o més dies (12,8%) quan ho comparem amb els estrats amb estudis més baixos, en què les setmanes de sis o set dies feiners representen entre el 17% i el 23% de la mostra.

L'estudi segons el nivell d'ingressos mostra un fenomen molt semblant: les setmanes de sis o set dies feiners són força més presents entre els treballadors amb ingressos irregulars o de la meitat baixa (entre el 18% i el 32%) que entre els qui s'ubiquen a la meitat alta de la taula d'ingressos (entre el 12% i el 14%). Per tant, la quantitat de dies treballats a la setmana es relaciona inversament amb els ingressos declarats, i s'apunta així l'existència d'un efecte de doble precarietat: els estrats que treballen més dies, i per tant gaudeixen de menys disponibilitat per dedicar-se a altres activitats a banda del treball, són també els que obtenen menys ingressos, i per tant poden presentar més dificultat per adquirir serveis professionals que els descarreguin de les tasques domèstiques o de la cura de fami-

9. Els intervals utilitzats en l'agrupació de la categoria «nivell d'ingressos» de les persones entrevistades, han estat: baix (de 300 a 600 €), mitjà-baix (de 601 a 1.200 €), mitjà-alt (de 1.201 a 2.400) i alt (a partir de 2.401 €).

Gràfic 1.2. Dies treballats a la setmana segons nivell d'ingressos. Població ocupada. Província de Barcelona. 2006

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

liars. Tanmateix, cal assenyalar que entre la població d'ingressos més baixos i d'ingressos irregulars un 13% treballa d'un a quatre dies a la setmana.

Els ingressos que obtenen els treballadors per la seva dedicació laboral solen estar relacionats amb la qualificació del treball que desenvolupen, i per tant les dades mostren una tendència homòloga quan es pren en consideració aquesta qualificació. És a dir, les persones dedicades a feines de qualificació baixa són les que treballen un major nombre de dies a la setmana. Tanmateix, els segueixen les persones que treballen amb qualificacions altes en el nombre de dies treballats, mentre que són les feines de qualificació mitjana-alta les que més s'adscriuen a la setmana estàndard de cinc dies.

La categoria socioprofessional de la població ocupada també mostra evidents relacions amb la qualificació del lloc de treball i el nivell d'ingressos, tret del cas de persones autònomes o empresàries. Excepcionalment, els treballadors i treballadores d'aquest grup, tinguin o no assalariats a càrrec seu, són els qui més solen declarar més de cinc dies a la setmana; només el 55% d'aquest grup té una setmana de cinc dies feiners. En la resta de grups s'observa ja el patró esperat: els treballadors i treballadores no qualificats esdevenen el següent grup que treballa més dies a la setmana, amb gairebé un 25% dels seus integrants havent de fer-ho durant sis o set dies. Finalment, les categories corresponents a directius i tècnics, personal administratiu i treballadors qualificats superen el 80% d'integrants que treballen cinc dies i, per tant, són els qui menys dies dediquem setmanalment a la feina.

Les variables territorials estudiades també indiquen alguna diferència significativa en el nombre de dies de la setmana laborable, si bé d'una magnitud inferior a la que s'ha descrit anteriorment per a altres variables. Si es considera la corona on s'ubica el municipi de resi-

dència, l'únic element que destaca és l'existència d'una menor proporció de persones que treballen cinc dies entre els residents a les comarques més allunyades de la capital, compensada per un lleuger repunt de la fracció de persones que treballen sis o set dies. En relació amb el nombre d'habitants del municipi de residència, destaca especialment que fins a un 10,9% dels residents en municipis de menys de 5.000 habitants manifesten que treballen set dies a la setmana.

Hores dedicades al treball mercantil

Un cop repassada la configuració de la setmana laborable per les diverses variables de segmentació sociodemogràfica, en els paràgrafs següents es descriu la quantitat d'hores que es treballen al llarg de la setmana. A nivell global, s'obté una mitjana gairebé exacta de 40 hores setmanals de treball. Ara bé, novament es produeixen diferències prou significatives entre alguns estrats socials.

Nombre d'hores dedicades al treball mercantil segons el sexe i l'edat de la població

En primer lloc, s'observa una marcada diferència en les hores de feina segons el sexe dels treballadors: els homes hi dediquen una mitjana de 43 hores setmanals i les dones 36 hores. Val a dir que aquest resultat no es veu influït pel fet que hi hagi una major proporció d'homes laboralment actius que de dones, ja que es refereix únicament a les 4.366 persones de la mostra que s'han declarat actives. La dedicació de set hores menys a la setmana al treball mercantil per part de les dones esdevé sens dubte un necessari contrapès de la major dedicació a les tasques domèstiques i familiars que assumeixen (vegeu «El temps de treball familiar i domèstic» pàg. 33).

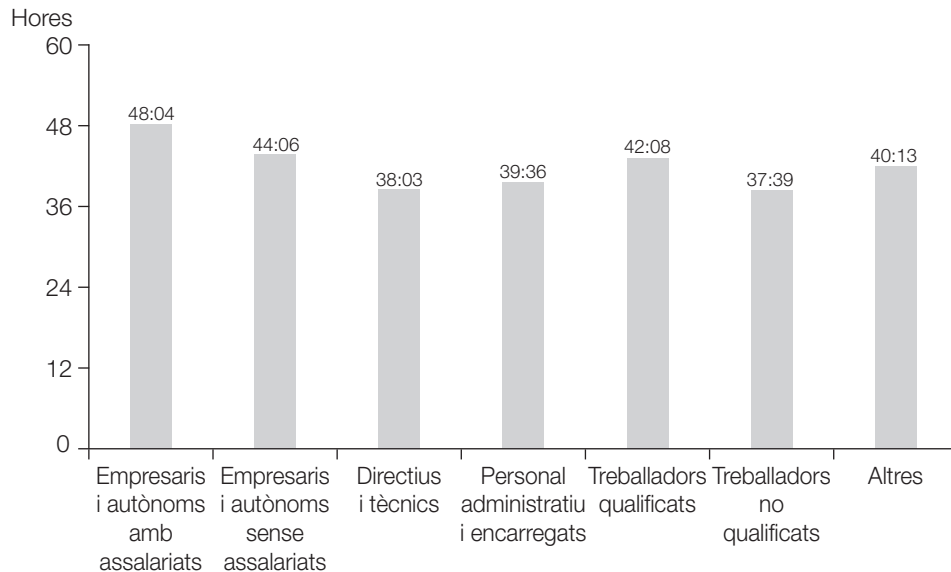
Les diferències segons l'edat, en canvi, són menys marcades, essent el grup d'edat d'entre 45 i 54 anys el que dedica més temps a la feina (41 hores).

Altres factors explicatius: nivell d'estudis, nivell d'ingressos i territori de residència

En segon lloc, destaca la clara progressió del nombre d'hores treballades a mesura que augmenten els ingressos declarats pels treballadors, des de la mitjana de 28 hores setmanals de les persones d'ingressos baixos fins a les 45 hores de les persones amb majors ingressos. L'excepció a aquesta pauta la constitueixen els treballadors amb ingressos irregulars, que mostren una mitjana de gairebé 39 hores setmanals de dedicació a la feina. En canvi, el nivell d'estudis acabats no mostra diferències tan acusades en el nombre d'hores treballades.

La qualificació professional posa de manifest la tendència a dedicar un temps creixent a la feina a mesura que augmenta la qualificació; no obstant això, el marge de la variació no excedeix les tres hores entre els llocs de qualificació més alta i els llocs de qualificació més baixa. Però quan es desgrana aquesta qualificació atenent a la categoria i les funcions dels treballadors sí que s'hi aprecien diferències força significatives. Els empresaris i autònoms són els qui manifesten que dediquen més temps a la feina, sobretot els qui tenen altres persones assalariades a càrrec seu, que hi destinen fins a 48 hores setmanals. En un terme mitjà es troben els treballadors qualificats, amb 42 hores, i finalment

Gràfic 1.3. Mitjana d'hores treballades en una setmana segons categoria socioprofessional. Població ocupada. Província de Barcelona. 2006

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

baixen de les 40 hores setmanals els treballadors no qualificats, així com administratius, tècnics i directius.

Finalment, les dues variables emprades per descriure els condicionants territorials mostren que, a mesura que augmenta la grandària del municipi i també la proximitat a la capital, es redueix feblement el nombre d'hores treballades; la diferència entre els casos extrems assoleix gairebé les tres hores setmanals.

Tipus de jornada laboral

Un altre element cabdal per descriure com el treball mercantil incideix en l'organització del temps és el tipus de jornada laboral amb què es treballa. De fet, el caràcter central que s'atribueix al treball es veu clarament reflectit en el fet que només un 11,3% dels treballadors actius treballen amb jornada parcial. No obstant això, la propensió a treballar a mitja jornada es concentra en uns sectors de treballadors força identificables.

El tipus de jornada laboral segons el sexe i l'edat de la població

En primer lloc, existeix un fort biaix de gènere en la tipologia de la jornada laboral: només un 3,6% dels homes treballadors ho fan amb jornada parcial, mentre que aquesta proporció assoleix el 20,9% en el cas de les dones. En el cas dels primers, es treballa amb jornada parcial principalment perquè és inherent a la feina que han trobat (43,7% dels casos), seguit de l'interès del treballador mateix per fer-ho així (25,6%) i per la necessitat de combinar la feina amb els estudis (21,2%). Pràcticament en cap cas s'al·lega la necessitat d'haver d'atendre les tasques familiars o domèstiques. En canvi, aquest dar-

rer motiu és el majoritari entre les dones que treballen amb jornada parcial (32,2%), seguit del fet de ser condició de la feina trobada (29,4%) i de l'interès propi per treballar a mitja jornada (21,2%). Així doncs, la major càrrega que assumeixen les dones en les tasques domèstiques i familiars, comporta en un cert nombre de casos que hagin de limitar l'abast de la seva tasca professional. Cal tenir en compte, però, que a causa de la forta diferència entre homes i dones que treballen a jornada parcial (3,6% i 20,9%, respectivament), en tots els possibles motius abans esmentats es mesura un nombre quantitativament més elevat de dones; per exemple, malgrat que en termes relatius més homes declaren treballar a mitja jornada per combinar-ho amb els estudis (21,2% d'un 3,6% que treballen a temps parcial), en realitat hi ha més dones que segueixen aquesta opció que no pas homes (11,9% d'un 20,9% que treballen a temps parcial). Així, es pot afirmar que les dones mostren una major propensió a treballar a temps parcial per a qualsevol de les motivacions estudiades.

Un segon biaix que destaca especialment és originat per l'edat de la població ocupada, i descriu una tendència general a l'augment de la jornada completa a mesura que també ho fa l'edat. Així mateix, destaca especialment el salt qualitatiu en la propensió a la jornada parcial entre els treballadors més joves, els que tenen menys de 25 anys, assolint un 21,7%. Tenint en compte que la càrrega de tasques domèstiques i familiars és proporcionalment baixa entre les persones menors de 25 anys (cap dels joves entrevistats va al·legar aquest motiu per treballar a temps parcial), dos motius emergeixen com a explicació: els estudis (51,4% dels casos) i el fet que fos una característica de la feina trobada (31,1%). Aquest segon motiu podria apuntar a la precarietat laboral específica dels joves,¹⁰ que deriva de les dificultats per consolidar les primeres feines. Finalment, en relació amb l'edat cal esmentar que els pocs treballadors que romanen en actiu per sobre dels 65 anys presenten una important proporció de persones ocupades a jornada parcial (20,8%).

Altres factors explicatius: nivell d'estudis, nivell d'ingressos i territori de residència

Tal com s'ha apuntat en el cas dels treballadors joves, les dades estudiades aporten nombrosos indicis de la relació entre precarietat laboral i jornada parcial, tot i que òbviament sempre es podran descriure casos que no responen a aquesta pauta generalista. Una de les observacions que millor recolzen aquest patró és el fet que el 23,5% dels treballadors que declaren ingressos irregulars treballen en feines amb jornada parcial, i suposen ben bé el doble de la mitjana. Aquesta proporció només és superada per la població ocupada que declara ingressos regulars però baixos (57,7%).

També s'aprecia una major proporció de jornada parcial entre els treballadors i treballadores amb menor nivell formatiu: el 58% de les persones sense estudis finalitzats que treballen a temps parcial ho fan perquè és un requisit de la feina que han aconseguit trobar, una proporció molt per sobre de la que declaren la resta de persones treballadores. Finalment, la població ocupada en feines «no qualificades» presenta una proporció de temps parcial del 20,3%; en la resta de categories laborals, la jornada parcial només supera lleu-

10. Per a més informació sobre les característiques laborals de les persones joves, podeu consultar l'informe *Condicions de vida i hàbits de la població jove de la província de Barcelona*. Diputació de Barcelona, 2009.

gerament la mitjana poblacional en el cas dels empresaris i autònoms sense assalariats a càrrec seu, en què assoleix una proporció del 12,5% dels treballadors.

En relació amb els factors territorials, es pot observar una tendència molt suau a l'augment de la jornada completa en els municipis més allunyats de la capital i en els de menor nombre d'habitants, fet que resulta coherent amb el fet que el total d'hores setmanals treballades en aquests municipis sigui també superior a la mitjana. Ara bé, la magnitud d'aquesta diferència causada per factors territorials és molt feble en relació amb les variables de sexe, edat, formació i qualificació que s'han apuntat en els paràgrafs precedents.

El temps de desplaçament a la feina

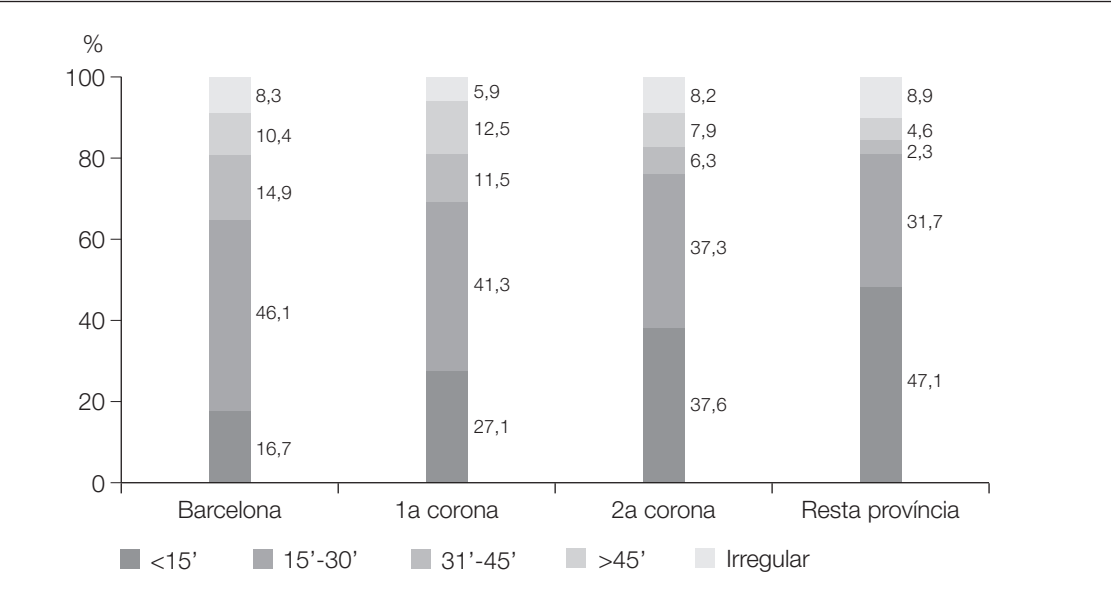
A tall complementari, s'estudia el temps que requereixen els desplaçaments per anar a la feina. Segons l'EMQ 2006, el temps mitjà dels desplaçaments que fan els residents a la província de Barcelona per arribar fins a la feina és de 32,10 minuts, i el temps de tornada, de 29,58 minuts. Tot plegat, més de 60 minuts de mitjana diaris afegits al temps que requereix la feina per si mateixa. Òbviament, aquest temps de desplaçament podrà ser poc rellevant per a moltes persones (es tracta d'una mitjana), però hi haurà també altres persones per a les quals això comporti un temps molt per sobre de la mitjana i acabi constituint una considerable càrrega dins del temps quotidià.

L'ECVHPC mesura el temps destinat a desplaçar-se fins a la feina a partir d'interval·ls de 15 minuts. L'interval predominant és el d'entre 15 i 30 minuts, que aplega un 40,6% de la població ocupada. En segon lloc es troba l'interval de temps inferior a 15 minuts, amb un 29,2% dels casos. Així, al voltant d'un 70% dels treballadors poden acotar el seu trajecte fins a la feina en menys de 30 minuts. En canvi, un 10% necessita dedicar-hi entre 31 i 45 minuts, i un 9,7% més de 45 minuts diaris. També hi ha un 7,6% de treballadors que declaren un temps molt irregular, i que representen una proporció semblant al cas de les persones que manifesten no tenir una destinació fixa per al seu lloc de treball.

Els factors territorials juguen un paper clau, però complex, per explicar les variacions en el temps de desplaçament a la feina. Així, si considerem la grandària del municipi veiem que les persones residents a la ciutat de Barcelona necessiten força més temps que la resta; de fet, el temps requerit es va reduint a mesura que ho fa també la grandària del municipi on es resideix. Atès que els municipis més grans es troben més propers a Barcelona, el fenomen anterior es repeteix quan es considera la posició de relativa centralitat del municipi dins de la província. Així, el temps necessari per arribar a la feina disminueix a mesura que es viu més lluny de la capital.

També cal considerar quina és la localització del lloc de treball en relació amb el lloc de residència per comprendre els temps de trajecte per accedir a la feina, juntament amb la possibilitat d'accedir als diversos mitjans de transport quan la distància és suficient per requerir el seu ús. A nivell global, gairebé la meitat dels treballadors i treballadores residents a la província de Barcelona necessiten desplaçar-se fora del seu municipi per arribar a la feina (44%). La segona destinació significativa és dins del mateix municipi, però en un altre barri (32,2%). Les persones que treballen al mateix barri són un 12,8%, i només un 2,5%

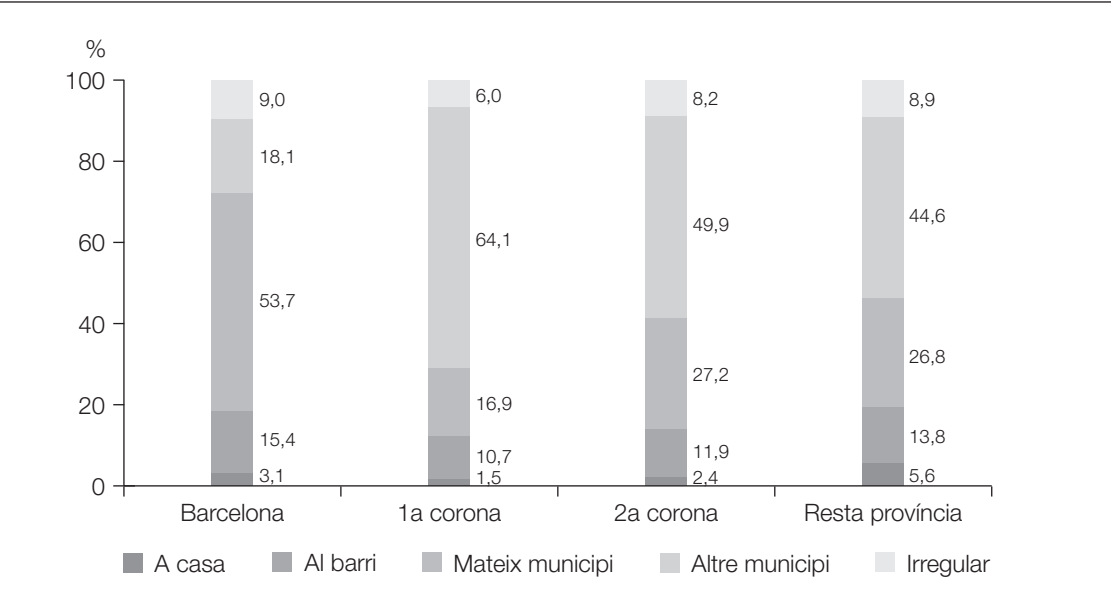
Gràfic 1.4. Temps del trajecte fins a la feina segons corona de residència.
Població ocupada. Província de Barcelona. 2006

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

de la població activa treballa des del propi domicili. Cal esmentar també l'existència d'un 7,9% de treballadors que no tenen una destinació permanent per fer la seva feina (irregular). Tot plegat posa de manifest que, a diferència del que s'observa amb altres tasques que es realitzen quotidianament, el desplaçament és un element pràcticament inseparable del treball remunerat (vegeu taula A37 de l'annex).

Gràfic 1.5. Localització del lloc de treball segons corona de residència.
Població ocupada. Província de Barcelona. 2006

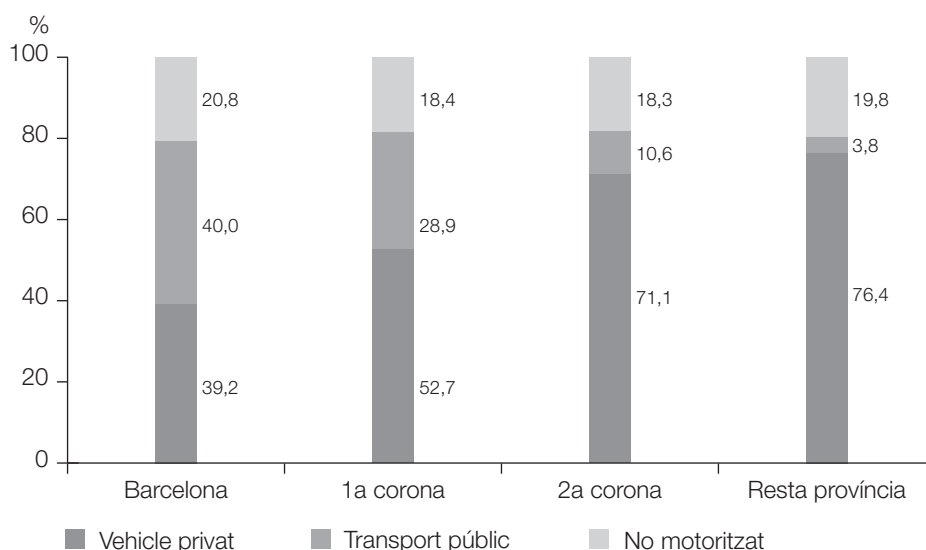
Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

La relativa centralitat del municipi de residència és molt determinant de la necessitat de desplaçar-se fora per treballar. Només un 18,1% dels residents a Barcelona ciutat necessiten sortir fora, mentre que un 64,1% dels residents en municipis de la primera corona metropolitana han de sortir. Això mostra tant el potencial atractiu d'activitat econòmica que té la ciutat de Barcelona com l'especialització més residencial dels municipis del seu entorn més immediat. La necessitat de treballar fora del municipi disminueix a mesura que augmenta la distància a la capital: 49,9% a la segona corona i 44,6% a la resta de la província. Pel que fa a la dimensió poblacional dels municipis, s'observa una tendència general per la qual es fa més necessari desplaçar-se fora a treballar a mesura que el municipi de residència té menys habitants, excepte per al cas dels més petits (amb menys de 5.000 habitants). De fet, en aquests darrers es detecta específicament una proporció de persones que treballen a la mateixa llar (7,4%) força superior a la resta de municipis.

Anteriorment s'observava com a major grandària del municipi i més proximitat a Barcelona més temps es necessita per desplaçar-se a la feina, quan en canvi la necessitat de desplaçar-se fora del municipi disminueix i per tant es podria intuir que també ho faria el temps mitjà dels desplaçaments. Tanmateix, cal tenir en compte els següents factors que desdiiuen aquesta aparent contradicció:

- Primerament, les distàncies mitjanes entre dos punts dins del mateix municipi són majors en els municipis més grans i especialment dins de Barcelona. A més, la velocitat dels desplaçaments motoritzats en entorns urbans és força més baixa que en els interurbans.
- En segon lloc, els desplaçaments per motiu laboral tendeixen a concentrar-se molt en la franja horària de les 7 h - 9 h, fet que a Barcelona i als municipis del seu entorn més proper implica afrontar uns nivells de congestió viària per als qui es desplacen amb vehicle privat que no es trobarien en altres entorns.

Gràfic 1.6. Distribució modal dels desplaçaments per motiu de feina segons corona de residència. Província de Barcelona. 2006

- En tercer lloc, la quota d'ús del transport públic és major com més a prop de Barcelona es fa un desplaçament (gràfic 1.6). Tal com mostra l'EMQ 2006, a dia d'avui el transport públic encara implica un temps mitjà de desplaçament força superior al del vehicle privat per fer el mateix trajecte, malgrat les polítiques que s'apliquen per intentar fer més competitiu el transport públic.

El temps requerit pel desplaçament laboral també varia segons les característiques socio-demogràfiques dels entrevistats.

Les dones tendeixen a treballar en un entorn més proper a la seva residència, ja sigui al mateix barri (16,5%) o al mateix municipi on resideixen (36%). Els homes, per la seva banda, mostren una major tendència a tenir destinacions variables (12,5%). Tot i així, les dones tendeixen a necessitar un temps de desplaçament lleugerament superior al dels homes, fet que apunta segurament al menor accés que les dones tenen al vehicle privat, que és el mitjà de transport més ràpid. Tal com es dedueix de l'EMQ 2006, les dones mostren una menor disponibilitat de carnet de conduir i, a més, no acostumen a ser l'usuari principal del vehicle en el nucli familiar.

A mesura que augmenta l'edat es redueix la tendència a treballar fora del propi municipi de residència: un 47% dels treballadors per sota de 35 anys es desplacen fora, però aquesta proporció es redueix fins al 35% dels treballadors d'entre 55 i 64 anys, i fins al 28% dels pocs treballadors de més de 65 anys. En relació amb el temps de trajecte, les diferències són lleugeres en el cas de l'edat, si bé tant els treballadors i treballadores més joves com els més grans dediquen menys temps per anar a la feina, sobretot els darrers.

Les persones amb estudis superiors són les que necessiten més temps per arribar a la feina, si bé les diferències amb els altres grups no són gaire marcades. En canvi, les persones sense estudis finalitzats mostren en una important proporció un temps irregular de desplaçament (27,3%), fet que concorda amb la major tendència que tenen a no desplaçar-se a un lloc fix (24%).

El nivell d'ingressos mostra un patró associat al nivell d'estudis finalitzats: els treballadors de majors ingressos tendeixen a necessitar una mica més de temps per desplaçar-se, i els que tenen ingressos irregulars mostren una major proporció de temps variable de trajecte. Pel que fa a la localització del lloc de treball, la població ocupada amb ingressos irregulars mostra una major tendència a treballar des de casa (12%) o al mateix barri de residència (20,3%), i també a tenir destinacions no permanents (15,3%). Els treballadors i treballadores en la franja mitjana d'ingressos són els que més tendeixen a sortir tant del propi barri com del municipi on resideixen.

Els autònoms i autònomes, així com empresaris i empresàries sense assalariats, constitueixen el grup que més treballa des de la llar (15,6%) i també en destinacions variables (25,5%), i lògicament mostren una major tendència al temps variable de trajecte (25,1%). De la resta de treballadors, els qui tenen funcions de direcció, tècnics i administratius fan trajectes una mica més llargs que altres treballadors, qualificats o no.

Síntesi

- El temps destinat al treball mercantil es fonamenta essencialment en la relació que les persones estableixen amb l'activitat laboral, és a dir, si es consideren treballadors o treballadores en actiu o bé si ocupen el seu temps en altres activitats (estudis, tasques de la llar, etc.). El 56,1% dels residents a la província de Barcelona es consideren laboralment actius i tenen feina.
- El principal factor determinant de l'activitat laboral és l'edat. Fins a un 85,4% de les persones d'entre 25 i 34 anys treballen, i aquesta proporció disminueix progressivament amb l'edat fins al 42,1% de persones d'entre 55 i 64 anys que treballen.
- Altres variables que s'associen amb el treball són el sexe (treballen un 65,1% dels homes i un 47,9% de les dones) i el nivell d'estudis i d'ingressos (com més alts són, més proporció de treballadors).
- De mitjana, el 76,1% de la població ocupada es dedica a la feina durant cinc dies a la setmana. Fora d'aquesta organització estàndard, són molt superiors els casos de persones que treballen sis o set dies (18,8%) que no pas els casos en què es treballa quatre dies o menys (4,9%).
- Un 22,8% de la població de menys de 25 anys treballa en feines de més de cinc dies setmanals. Les persones amb nivells d'estudis més baixos o que obtenen uns ingressos de la franja baixa són també les que tendeixen en major grau a treballar més de cinc dies a la setmana (13,6%).
- La població treballadora es dedica a la feina una mitjana de 40 hores setmanals, si bé les diferències segons el sexe són força marcades: 43 hores els homes i 36 hores les dones. En canvi, les diferències associades a l'edat són menys marcades.
- S'observa una creixent dedicació d'hores a la feina a mesura que augmenten els ingressos declarats pels treballadors, des d'una mitjana de 28 hores setmanals de les persones d'ingressos baixos fins a les 45 hores de les persones amb majors ingressos. Conseqüentment, les hores de feina setmanals també augmenten a mesura que ho fa la qualificació de la feina realitzada.
- Només un 11,3% de les persones ocupades treballen a temps parcial.
- Existeix un marcat biaix de gènere en les feines a temps parcial. Un 20,9% de les dones treballen a mitja jornada, en contrast amb el 3,6% dels homes que ho fan. Entre els motius al·legats per les dones destaca la necessitat d'haver d'atendre les tasques familiars o domèstiques (32,2% dels casos), seguit pel fet de ser condició de la feina trobada (29,4%) i de l'interès propi per treballar a mitja jornada (21,2%).
- Un segon biaix en la propensió a la jornada parcial el determina l'edat: els més joves treballen en major proporció a temps parcial (21,7%), ja sigui per la necessitat de combinar feina i estudis (51,4% dels casos) o pel fet de tractar-se d'una condició inherent a la feina que han trobat (31,1%).
- La jornada parcial també es dona en major propensió entre els treballadors i treballadores amb estudis més baixos i entre els qui declaren que tenen ingressos baixos o irregulars.

- Un 44% de la població ocupada necessita sortir del seu municipi de residència per accedir a la feina, fet que els comporta una considerable càrrega de temps associada a la que ja requereix el treball. La centralitat relativa del municipi de residència dins de la província incideix en la necessitat de sortir del municipi propi. Un 64,1% dels residents en municipis de la primera corona metropolitana n'han de sortir per poder treballar, en contrast amb el 18,1% dels residents a Barcelona ciutat que també ho han de fer.
- Prop d'un 70% dels treballadors i treballadores requereixen menys de 30 minuts per arribar fins a la feina. En canvi, un 9,7% necessita destinar més de 45 minuts diaris per arribar-hi.
- Els treballadors residents a la ciutat de Barcelona són els qui necessiten dedicar més temps al trajecte fins a la feina, malgrat que són els qui menys surten del municipi de residència. En general, el temps del trajecte disminueix a mesura que ho fa la grandària del municipi.

El temps de treball familiar i domèstic

L'objecte d'estudi d'aquest capítol és el temps que dedica la població de la província de Barcelona al treball familiar i domèstic o, dit d'una altra manera, el temps dedicat a l'àmbit reproductiu. Segons les definicions que apareixen en diversos estudis sobre usos del temps, el temps de treball familiar i domèstic és el destinat a les tasques dedicades a l'atenció de la família (alimentació, salut, higiene, cura i creixement dels fills, de les persones grans o dependents, rutines familiars, etc.) i el que es dedica específicament a les tasques de la llar (neteja, compra d'aliments, manteniment, reparació, etc.).

La mesura concreta del temps familiar i domèstic comporta algunes dificultats. A diferència del treball mercantil, la delimitació del temps dedicat a les tasques familiars i domèstiques no és clara. Així com el temps de treball mercantil (remunerat) es basa en un contracte formal en què hi consten les hores de dedicació setmanals, de manera que és fàcilment mesurable, el temps de treball reproductiu té uns límits menys visibles. Les persones no perceben nítidament quant de temps dediquen a aquestes activitats, perquè habitualment es realitzen de forma transversal, enmig d'altres activitats, de manera simultània, o fins i tot una mateixa activitat pot satisfer diverses finalitats alhora.

La transformació del model productiu (terciarització de l'economia, flexibilització del mercat de treball, generalització de l'accés de la dona al mercat de treball, etc.) i del model reproductiu (aparició de noves formes familiars, increment de llars monoparentals, descens de la natalitat, etc.) no tan sols han contribuït a modificar el temps de treball mercantil, sinó també el temps de treball familiar i domèstic, que ha esdevingut especialment problemàtic de compaginar amb la resta d'activitats quotidianes.

A conseqüència dels canvis demogràfics i culturals, s'han transformat i diversificat els tipus de llars i famílies de la província de Barcelona, que han esdevingut més reduïdes i més plurals. Mentre que el nombre de llars ha augmentat, la dimensió mitjana d'aquestes s'ha anat reduint: si l'any 1991 les llars de la província de Barcelona tenien una dimensió mitjana de 3,1 membres, el 2001 aquesta mitjana havia baixat a 2,7.¹¹ D'altra banda, l'estructura de les llars també ha variat. Tot i que el model tradicional de família encara és el més comú, cada vegada hi ha més diversitat en la composició de les llars. Segons dades de l'ECVHPC (95-06),¹² les llars formades per una parella amb fills han disminuït en favor de les llars de parelles sense fills, les llars monoparentals i les llars on hi viu una sola persona. A la província de Barcelona, la ciutat de Barcelona va ser la primera d'experimentar els canvis en l'estructura familiar i, posteriorment, amb el fenomen de la mobilitat residencial de població jove cap a la segona corona metropolitana, la població d'aquesta va agafar el relleu en la modernització de la composició de les llars, essent la primera corona i la resta de la província els territoris on més predomina encara el model familiar tradicional.¹³

11. IDESCAT. *Cens i padrons de població*.

12. *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006. Resultats sintètics*. Barcelona; ciutat, regió, província. Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona.

13. MACLNNES, J.; M. SOLSONA. *Dossiers del temps: usos del temps i famílies*. Ajuntament de Barcelona. Regidoria de Nous Usos Socials del Temps a la Ciutat. 2006.

El canvi de l'estructura familiar ha propiciat el debilitament de les xarxes familiars i de suport, bàsiques per recolzar les necessitats de cura i atenció dels familiars. Les xarxes no tan sols s'han vist debilitades pel fet que les famílies són cada vegada més petites. La mobilitat residencial i les migracions han trencat moltes xarxes de suport de proximitat i, alhora, han fet que en molts casos les persones no visquin al mateix municipi on treballen, la qual cosa provoca majors dificultats per compaginar les necessitats familiars i domèstiques amb el treball mercantil (tal com s'ha vist en el capítol anterior, el temps de treball mercantil, pàg. 28, el 44% de la població de la província de Barcelona treballa fora del seu municipi de residència).

Les dificultats de la població per compaginar vida laboral i vida familiar s'han vist incrementades per aquest debilitament dels vincles familiars, però sobretot per la inserció progressiva de la dona en el mercat de treball. Segons dades de l'Enquesta de Població Activa (EPA), el 1976 un 28,5% de la població ocupada de la província de Barcelona eren dones. El 2008, aquesta proporció havia augmentat fins al 45,3%.¹⁴ L'entrada de la dona en el mercat de treball remunerat ha incrementat les càrregues de treball de les famílies, sobretot de les dones, perquè en general les dones ocupades continuen assumint la major part de les càrregues i sumant-les al treball mercantil. L'informe *Temps de les Famílies*¹⁵ apunta una hipòtesi interessant en aquest sentit. Es proposa que aquest fenomen no es deu tant a la manca d'un canvi cultural en la concepció de rols com a la manca d'un canvi de les regulacions formals i informals del mercat de treball. Els nivells de responsabilitat, salaris i possibilitats de promoció dels homes són sovint millors que els de les dones, de manera que moltes famílies prefereixen «sacrificar» la carrera professional de les dones per tal de no «arriscar» l'economia familiar. Amb tot, la inserció de la dona en el mercat de treball ha provocat que l'organització de les tasques domèstiques topi amb la realitat del món laboral i la carrera professional, cosa que en molts casos s'acaba traduint en una doble jornada, essent l'acumulació de càrregues l'única via de conciliació. Sigui com sigui, el treball mercantil ocupa la major part del temps de la població ocupada, i es manté com el principal eix vertebrador dels temps dedicats a la resta d'activitats quotidianes, que es veuen obligades a adaptar-s'hi.

L'envelliment de la població també té una gran repercussió en el temps familiar i domèstic. L'any 1981 la població de més de 65 anys de la província de Barcelona era del 10,4%. L'any 2000 aquesta xifra va assolir el 17,0% i el 2006 (any de l'ECVHPC) es mantenia en un 16,4%.¹⁶ Una de les principals conseqüències d'aquest fenomen sobre el temps de treball familiar i domèstic ha estat l'increment de persones dependents i el consegüent augment de la demanda de cura i atenció d'aquestes persones, demanda que han d'atendre els seus familiars o bé els serveis públics.

L'ECVHPC s'aproxima a la mesura del temps que dedica la població al treball reproductiu a partir del recompte de les hores setmanals que es declara que es dediquen a les tasques familiars i domèstiques. Aquesta informació es completa amb l'anàlisi d'altres varia-

14. IDESCAT. *Enquesta de Població Activa*.

15. MARÍ-KLOSE, P.; C. GÓMEZ-GRANELL; C. BRULLET; S. ESCAPA. *Temps de les famílies: anàlisi sociològica dels usos dels temps dins de les llars catalanes a partir de les dades del Panell de Famílies i Infància*. Generalitat de Catalunya. Departament d'Acció Social i Ciutadania.

16. IDESCAT. *Padró municipal d'habitants i padró continu de població*.

bles que permeten estudiar les estratègies emprades per la població per gestionar les activitats quotidianes que formen part d'aquest àmbit temporal. Així, en primer lloc s'estudiarà la quantitat de temps que inverteix la població de la província de Barcelona en les tasques familiars i domèstiques, així com els factors que incideixen en la diferent inversió de temps en aquest àmbit. Aquesta informació es completarà amb l'estudi de la percepció sobre les dificultats per compaginar la vida laboral amb les tasques familiars per part de la població ocupada.

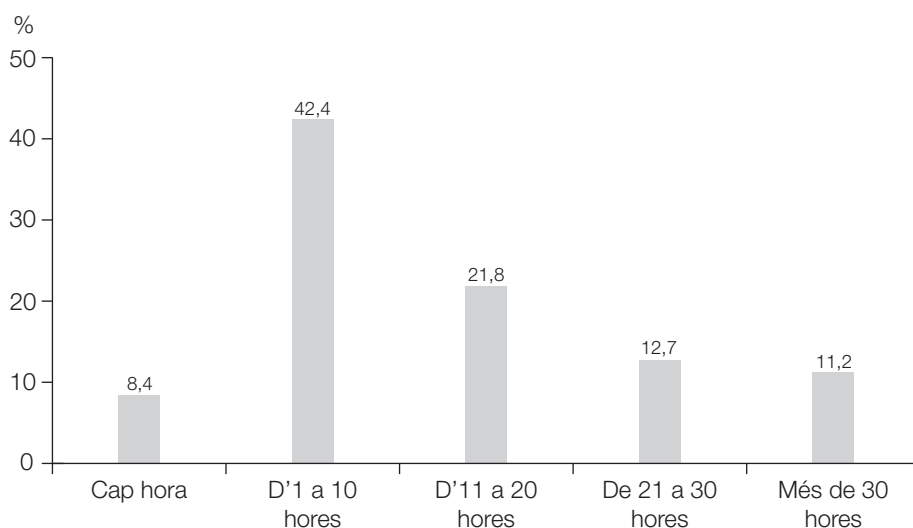
El temps dedicat al treball familiar i domèstic

La població de la província de Barcelona, l'any 2006, declarava que dedicava una mitjana de 14 hores i 42 minuts setmanals a les tasques familiars i domèstiques. L'any 2000, la mitjana era de 15 hores i 15 minuts.

La distribució del total d'hores dedicades mostra que la major part de la població dedica fins a deu hores setmanals al treball familiar i domèstic (un 42,4% d'1 a 10 hores). La resta de la població hi dedica principalment d'11 a 20 hores (21,8%), si bé destaca que un 23,9% hi inverteix més de 20 hores setmanals.

En comparació amb l'any 2000, s'observa un increment de la població que hi dedica fins a un màxim de 20 hores setmanals en detriment de les dedicacions més extenses. Aquesta dada confirmaria una tendència a invertir menys temps en aquest tipus de tasques. Aquesta dada planteja la hipòtesi que la tendència a la disminució del temps dedicat al treball familiar i domèstic es podria explicar, en part, per un increment de la coresponsabilització de tasques entre els membres de la família. Respecte del 2000, també es pot veure un decreixement en la proporció de població que no hi dedica cap hora.

Gràfic 1.7. Hores setmanals dedicades al treball familiar i domèstic.
Província de Barcelona. 2006

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

El temps dedicat al treball familiar i domèstic segons el sexe i l'edat de la població

El temps dedicat a les tasques familiars i domèstiques varia significativament entre els estrats socials, essent el sexe la variable de segmentació que més incideix en la diferència de temps invertits.

Les dones dediquen gairebé 21 hores setmanals a les tasques familiars i domèstiques, mentre que la dedicació dels homes és de 8 hores de mitjana. La distribució segons el nombre d'hores mostra dues pautes clarament diferenciades: mentre que la dedicació dels homes es concentra en el tram menor (1 a 10 hores: 59,2%), la de les dones es distribueix de forma molt més homogènia entre les diverses categories. Amb tot, el que més destaca són les diferències en els trams de dedicacions més i menys intensives. Un 13,6% dels homes declara que no inverteix cap hora a la setmana a aquest tipus de tasques, percentatge que baixa fins al 3,5% en el cas de les dones (taula 1.1).

Les diferències de gènere en el temps dedicat al treball familiar i domèstic també es palesen en analitzar la distribució de les tasques domèstiques entre els membres de les llars de la província de Barcelona.

Tal com mostra el gràfic 1.8, les dones són les encarregades principals de gairebé totes les tasques: s'encarreguen de forma majoritària de la neteja i cura de la roba, de la neteja de la cuina i de la casa, i de cuinar. Aquesta dada constata la major inversió temporal al treball familiar i domèstic que es mostrava més amunt.

Les tasques que presenten una distribució més homogènia entre els membres de la llar són la compra d'aliments, l'administració de diners i la cura dels nens menors de 10 anys (gràfic 1.9), que es reparteixen de forma més equitativa entre homes i dones. En la cura de persones dependents, tot i que la dona és la principal encarregada, hi participen també persones remunerades i altres familiars. Finalment, només en les reparacions de l'habitatge l'home apareix com el principal encarregat.

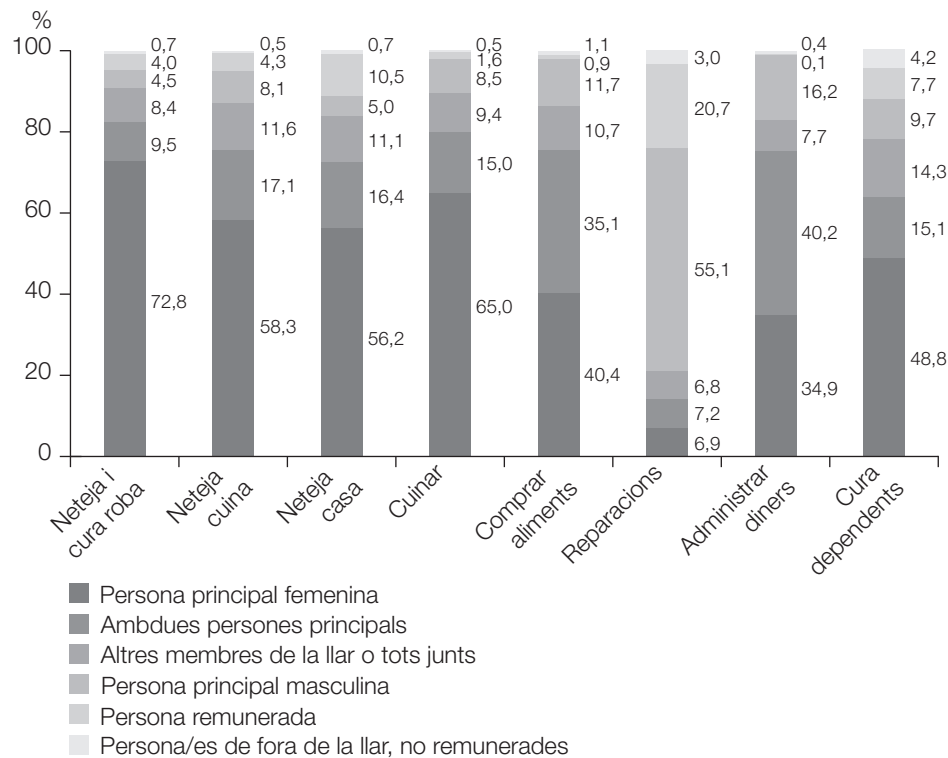
L'evolució de les dades entre 2000 i 2006 dibuixa una tendència en la qual les dones van assumint en menor proporció les tasques domèstiques de manera exclusiva en benefici

Taula 1.1. Hores setmanals dedicades al treball familiar i domèstic segons sexe. Província de Barcelona. 2006

	<i>Home</i>	<i>Dona</i>
Cap hora	13,6	3,5
D'1 a 10 hores	59,2	26,9
D'11 a 20 hores	17,6	25,7
De 21 a 30 hores	4,6	20,1
Més de 30 hores	1,6	20,1
NS/NC	3,3	3,7
Total	100,0	100,0
Mitjana d'hores (hh:mm)	8:01	20:54
<i>n</i> mostral	(3.735)	(4.042)

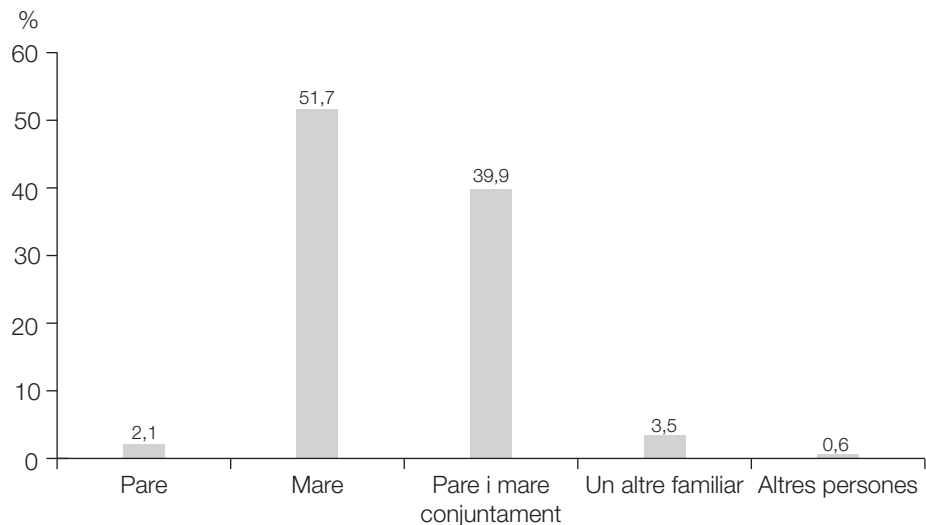
Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Gràfic 1.8. Persona encarregada de la realització de les tasques domèstiques i de la llar.
Província de Barcelona. 2006

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Gràfic 1.9. Persona encarregada de la cura dels nens menors de 10 anys a la llar.
Província de Barcelona. 2006

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

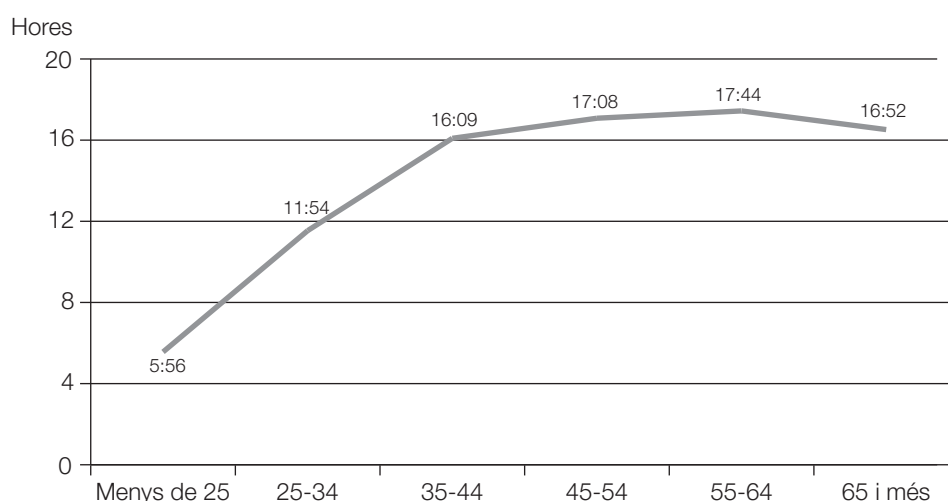
d'una major distribució entre els membres de la llar. S'incrementa la proporció d'homes encarregats de les diferents tasques domèstiques i familiars, alhora que augmenta el nombre de llars on aquestes tasques es reparteixen entre els dos membres principals. Aquesta tendència també ve explicada per un augment de llars de la província de Barcelona que disposen d'algun tipus de servei remunerat, que passen d'un 19,2% l'any 2000 a un 22,7% el 2006.

L'edat és un altre factor que incideix en el temps que es dedica a les tasques familiars i domèstiques. Tal com es pot veure en el gràfic 1.10, a mesura que augmenta l'edat, ho fa la mitjana d'hores que es dediquen al treball domèstic.

La població més jove (de menys de 25 anys) hi destina una mitjana de 6 hores a la setmana, temps que va augmentant fins a arribar a les gairebé 18 hores de les persones de 55 a 64 anys, si bé a partir d'aquesta franja d'edat el temps invertit disminueix lleugerament (majors de 64 anys: 16 hores i 52 minuts). El canvi més accentuat es dona en passar dels menors de 25 anys al tram d'edat següent: un increment de 6 hores de mitjana mostra que l'emancipació és un factor clau a l'hora d'explicar el temps destinat al treball domèstic i familiar.

La distribució de les hores mostra que a mesura que s'incrementa l'edat van disminuint les dedicacions menys extenses en benefici de les més extenses. Fins als 34 anys la població es concentra clarament en la franja dels que hi dediquen fins a 10 hores. En els trams d'edat següents la majoria de les persones també hi dediquen fins a 10 hores, però augmenta la proporció de població que hi dedica més de 20 hores, essent la població de 45 a 64 anys la que presenta dedicacions més intenses (un terç hi destina més de 20 hores). Aquesta distribució s'associa clarament a les responsabilitats associades al cicle de vida de les persones, evidenciant que a partir de les edats típiques d'emancipació i de formació de la família s'incrementen les hores dedicades al treball domèstic, a causa d'un incre-

Gràfic 1.10. Hores setmanals dedicades al treball familiar i domèstic segons edat. Província de Barcelona. 2006

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

ment de les responsabilitats familiars i de la llar. A major edat, en canvi, la corba de les hores s'estabilitza i fins i tot disminueix lleugerament, ja que mostra la incidència de fenòmens com l'abandonament de la llar per part dels fills.

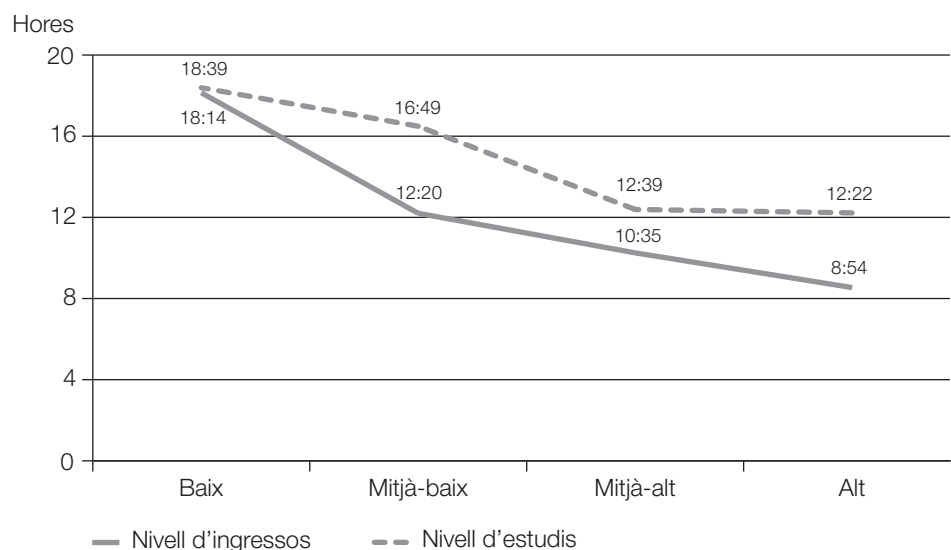
Altres factors explicatius: la relació amb l'activitat, la categoria professional, el nivell d'estudis, el nivell d'ingressos i el territori de residència

Fins al moment s'ha vist que el sexe és el principal condicionant del temps que es dedica al treball familiar, seguit de l'edat. La relació amb l'activitat és una altra variable que, tot i estar molt associada tant al gènere com a l'edat, pot aportar informació sobre el temps dedicat al treball familiar i domèstic. Finalment, el nivell d'estudis i el d'ingressos també s'han de considerar a l'hora d'analitzar les diferents inversions en temps de treball familiar i domèstic.

Com era previsible, les persones que es dediquen a les tasques de la llar són les que declaren temps més elevats, fins a 30 hores i 48 minuts setmanals de mitjana, en el que seria una dedicació setmanal gairebé equivalent a la de la població ocupada en treball mercantil. Les persones jubilades i les que són a l'atur hi dediquen una mitjana inferior de temps (14 i 18 hores, respectivament). Els estudiants són el grup de població inactiva que menys temps dedica a aquestes tasques (5 hores i 6 minuts), dada que constata que l'emancipació és determinant del temps de treball familiar i domèstic. Pel que fa a la població ocupada, dedica una mitjana d'11 hores i 28 minuts setmanals a les tasques domèstiques.

Entre la població ocupada, la categoria professional marca diferències significatives. A menor categoria, més hores es dediquen a les tasques de la llar, des de 9 hores i 45 minuts els treballadors i treballadores de categoria professional alta fins a 12 hores els de

Gràfic 1.11. Hores setmanals dedicades al treball familiar i domèstic segons nivell d'estudis i nivell d'ingressos. Província de Barcelona. 2006

categoria professional baixa. La diferència principal es troba en el 15% dels treballadors i treballadores de categories mitjanes i baixes que, a banda del treball mercantil, destinen més de 20 hores setmanals a les tasques domèstiques.

A major nivell d'estudis i d'ingressos, menys temps es dedica a les tasques familiars i domèstiques. En mitjana d'hores setmanals, aquestes van des de les 18 hores i 39 minuts dels que no tenen estudis fins a les 12 hores i 22 minuts de la població amb estudis universitaris. La tendència és encara més accentuada quant al nivell d'ingressos, que mostra com les hores dedicades al treball domèstic baixen de les 18 hores i 14 minuts entre la població amb menors nivells de renda fins a la meitat d'hores (9 hores) de les persones amb rendes més elevades (vegeu gràfic 1.11).

Segons la distribució de les hores, les principals diferències s'observen en les dedicacions d'1 a 10 hores, que s'incrementen significativament a mesura que ho fan el nivell d'estudis i el d'ingressos (d'un 23,6% a un 52,9% en el cas dels estudis, i d'un 30,6% a un 57,6% en el cas dels ingressos), i en les dedicacions de 21 a 30 hores, representades per un terç de la població de menors nivells educatius i econòmics i per menys d'un 15% entre la població amb majors nivells de renda i d'estudis.

A nivell territorial, la dedicació de temps a les tasques familiars i domèstiques presenta algunes diferències, tot i que no sembla que sigui un dels factors més importants. Segons la centralitat, la població que viu en municipis de la primera corona és la que destina més hores setmanals a les tasques familiars i domèstiques, seguida dels habitants de la segona corona. Per contra, els residents a Barcelona i a la resta de la província presenten un menor temps dedicat a les tasques de la llar.

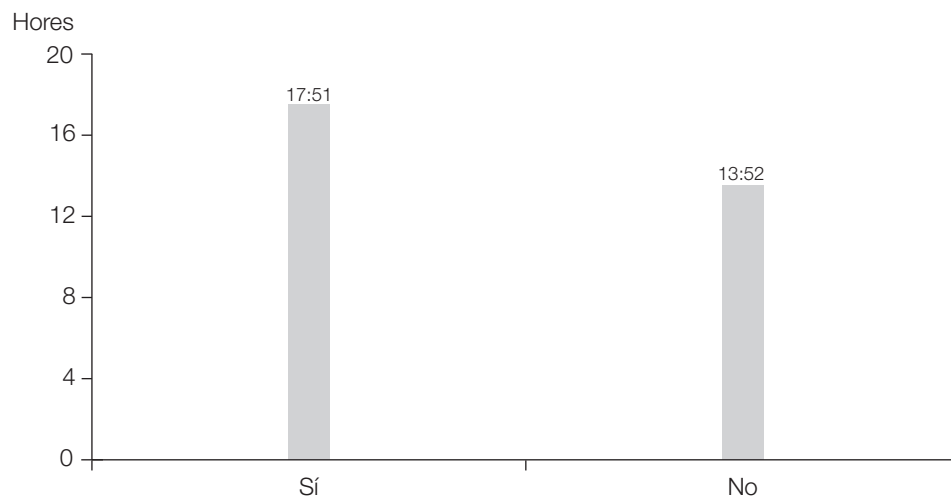
Segons el volum de població, Barcelona torna a aparèixer com el territori que presenta una mitjana més baixa d'hores setmanals dedicades a les tasques familiars i domèstiques, seguida dels municipis de menys de 5.000 habitants. El territori no apareix com un factor decisiu en el temps que es dedica a les tasques familiars i domèstiques, ja que aquest ve determinat principalment per les característiques de les persones que viuen en un territori, i no pas pels trets diferencials del territori en si.

El temps dedicat al treball familiar i domèstic segons les característiques de les llars

A banda de les característiques dels individus, les característiques de les llars on viuen també poden explicar les diferents inversions de temps en les tasques familiars i domèstiques. Amb aquest objectiu, s'ha analitzat el temps de dedicació a les tasques domèstiques i familiars segons la composició de la llar on viu la població (tipologia de la llar, presència de persones dependents i presència d'infants) i segons la disponibilitat d'algun tipus de servei remunerat a la llar (persona encarregada de neteja per hores, cangur, etc.).

Els resultats mostren que la característica de la llar que presenta una incidència major en el temps que es dedica a les tasques familiars i domèstiques és la presència de nens i nenes menors de 10 anys. Hi ha una diferència de 4 hores de mitjana entre els individus que viuen en llars amb nens menors de 10 anys i els que no. Així, mentre que la majoria de la població que no té nens menors a la llar dedica d'1 a 10 hores setmanals a les tasques domèstiques (53,3%), el 55,7% de les persones amb nens menors de 10 anys hi dediquen més de 10 hores.

Gràfic 1.12. Hores setmanals dedicades al treball familiar i domèstic segons presència de nens menors de 10 anys a la llar. Província de Barcelona. 2006

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

L'edat dels nens és un factor del tot explicatiu en el temps de treball familiar, ja que si aquesta no es té en compte, no s'observen diferències de temps entre les llars de parelles amb fills i les monoparentals (14 hores i 30 minuts i 14 hores i 21 minuts, respectivament) i les llars de parelles sense fills (15 hores i 15 minuts). També resulta un factor d'una gran incidència el nombre d'infants que habiten a la llar. Així, com més nens hi ha a la llar, més hores dediquen a les tasques familiars i domèstiques les persones que hi conviuen, des de les 16 hores i 38 minuts que hi dediquen els entrevistats que viuen en llars amb un sol nen fins a les 23 hores i 45 minuts dels que viuen en llars amb tres o més infants.

L'atenció a la dependència, principalment de les persones grans, és un dels grans reptes en una societat envellida i esdevé un factor d'incidència en el temps que cal dedicar a les tasques familiars i domèstiques. En efecte, les dades mostren que la població que viu en llars amb persones dependents dedica aproximadament dues hores setmanals més a les tasques familiars. Així, la presència de persones dependents a la llar apareix com un factor que incideix en el temps familiar, però amb menor pes que la presència de nens petits. Cal assenyalar, però, les limitacions de l'ECVHPC en l'anàlisi de les persones dependents. L'enquesta s'aproxima a la dada sobre presència de persones dependents a la llar preguntant qui és el membre de la llar encarregat d'atendre malats, discapacitats o gent gran. A partir d'aquí, es pot construir la variable «Presència de persones dependents a la llar» com a mesura indirecta. Ara bé, els resultats poden estar esbiaixats, sobretot quan es dona el cas que és l'entrevistat mateix la persona dependent (en un 40% dels casos, aproximadament, es dona aquest fenomen).

La disposició de personal remunerat és una altra variable que s'ha utilitzat per explicar els temps de dedicació a les tasques familiars i domèstiques. La diferència de temps de treball familiar i domèstic entre les persones que viuen en llars que disposen d'algun servei remunerat i les que no és de dues hores (13 hores i 15 minuts enfront de 15 hores i 7 minuts). El tipus de serveis remunerats més freqüent que es contracta a les llars és l'as-

sistència per hores (un 20,0% de la població de la província en disposa). La resta de serveis (cangurs, assistència interina, professors particulars i personal per a la cura de les persones dependents) són contractats per menys d'un 5% de la població en tots els casos.

A tall complementari, s'ha estudiat la distribució de les tasques domèstiques segons les característiques de les llars. El nivell de renda apareix com una de les variables més significatives. A mesura que augmenta la renda mitjana de les llars, disminueix la dedicació exclusiva de les dones a les tasques familiars i domèstiques a canvi d'un augment de la coresponsabilització amb l'altre membre principal de la llar i, sobretot, a canvi d'un increment de la contractació de personal remunerat per realitzar aquestes tasques. Aquest fenomen es constata en estudiar la disposició d'algun tipus de servei remunerat a la llar segons els ingressos d'aquesta: la proporció de llars que en disposen va des del 13,1% de les llars de menor renda familiar fins al 67,4% de les de majors ingressos.

Els hàbits de compra

Els hàbits en la compra principal d'aliments a la llar també proporcionen informació sobre el temps de les famílies. La majoria de la població de la província de Barcelona fa la compra principal d'aliments una vegada a la setmana (54,9%). Un 20,0% la fa cada dos o tres dies, i la resta es distribueix en periodicitats de compra menys elevades, ja que hi va una vegada al mes o bé cada quinze dies. La major periodicitat en la compra d'aliments és la que declaren els individus que viuen en llars amb fills, en llars amb infants menors de 10 anys i en llars amb persones dependents. Per contra, la disposició de serveis remunerats no sembla que incideixi significativament en aquest comportament.

En el 60,6% de les llars de la província de Barcelona els aliments es compren al mateix barri de residència, de manera que les compres d'aliments són majoritàriament de proximitat. En un 22,1% dels casos les compres són en un altre barri o part del municipi. Ara bé, si s'estudien aquestes dades segons el territori, s'hi poden observar diferències significatives. Pel que fa a les corones, com més allunyat de Barcelona és el territori, menys es compra al barri de residència i més en un altre barri del municipi. De la mateixa manera, com més lluny de Barcelona, més es compra a la capital de la comarca. També destaca la proporció de compres que realitzen en altres indrets els residents als municipis de la segona i tercera corona (probablement centres comercials dels afores o d'altres municipis).

La grandària municipal és també un factor clarament explicatiu del lloc on es realitzen les compres. A major grandària, les compres són de més proximitat, i a menor grandària més es compra en altres barris del municipi. El percentatge de compres a la capital de la comarca només és significatiu en els municipis de menys de 50.000 habitants, que són alhora els que més compren en altres llocs (altres municipis, centres comercials, etc.). Aquestes dades mostren com els municipis més grans, en disposar de més serveis i comerços, permeten la compra de proximitat, de manera que el temps que s'hi inverteix és probablement menor que en els municipis més petits, on, tot i que també és elevada la compra de proximitat (en aquest cas, a la resta del municipi), hi ha una proporció important de població que compra els aliments a la capital de la comarca o en altres llocs.

El temps de desplaçament per motius familiars i domèstics

L'estudi del temps de treball familiar i domèstic es pot complementar amb el temps que dedica la població als desplaçaments originats per motius associats a les tasques familiars i domèstiques. L'ECVHPC no permet un recompte del temps que es dedica als desplaçaments per aquests motius, però l'EMQ sí que ofereix informació en aquest sentit. Dels motius de desplaçament pels quals pregunta l'EMQ, s'han seleccionat les compres (quotidianes i no quotidianes) i les gestions personals, com ara acompanyar persones i anar al metge, i s'han construït dues categories: compres i gestions de la llar. El temps de desplaçament per motiu de compra a la província de Barcelona és de 16 minuts de mitjana, mentre que el temps per a les gestions de la llar és més elevat (26 minuts). Aquests resultats no presenten diferències importants segons sexe i edat de la població. Només s'insinua una lleugera tendència a invertir-hi més temps entre les dones i a mesura que s'incrementa l'edat, però es tracta de diferències que no arriben als dos minuts de desplaçament. A nivell territorial tampoc no s'observen grans diferències en els temps de desplaçament, si bé es pot veure que els residents a Barcelona presenten un temps lleugerament més elevat que la resta, sobretot en relació amb els que viuen en municipis de menys de 2.000 habitants i en relació amb els que viuen fora de les corones metropolitanes (uns tres minuts per sobre, tant en les compres com en les gestions de la llar).

Si bé no s'observen grans diferències en el temps de desplaçament per compres i gestions de la llar, en l'ús dels modes de transport per aquests motius sí que apareixen diferències significatives. A nivell global, els modes no motoritzats (a peu i amb bicicleta) són els més usats per anar a comprar (71,9%), i tot i que per a les gestions de la llar s'utilitzen en major mesura els modes no motoritzats (44,1%), també presenta una important proporció el transport privat (39,1%). Si s'analitza l'ús dels modes de transport segons les característiques dels individus i del territori, apareixen diferències significatives. Així, les dones es desplacen més en modes no motoritzats, mentre que els homes ho fan més en transport privat. D'altra banda, a més edat, major és l'ús dels modes no motoritzats per anar a comprar o fer gestions de la llar, i a menys edat més s'usa el transport privat.

El territori presenta diferències significatives en l'ús dels modes de transport per motius familiars i domèstics. Segons la centralitat, com més a prop de Barcelona es troben els municipis, més s'utilitzen el transport públic i els modes no motoritzats, i com més lluny de Barcelona, més s'usa el transport privat per anar a comprar i per fer gestions de la llar. Aquest fenomen evidencia la major xarxa de serveis, comerços i transport públic de què disposa l'àrea metropolitana de Barcelona, i la necessitat de desplaçar-se a majors distàncies i amb cotxe a la resta de la província. L'anàlisi segons grandària municipal ho corrobora.

La dificultat per compaginar la vida laboral amb les tasques domèstiques i familiars

En aquest apartat s'estudia la dificultat que percep la població ocupada de la província de Barcelona per compaginar la vida laboral amb les tasques domèstiques i familiars.

Taula 1.2. Dificultat per compaginar la vida laboral amb les tasques domèstiques i familiars. Població ocupada de 16 i més anys. Província de Barcelona. 2006

	<i>Província de Barcelona</i>
Té dificultats	40,7
No té cap dificultat	50,1
No hi participa	8,8
NS/NC	0,3
Total	100,0
<i>n</i> mostral	(4.366)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

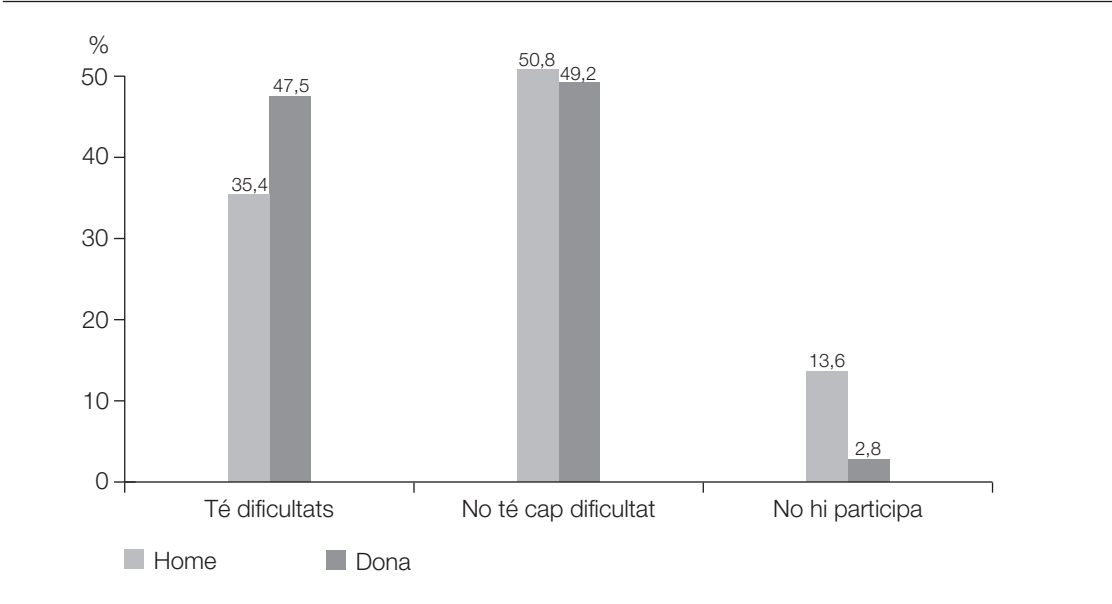
Les polítiques i mesures de conciliació de la vida laboral i la vida familiar són cada vegada més freqüents, i el concepte de conciliació ha esdevingut un dels temes d'actualitat. Ara bé, és un terme que pot comportar connotacions no desitjades. Per conciliació sovint s'interpreta que són mesures adreçades a les dones perquè puguin compaginar millor la vida laboral amb les tasques domèstiques. D'altra banda, és un concepte que parteix de la concepció que l'horari laboral és l'eix vertebrador sota el qual s'organitzen i s'adapten les altres esferes de la vida quotidiana.¹⁷ El temps de les persones és més que la suma de la vida laboral i la vida familiar, i cada individu ha de gestionar uns temps diferents (ni tota la població treballa, ni tota la població té cura de la seva llar, ni són les dues úniques activitats quotidianes a què es dedica la població). Tot i aquesta reflexió, que resulta necessària, en aquest apartat s'analitza senzillament la percepció de les persones entrevistades sobre la dificultat per compaginar la vida laboral i les tasques familiars i domèstiques de la població ocupada. Tal com mostra la taula següent, la meitat de la població ocupada de la província de Barcelona declara que no té cap dificultat per compaginar la vida laboral amb les tasques familiars i domèstiques. Per contra, un 40,7% declara que té dificultats. La resta diu que no participa en les tasques domèstiques (un 8,8%). Aquests resultats requereixen d'una anàlisi més detallada segons les característiques sociodemogràfiques de la població, de les llars i dels territoris de residència.

La dificultat per compaginar la vida laboral i les tasques domèstiques segons el sexe i l'edat de la població

La percepció sobre la dificultat de conciliació de la vida laboral i les tasques domèstiques i familiars varia de forma significativa segons el sexe. Així, si bé el percentatge d'homes que declaren que no tenen dificultats és molt similar al de dones (50,8% els homes i 49,2% les dones), la proporció de població que declara que en té és del 35,4% entre els homes i del 47,5% en les dones. El fet s'explica perquè un 13,6% dels homes ocupats diu que no participa en les tasques domèstiques, mentre que entre les dones que treballen aquest percentatge no arriba al 3%.

17. Vegeu l'article «¿Y si la conciliación fuera una trampa?», de Maricel Chavarría, *La Vanguardia*, 1-09-2008.

Gràfic 1.13. Dificultat per compaginar la vida laboral amb les tasques domèstiques i familiars segons sexe. Població ocupada de 16 i més anys. Província de Barcelona. 2006

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula 1.3. Dificultat per compaginar la vida laboral amb les tasques domèstiques i familiars segons edat. Població ocupada de 16 i més anys. Província de Barcelona. 2006

	<25	25-34	35-44	45-54	55-64	65 i més*
Té dificultats	24,6	44,7	48,8	37,5	26,3	27,6
No té cap dificultat	57,1	45,5	45,5	56,4	60,7	37,2
No hi participa	18,4	9,2	5,4	6,0	12,8	31,4
NS/NC	–	0,5	0,3	0,1	0,2	3,8
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
n mostral	(387)	(1.413)	(1.270)	(803)	(466)	(28)

*Dades estadísticament no significatives

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Tal com mostra la taula 1.3, l'edat també és un factor determinant per explicar les dificultats de compaginació entre la vida laboral i les tasques familiars i domèstiques. La població que declara en major proporció que té dificultats per compaginar el treball mercantil amb el treball familiar i domèstic és la d'edats compreses entre els 25 i els 44 anys, especialment les persones de 35 a 44 anys, de les quals gairebé la meitat diuen que tenen dificultats (48,8%). Per contra, a partir dels 44 anys es detecta més població que diu que no té dificultats, sobretot en el grup d'edat de 55 a 64 anys (60,7%). Les persones ocupades que pertanyen a aquest grup d'edat, juntament amb les més joves, són les que en major proporció declaren que no participen en les tasques domèstiques i familiars.

Altres factors explicatius: nivell d'estudis, nivell d'ingressos i territori de residència

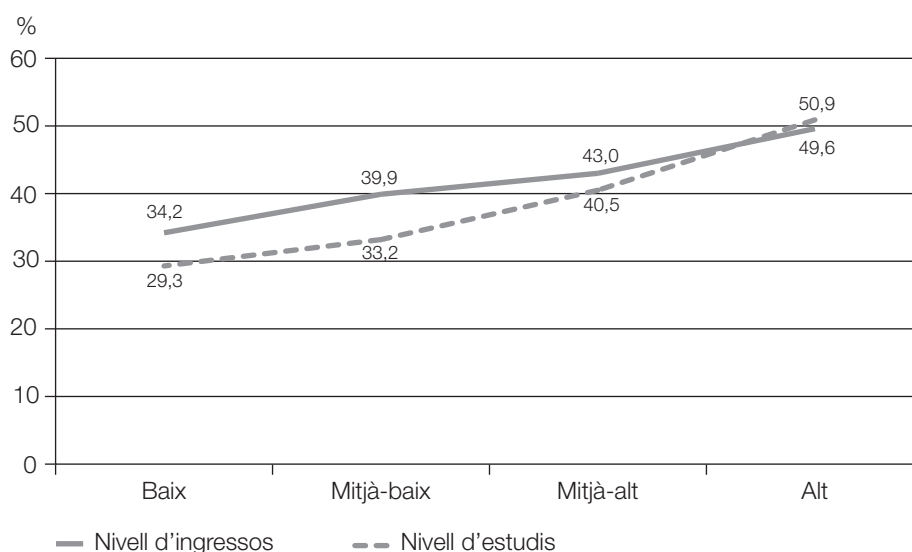
La percepció dels individus sobre la dificultat per compaginar la vida laboral amb les tasques familiars i domèstiques també depèn del seu nivell educatiu, del seu nivell d'ingressos i del territori on resideixen. A priori, es podria intuir que a més disposició de recursos, menors han de ser les dificultats per compaginar totes dues tasques perquè es pot «alliberar temps» (contractant personal, inscrivint els fills en activitats extraescolars...), de manera que a major nivell d'estudis, d'ingressos i de categoria professional, caldria esperar menys proporció d'entrevistats que diuen que tenen dificultats de conciliació. Els resultats, però, van en sentit contrari.

Pel que fa als estudis, a major nivell formatiu, més percentatge de població ocupada diu que té dificultats per compaginar la vida laboral amb les tasques familiars, ja que es passa del 29,3% de la població sense estudis fins al 50,9% de les persones amb estudis superiors.

El creuament segons el nivell d'ingressos encara resulta més evident. Un 34,2% de la població ocupada amb menor nivell de renda declara que té dificultats per compaginar la vida laboral amb les tasques familiars i domèstiques, percentatge que augmenta progressivament fins a assolir el 49,6% de la població amb un major nivell d'ingressos.

La categoria professional confirma les dades anteriors. A major categoria professional, més dificultats es declaren per compaginar la vida laboral amb les tasques domèstiques i familiars. Així, el 35,1% de la població ocupada de menor categoria professional declara que té dificultats per compaginar la vida laboral amb les tasques familiars i domèstiques, percentatge que arriba al 48,4% en el cas de les persones amb categoria professional alta.

Gràfic 1.14. Percentatge d'entrevistats que tenen dificultats per compaginar la vida laboral amb les tasques domèstiques i familiars segons nivell d'ingressos i nivell d'estudis. Població ocupada a partir de 16 anys. Província de Barcelona. 2006

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Una explicació possible d'aquest fenomen la trobem en l'apartat «el temps de treball mercantil» pàg. 17, en el qual es podia veure que els majors nivells d'estudis, d'ingressos i de categoria professional s'associen a més hores de dedicació al treball mercantil, i més es treballa sota el règim rígid de cinc dies a la setmana, aspecte que dificulta la conciliació.

Les variables territorials no semblen incidir de manera significativa en la percepció sobre les dificultats de compaginació entre treball mercantil i treball domèstic i familiar. Segons la centralitat dels municipis respecte de la ciutat de Barcelona, la població ocupada resident als municipis de la primera corona metropolitana i a la resta de la província és la que declara amb més proporció que no té dificultats de conciliació (54,7% i 54,9%, respectivament), mentre que a Barcelona i a la segona corona metropolitana és on viuen més persones que han declarat que tenen dificultats (41,4% i 44,9%, respectivament). Pel que fa a la grandària municipal, no apareixen diferències significatives. El percentatge de població ocupada que diu que té dificultats oscil·la entre el 38,8% de la població resident en municipis de 50.000 a 100.000 habitants (que és també on viuen més persones ocupades que diuen que no participen en les tasques domèstiques: 11,2%) i el 42% dels municipis de 10.000 a 49.999 habitants. Una altra vegada es palesa que les característiques, les circumstàncies vitals i els recursos de què disposa la població tenen més incidència en el seu ús del temps que no pas les característiques del territori on viuen.

La dificultat per compaginar vida laboral i tasques domèstiques segons les característiques de les llars

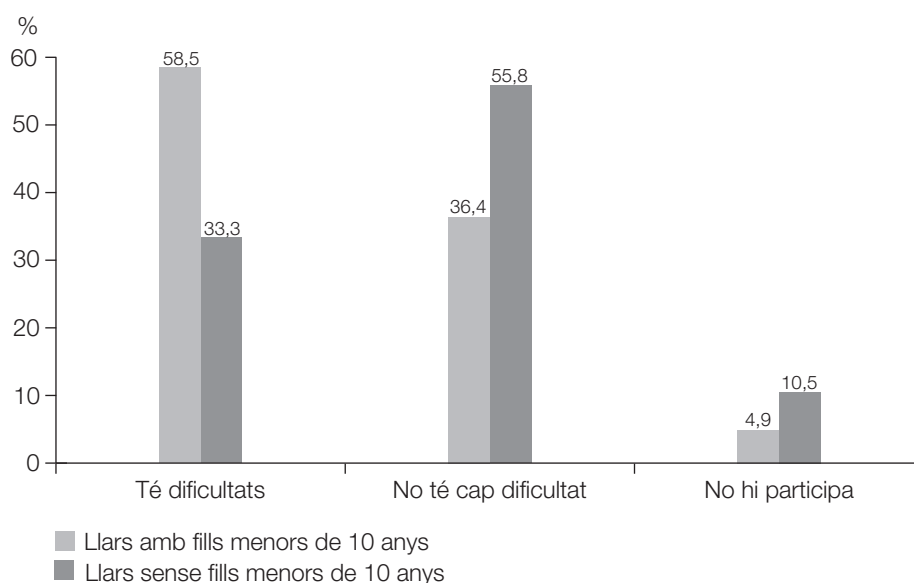
Les característiques de les llars on viu la població també són un factor que pot incidir en la seva percepció sobre la dificultat per compaginar treball mercantil i treball familiar i domèstic.

Les persones que viuen en llars amb fills declaren que tenen més dificultats. En efecte, els resultats mostren que els habitants de la província de Barcelona que viuen en llars amb nens menors de 10 anys són els que declaren, en major proporció, que tenen dificultats per compaginar la vida laboral amb el treball familiar i domèstic. Així, el 58,5% de la població que té infants menors de 10 anys a la llar declara que té dificultats de conciliació, mentre que el 55,8% dels que viuen en llars sense nens menors de 10 anys no percep dificultats per aquest motiu. Cal assenyalar que un 10,5% de les persones ocupades que viuen en llars sense nens menors de 10 anys declara que no participa en les tasques domèstiques, percentatge que baixa fins al 4,9% en les llars amb nens petits. El nombre d'infants menors de 10 anys a la llar accentua encara més aquestes dificultats. Un 55,1% dels individus que viuen en llars amb un nen menor de 10 anys declaren dificultats per compaginar les tasques domèstiques amb el treball remunerat, proporció que arriba al 72,7% en el cas dels qui conviuen amb tres o més infants.

La presència a la llar de persones dependents a la llar també incideix en aquest sentit, però de forma menys pronunciada. El 44,4% de la població que viu amb persones dependents declara dificultats, una proporció lleugerament més alta que la de la població que no hi conviu (40,6%).

Un altre element que podria facilitar la compaginació és el fet de disposar d'algun tipus de servei remunerat a la llar. Ara bé, els resultats mostren el contrari: la població ocupada que viu en llars que disposen d'algun tipus de servei remunerat declara en major pro-

Gràfic 1.15. Dificultat per compaginar la vida laboral amb les tasques domèstiques i familiars segons presència a la llar de nens menors de 10 anys. Població ocupada de 16 i més anys. Província de Barcelona. 2006

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

porció que té problemes de conciliació que la que no disposa d'aquests serveis. Alhora, les persones que disposen de servei remunerat semblen participar de la mateixa manera en les tasques domèstiques que la resta, ja que no presenten un percentatge superior de resposta en la categoria «No hi participa». L'explicació pot raure en el fet que són precisament les persones que perceben dificultats de conciliació les que recorren a la contractació de persones remunerades per tal de millorar aquesta situació.

Síntesi

- La població de la província de Barcelona dedica una mitjana de 14 hores i 42 minuts setmanals a les tasques familiars i domèstiques. La major part de la població (42,4%) hi dedica entre 1 i 10 hores.
- En relació amb l'any 2000, s'observa una tendència a invertir menys temps al treball familiar i domèstic: s'ha incrementat la població que hi dedica fins a un màxim de 20 hores setmanals en detriment de les dedicacions més extenses.
- El sexe és una de les variables més determinants en la distribució del temps de treball familiar i domèstic. Les dones dediquen 20 hores i 54 minuts setmanals de mitjana a les tasques familiars i domèstiques, mentre que els homes hi destinen 12 hores menys de mitjana (8 hores).
- També s'aprecia una major càrrega de temps per part de les dones en la distribució de les tasques domèstiques entre els membres de la llar, si bé les dades d'evolució entre 2000 i 2006 marquen un augment de la coresponsabilització així com una major contractació de personal remunerat.

- L'edat és un factor de gran pes en la distribució del temps de treball familiar i domèstic en la mesura que és una variable que s'associa a les circumstàncies vitals i les activitats quotidianes: a més edat, més hores es dediquen al treball domèstic. La població de menys de 25 anys hi dedica una mitjana de 6 hores setmanals, mentre que les persones de 55 a 64 anys hi dediquen, gairebé, 18 hores setmanals.
- La població que es dedica exclusivament a les tasques domèstiques destina a aquest treball un temps setmanal gairebé tan extens com la jornada laboral de la població ocupada (30 hores i 48 minuts de tasques domèstiques a la setmana).
- La característica de la llar amb major incidència sobre el temps de treball familiar i domèstic és la presència de nens menors de 10 anys. El 55,7% de la població de la província de Barcelona que viu en llars amb infants dedica més de 10 hores setmanals a les tasques domèstiques, mentre que el 53,3% de la que viu en llars sense nens menors de 10 anys hi dedica entre 1 i 10 hores.
- Les dones perceben més dificultat per compaginar la vida laboral i les tasques domèstiques que els homes. La proporció de població que declara que té dificultats és del 35,4% entre els homes i del 47,5% en les dones. Un 13,6% dels homes diu que no hi participa, mentre que entre les dones que treballen aquest percentatge no arriba al 3%.
- L'edat també incideix significativament en la dificultat per compaginar vida laboral i familiar. La població de 35 a 44 anys és la que declara que té dificultats en major proporció (un 48,8% ho considera així). Es tracta del tram d'edat que coincideix amb la plenitud ocupacional i amb la formació de la família. Les persones més joves i les més grans són les que perceben menys dificultats de compaginació.
- El territori no ha resultat ser un factor explicatiu en la distribució del temps familiar i domèstic a la província de Barcelona, que s'explica més per les característiques de les persones que viuen en un territori que no pas pels trets d'aquest territori.

El temps lliure i de lleure

El temps lliure és el que roman entre les activitats que aconsegueixen un paper més estructural dins del temps quotidià, com són les de caràcter laboral i les vinculades a satisfer les necessitats domèstiques i familiars. És potser el temps més difícil de definir, i en aquesta definició la subjectivitat de les persones hi juga un paper important, perquè el temps lliure és aquell temps disponible que cada individu pot escollir a quina activitat (o no activitat) destina. Per a la majoria de persones, el temps lliure és un actiu la programació del qual resta limitada per l'organització d'unes altres activitats més prevalents.

El temps lliure es pot dedicar senzillament a no fer res, si bé el més habitual és omplir-lo amb activitats específiques de lleure (temps de lleure) i amb el necessari repòs. En la societat actual, la disminució d'hores dedicades al treball mercantil respecte de la societat industrial hauria d'haver provocat una percepció de l'augment del temps lliure, però el que ha passat és a la inversa. L'oferta cada vegada més àmplia d'activitats d'oci, cultura, cura personal, etc., ha implicat que, en comptes d'augmentar la percepció d'una gran disposició de temps lliure, la població tingui la sensació de manca de temps per fer totes les activitats que desitjaria, a banda de les vinculades al treball mercantil i al domèstic.

L'ECVHPC no està originalment dissenyada per fer una cronologia precisa de les activitats quotidianes, però conté prou elements d'informació per analitzar bona part de les activitats amb què les persones omplen el temps lliure. En aquest capítol es descriu en primer lloc la percepció de la disponibilitat d'aquest temps, un indicador que, tot i ser de caràcter subjectiu, és clau en la seva anàlisi. Tal com es veurà en el capítol següent, la percepció de la disponibilitat de temps lliure és inversament proporcional a les càrregues temporals de treball mercantil i domèstic. En segon lloc també s'explora el temps de repòs, que malgrat que és una necessitat física ineludible s'ha incorporat en aquest capítol per tractar-se d'una activitat que comparteix el fet d'estar habitualment programada en funció de les obligacions familiars, domèstiques i laborals. En aquest cas s'estudia el temps de repòs que correspon a les hores de dormir. Tal com es podrà comprovar, l'existència de compromisos laborals és un dels factors més determinants de les hores de son.

Finalment es descriuen les activitats de lleure que la població de la província realitza fora de la llar, com per exemple anar al cinema, a bars i restaurants, trobar-se amb amics i amigues, mirar botigues, fer excursions o passejar.

Cal indicar que el capítol present comparteix les principals variables de segmentació sociodemogràfiques que ja s'han emprat en els precedents (sexe, edat, relació amb l'activitat, estudis, ingressos, territori, etc.) i algunes de les utilitzades al llarg del capítol sobre el temps familiar i domèstic, com ara la tipologia de la llar, amb una especial atenció a la presència de persones dependents o d'infants menors de 10 anys, així com la disponibilitat d'algun tipus de servei remunerat d'assistència. Es tracta de factors amb una evident capacitat d'incidir sobre la major o menor disponibilitat de temps lliure.

La disponibilitat de temps lliure

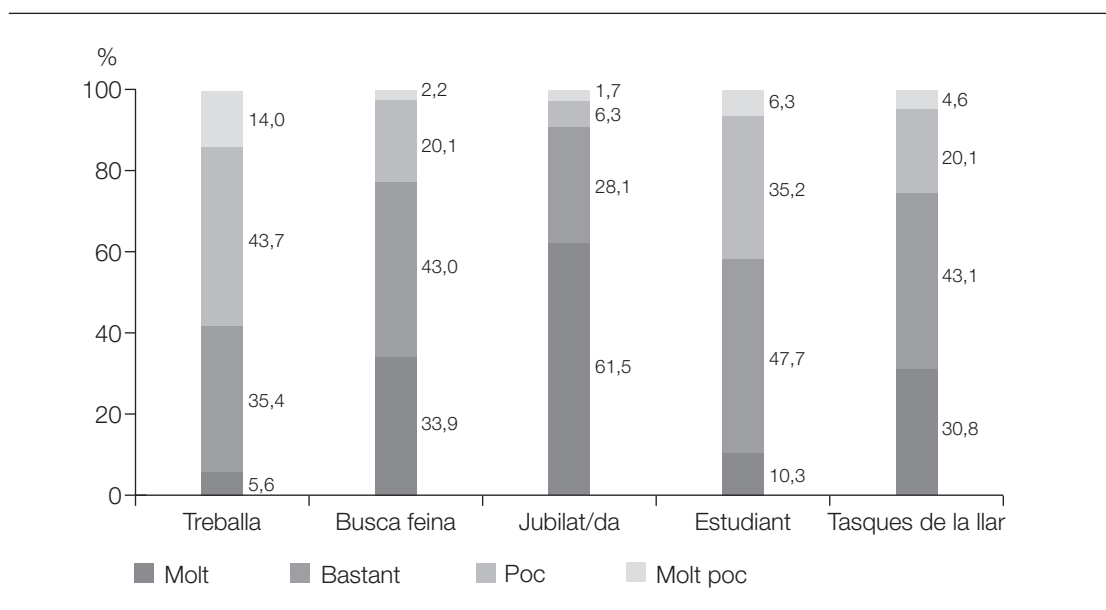
L'ECVHPC disposa de dades sobre la percepció de disponibilitat de temps lliure. Aquesta variable és un indicador del temps lliure de què disposa la població perquè, a l'hora de valorar-la, la càrrega temporal que suposen la resta d'activitats o obligacions quotidianes és d'una gran influència. Com es veurà en el capítol següent, la percepció de la disponibilitat de temps lliure és inversament proporcional a les càrregues temporals de treball mercantil i domèstic.

El 58% de la població declara que té bastant o molta disponibilitat de temps lliure, mentre que només un 9,3% se situa en l'interval més baix de l'escala de temps lliure, indicant que en té molt poca disponibilitat. Aquest resultat indica que les activitats de lleure són habituals en la major part de la població.

Cal destacar que pràcticament no s'aprecien diferències segons el sexe en la percepció de disponibilitat de temps lliure. En canvi, l'edat hi aconsegueix un paper més determinant: el temps lliure és més abundant entre les persones més joves i, especialment, en les més grans. La disponibilitat de temps lliure assoleix el mínim entre les persones amb edats entre 35 i 44 anys, que justament es correspon amb la franja en què habitualment cal tenir cura dels infants.

Com s'ha explicat en l'apartat «el temps de treball mercantil» pàg. 17, l'edat manté una estreta relació amb l'activitat laboral, i per tant aquest segon factor també mostra una forta relació amb el temps lliure. Les persones jubilades són les que declaren que en tenen més, de les quals gairebé un 90% afirmen que en tenen molt o bastant. En següent lloc, es troben en un nivell molt semblant les persones en atur i les que es dediquen a les tasques de la llar, de les quals al voltant del 75% declaren que tenen molt o bastant temps

Gràfic 1.16. Disponibilitat de temps lliure segons relació amb l'activitat.
Província de Barcelona. 2006

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

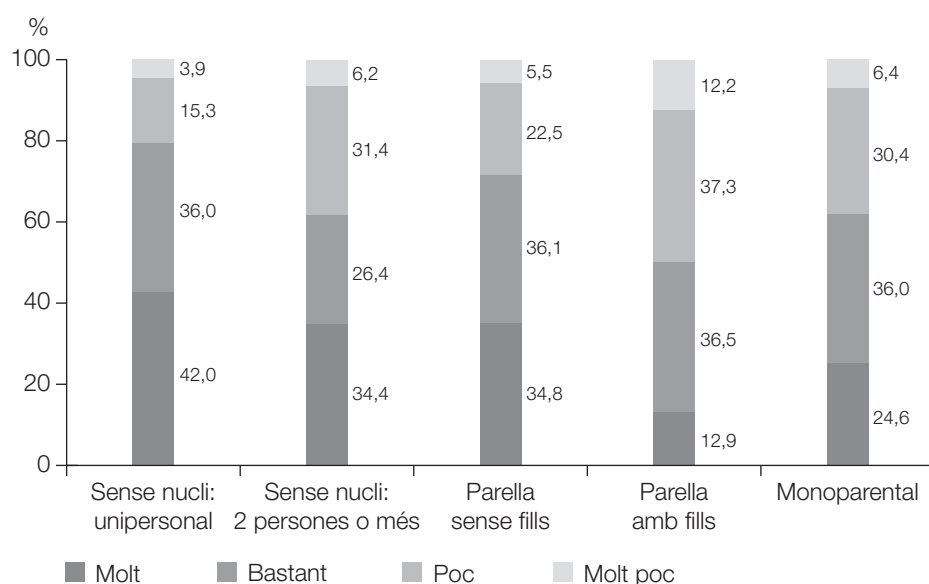
lliure. El següent nivell de disponibilitat el presenten els estudiants, amb un 58% que expressen que en tenen molt o bastant. I, finalment, la menor disponibilitat la presenten les persones que treballen, de les quals només el 41% gaudeixen de molt o bastant temps lliure.

A més de l'edat i la relació amb l'activitat, hi ha altres variables sociodemogràfiques clarament relacionades amb el temps lliure. Així, a mesura que augmenta el nivell d'estudis finalitzats s'observa també una major presència de persones que treballen, i en conseqüència es redueix la disponibilitat de temps lliure. En relació amb els ingressos econòmics s'observa com, a mesura que aquests augmenten, es tendeix a percebre menys disponibilitat de temps lliure.

L'estructura de les llars també dona lloc a diferències apreciables. En les llars amb nucli familiar s'observa una reducció de la disponibilitat de temps lliure, que assoleix el mínim en aquelles unitats constituïdes per una parella amb fills, de les quals només un 49% dels casos declaren que tenen bastant o molt temps lliure. La màxima disponibilitat de temps lliure s'assoleix en les llars unipersonals, en què es declara en un 78% dels casos que en tenen bastant o molt.

La presència d'infants menors de 10 anys té una gran incidència en la quantitat de temps lliure disponible. Només un 37,1% de les persones que conviuen amb menors de 10 anys declaren que tenen molt o bastant temps lliure, en contrast amb el 63,7% que declaren les persones sense infants a càrrec seu. En canvi, en cas que hi hagi persones dependents a la llar s'observa un resultat curiós: les persones que hi conviuen declaren que tenen força més temps lliure (un 71,9% en tenen molt o bastant) que les que no es troben en aquesta situació (56,8%). Cal tenir en compte que aquest resultat es pot ocasionar per dos factors. En primer lloc, que s'hagi entrevistat la mateixa persona dependent, la qual

Gràfic 1.17. Disponibilitat de temps lliure segons estructura de la llar.
Província de Barcelona. 2006

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

precisament per la seva condició no pot realitzar gaires activitats i, per tant, li genera la sensació de tenir molt temps desocupat (de fet, en el 40,2% de les llars amb alguna persona dependent, ha estat precisament aquesta la que ha respost l'enquesta). En segon lloc, que les persones que tenen cura d'altres dependents passen bona part del temps fent companyia i vigilància, i que pel fet que no s'ocupen d'altres tasques més actives també poden tenir més sensació de temps desocupat, o bé no es poden plantejar la realització d'activitats fora de la llar però sí dins d'aquesta.

Per la seva banda, la presència de serveis remunerats a la llar no té una incidència significativa en la disponibilitat de temps lliure que declaren les persones entrevistades, la qual cosa posa de manifest que en l'adquisició d'aquests serveis podrien pesar més els motius de confort que no pas el de voler alliberar temps; o bé que no es tradueix en una percepció de disposar de més temps, encara que en realitat sigui així, perquè són precisament les persones amb menys temps disponible les que contracten aquest tipus de personal.

Finalment, en considerar la incidència dels factors territorials s'observa com la disponibilitat de temps lliure és sensiblement més baixa entre les persones que resideixen als municipis de la primera corona metropolitana, i augmenta a mesura que hom es desplaça cap a la capital o bé cap a les comarques més perifèriques de la província. Cal tenir en compte que precisament en els municipis de la primera corona hi ha una proporció sensiblement superior de població laboralment activa. Paral·lelament, també s'aprecia una menor percepció de disponibilitat de temps lliure en els municipis de grandària mitjana, bona part dels quals es concentren precisament a la primera corona metropolitana.

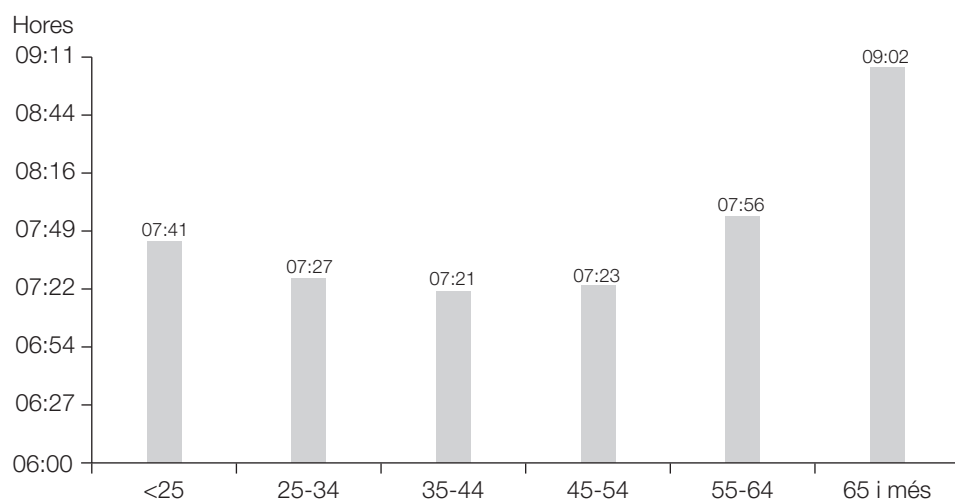
Les hores de son

El descans és una activitat a la qual es destina una gran part del temps diari. El descans es podria entendre com una activitat més, a la qual de forma més o menys voluntària es dedica temps: el repòs, el no fer res, o fins i tot alguna altra activitat de lleure que algunes persones podrien considerar que al mateix temps és descans. En aquest darrer cas, és molt difícil establir la diferència entre temps lliure i de repòs, ja que tots dos fenòmens tindrien lloc alhora. Però al mateix temps el descans és una necessitat fisiològica inevitable, que associem bàsicament al son, i a la qual cal garantir-li una quantitat mínima de temps per tal de no perjudicar les condicions de salut de les persones. Així, en aquesta secció es descriu específicament el temps dedicat a dormir.

De mitjana, les persones residents a la província de Barcelona destinen gairebé vuit hores diàries a dormir (7 hores i 50 minuts). El període de son nocturn comprèn des de les 23:40 h fins a les 07:30 h, aproximadament. Aquesta mitjana de gairebé vuit hores varia significativament segons les característiques de la població.

Les diferències més marcades es troben en dos factors: l'edat i el nivell d'estudis acabats. En el cas de l'edat, s'observa una diferència màxima de gairebé dues hores entre les persones que més temps dormen (65 i més anys, 9 hores i 2 minuts) i les que menys dormen (35-44 anys, 7 hores i 21 minuts). En general, s'observa una tendència per la qual les persones d'edat mitjana dormen menys temps que les persones més grans i les més

**Gràfic 1.18. Mitjana d'hores diàries dedicades a dormir segons edat (anys).
Província de Barcelona. 2006**

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

joves. Per la seva banda, en relació amb el nivell d'estudis es detecta una variació de magnitud semblant: a major nivell d'estudis menys hores es dormen, oscil·lant entre les 9 hores i 9 minuts diaris de les persones sense estudis i les 7 hores i 20 minuts de les persones amb estudis superiors, aspecte que pot estar condicionat per la relació entre les dues variables (a més edat, menor nivell d'estudis).

També s'aprecien diferències prou importants quan es considera el nivell d'ingressos declarats, que mostren una tendència paral·lela al cas dels estudis: a mesura que augmenten els ingressos són menys les hores dedicades a dormir, amb oscil·lacions de gairebé una hora i mitja entre els dos extrems de l'escala d'ingressos. En el cas del sexe s'observa una diferència significativa però de magnitud molt menys accentuada que en els factors anteriors: les dones dormen una mitjana de 18 minuts més que els homes. Finalment, no es pot descriure cap variació important en funció de les variables territorials estudiades.

Totes les tendències apuntades per les variables de segmentació anteriors apunten cap a una relació evident entre el temps de dormir i el fet de dedicar-se al treball mercantil. En totes les variables amb diferències importants, els grups que dediquen menys temps a dormir són aquells en què la variable del temps mercantil és superior a la mitjana: homes, persones en edats mitjanes, amb estudis mitjans i superiors, i amb ingressos més elevats.

Les activitats de lleure

L'ECVHPC recull informació sobre les activitats de lleure mitjançant la combinació tant de preguntes obertes com de llistats predefinits d'activitats de les quals els entrevistats assenyalen la freqüència de realització. Malgrat que cap d'aquestes preguntes no enregistra

directament la quantitat de temps associat a la realització d'aquestes activitats, en conjunt l'enquesta ofereix força elements per obtenir una descripció aproximada de la importància del lleure dins del temps de cada persona.

Una primera informació que recull l'enquesta és el nombre d'activitats de lleure que cada individu realitza fora de la llar, limitat a un màxim de cinc a causa del format del qüestionari. La major part de les persones enquestades declaren que fan una (36,3%) o dues (33,9%) activitats de lleure diàries fora de la llar, i pràcticament ningú (0,4%) afirma que no en fa cap. Òbviament, es poden apreciar diferències significatives en el nombre d'aquestes activitats quan es consideren diversos factors sociodemogràfics.

Segons l'edat, hi ha una clara tendència a fer un menor nombre d'activitats de lleure a mesura que la població és més gran. Per contra, les diferències en el nombre d'activitats de lleure són pràcticament inapreciables entre homes i dones.

Pel que fa al nivell d'estudis i el d'ingressos, les persones amb estudis mitjans o superiors fan més activitats de lleure, ja que mostren unes proporcions força per sobre de la mitjana poblacional en el cas de fer tres o quatre activitats. En el mateix sentit, les persones amb un major nivell d'ingressos també manifesten que fan un major nombre d'activitats de lleure, seguint una tendència molt semblant a l'apuntada en el cas del nivell d'estudis.

Tipus d'activitats de lleure

A partir de les respostes especificades pels entrevistats en les preguntes obertes sobre el tipus d'activitats de lleure que realitzen, s'han identificat les següents com les més esmentades per la població de la província de Barcelona:

- Passejar: 53,0%.
- Fer esport: 20,0%
- Anar al cinema: 19,2%.
- Trobar-se amb amics i amigues: 19,2%.
- Comprar o mirar botigues: 14,6%.
- Sortir a dinar i sopar en algun restaurant: 11,6%.
- Anar a bars, discoteques o sales de ball: 10,0%.

És molt il·lustrador segmentar aquestes respostes segons les diverses variables sociodemogràfiques que ofereix l'enquesta, ja que permet identificar el tipus d'activitat en què tendeix a especialitzar-se cada grup.

Les dones responen més sovint a la variable anar al cinema (21,3%) i de compres (20,1%), mentre que els homes tendeixen a practicar esports (26,7%).

Les persones d'edats més joves, especialment les de menys de 25 anys, indiquen més sovint relacionar-se amb amics (56,5%), anar al cinema (33,4%), practicar esports (28,6%) i anar a bars o discoteques (27%). Per la seva banda, les persones més grans es dediquen en major proporció al passeig; més del 67% de les persones de més de 55 anys van indicar que feien aquesta activitat. Finalment, les persones d'entre 25 i 44 anys assenyalen, per ordre, passejar, practicar esports, anar al cinema o a restaurants.

Les persones amb un major nivell d'estudis mostren taxes de resposta clarament superiors en la majoria de les activitats de lleure, tret de dues excepcions: passejar i anar de botigues. Les persones sense estudis i amb estudis primaris (en la majoria persones grans) són les que més responen a la categoria passejar, mentre que anar de botigues no mostra cap diferència significativa segons el nivell d'estudis.

S'associen clarament amb un major nivell d'ingressos anar a restaurants, anar al cinema i practicar esports. En canvi, amb els nivells més baixos d'ingressos es relacionen activitats com anar a bars o discoteques, passejar, quedar amb amics i anar de botigues.

Les dues variables territorials de segmentació mostren poques diferències importants. Considerant en primer lloc la centralitat del municipi de residència, només destaca la major taxa de resposta d'anar al cinema entre els residents a Barcelona (21,8%) i a la primera corona metropolitana (24,3%), fenomen que es correspon amb la major concentració en aquests municipis de l'oferta d'aquesta mena d'establiments.

D'altra banda, atenent al volum poblacional dels municipis no es pot determinar cap tendència lineal de variació en la realització d'activitats de lleure. Només destaca alguna desviació aïllada, com la major resposta del cinema en els municipis d'entre 50.000 i 99.999 habitants (24,8%) o una menor tendència a practicar esports en els municipis d'entre 100.000 i 250.000 habitants (15,6%).

A banda de la informació anterior, que s'ha extret a partir de preguntes obertes, l'ECVHPC també preguntava qualitativament sobre la freqüència amb què es realitzaven algunes activitats predefinides, com ara anar al cinema, anar a bars, discoteques o sales de ball, anar a restaurants i fer excursions.¹⁸ Tot seguit s'analitzen aquestes activitats posant l'èmfasi en la incidència que els condicionants d'activitat laboral i d'estructura de la llar tenen en la seva freqüència de realització. Tal com s'ha posat de manifest en les pàgines precedents, tant el sexe com l'edat es relacionen fortament amb les diverses categories de relació amb l'activitat laboral, de manera que aquesta variable aconsegueix una funció d'indicador de síntesi en la següent descripció d'activitats.

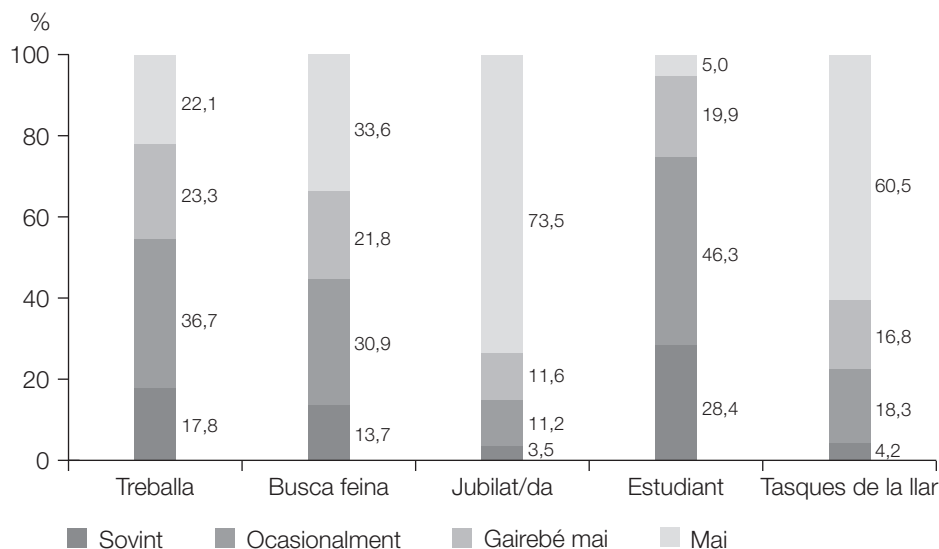
Cinema

Els estudiants són el principal col·lectiu consumidor de cinema en termes relatius, ja que el 74,7% manifesten que hi van sovint o ocasionalment. En segon terme trobem les persones laboralment actives, tant si tenen feina (54,5%) com si són a l'atur (44,6%). En canvi, destaca que el 73,5% de les persones jubilades i el 60,5% de les que es dediquen a les tasques de la llar manifesten que no van mai al cinema.

En relació amb l'estructura de la llar, no s'aprecia un clar patró de diferenciació entre els diversos tipus, a banda del fet que en les llars amb un nucli familiar es fa un consum de cinema lleugerament superior a la resta de llars. Tanmateix, hi ha un element de l'estructura familiar que marca importants diferències: el 75% de les persones que viuen

18. L'enquesta també analitza la freqüència d'assistència a teatres, museus i exposicions, però aquests establiments s'han obviat en aquesta anàlisi perquè tenen un nivell global de visita molt baix en relació amb la resta. Aspecte que no permet establir diferències gaire explicatives.

Gràfic 1.19. Freqüència d'assistència al cinema segons relació amb l'activitat.
Província de Barcelona. 2006

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

en llars amb persones dependents no van mai o gairebé mai al cinema, i en canvi aquesta proporció baixa fins al 55,7% entre la resta de persones.¹⁹ Per la seva banda, el fet de tenir fills menors de 10 anys a càrrec implica una menor assistència al cinema, però la diferència és d'una magnitud molt inferior que en el cas de les persones dependents.

Finalment, la freqüència d'assistència al cinema és sensiblement superior entre les persones que disposen de serveis remunerats a la llar (vegeu l'apartat «El temps de treball familiar i domèstic» pàg. 33, per a més informació sobre serveis remunerats a la llar); d'aquestes, el 51,3% hi va sovint o ocasionalment, en contrast amb el 39,8% de les persones que no disposen d'aquests serveis.

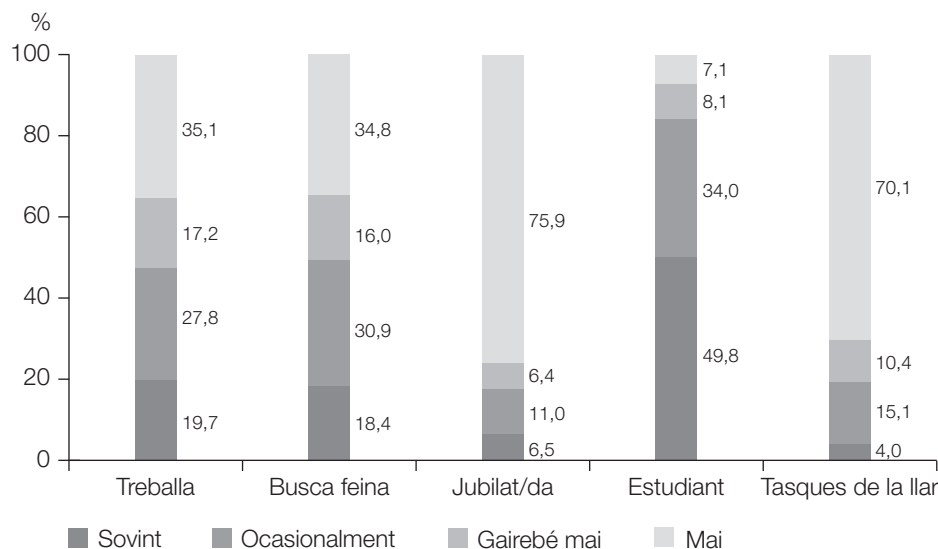
Bars, discoteques, sales de ball

Visitar bars, discoteques o sales de ball és una activitat clarament realitzada pels més joves, tal com mostra el fet que el 83,8% del col·lectiu d'estudiants manifestin que visiten aquests establiments sovint o ocasionalment. Una tendència ben contrastada l'ofereixen les persones jubilades i les dedicades a les tasques de la llar, de les quals més d'un 80% en tots dos casos manifesten que no hi van mai o gairebé mai.

En relació amb l'estructura de la llar, s'aprecia una major propensió a visitar aquests establiments d'oci entre les famílies amb fills i entre les persones de nuclis no familiars on con-

19. Cal tenir en compte que en aquestes llars l'enquesta pot haver estat administrada a la mateixa persona dependent. Si bé això pot haver passat en una proporció reduïda dels casos, pot tenir alguna incidència sobre els resultats. Aquesta observació cal aplicar-la a la resta de casos en què s'utilitza aquesta variable de segmentació.

Gràfic 1.20. Freqüència de visita a bars, discoteques o sales de ball segons relació amb l'activitat. Província de Barcelona. 2006

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

viuen dues o més persones. Les dades també mostren que la freqüència de consum d'aquests establiments és lleugerament inferior quan es tenen fills menors de 10 anys o bé altres persones dependents a càrrec.

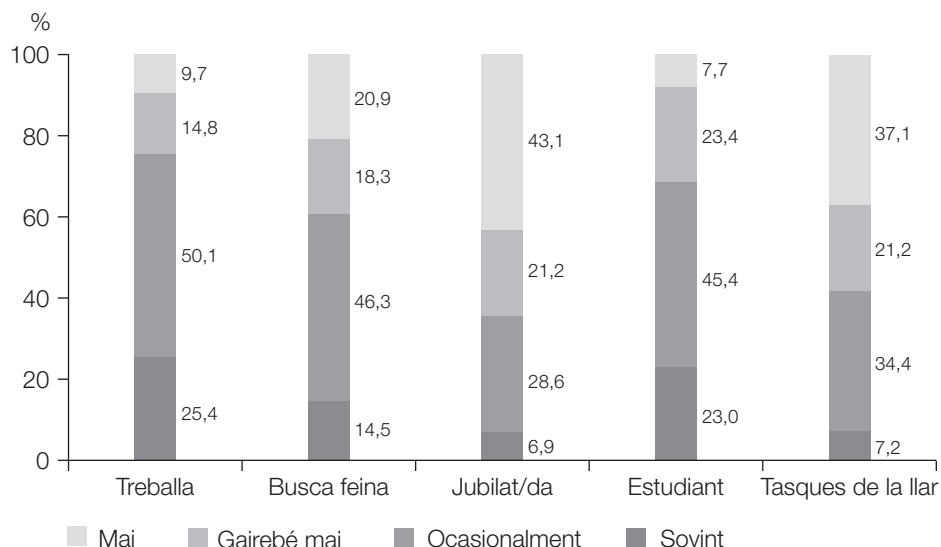
Restaurants

A diferència del que s'ha descrit per als establiments d'oci de la secció anterior, freqüentar restaurants s'associa principalment a les persones que treballen, de les quals un 75,5% hi va sovint o ocasionalment. Així mateix, els estudiants presenten igualment uns hàbits de consum en restaurants força elevat, ja que amb un 68,4% que declaren que hi van sovint o ocasionalment esdevenen el segon col·lectiu més usuari. Novament, són les persones jubilades i les dedicades a les tasques de la llar les que menys ús fan d'aquests establiments.

D'altra banda, s'observa com en les llars amb nuclis familiars es va lleugerament més a restaurants que en les llars sense nucli. Però així com la freqüència de visita d'aquests establiments és molt semblant entre les persones que tenen infants a càrrec i les que no en tenen, el seu ús decau notablement entre aquells que viuen en llars amb presència de persones dependents; d'aquestes darreres, només el 39,9% van a restaurants sovint o ocasionalment, en contrast amb el 63,5% que presenten la resta d'entrevistats.

Per la seva banda, disposar de serveis remunerats a la llar marca una important diferència en la proporció de persones que van molt sovint als restaurants: un 29,7% de les persones que en disposen, i un 15% de les que no en disposen. Cal indicar, però, que a més del temps disponible, això podria ser un indicador del nivell de renda de què gaudeixen aquestes persones.

Gràfic 1.21. Freqüència de visita a restaurants segons relació amb l'activitat.
Província de Barcelona. 2006

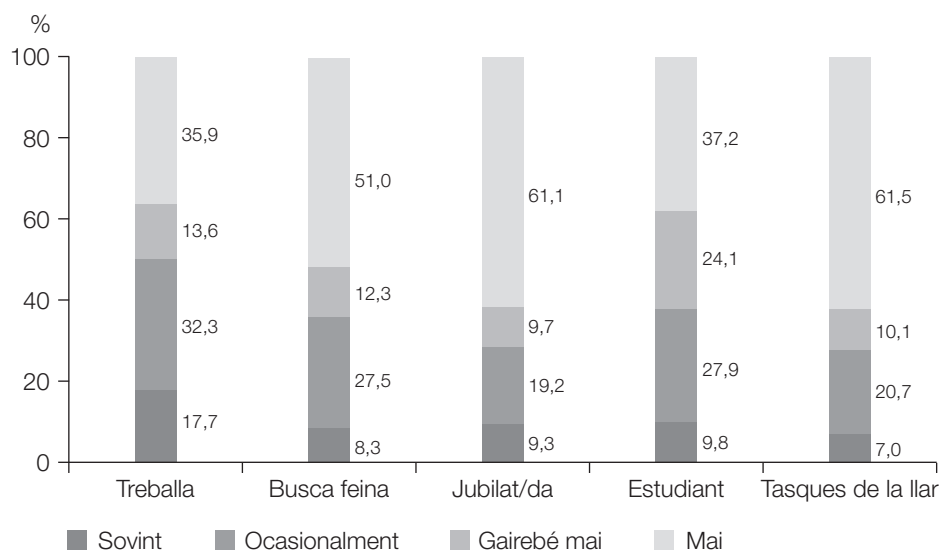

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Excursions

La freqüència de realització d'excursions és a nivell global força més baixa que la manifestada per a la resta d'activitats de lleure descrites en els paràgrafs anteriors, fet altrament lògic, ja que es tracta d'una activitat que acostuma a ocupar una quantitat de temps força superior.

Gràfic 1.22. Freqüència de realització d'excursions segons relació amb l'activitat.
Província de Barcelona. 2006

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Si considerem l'activitat laboral dels residents a la província, es pot descriure un patró força semblant al cas dels restaurants: els qui manifesten en major grau fer excursions sovint o ocasionalment són les persones que treballen (50%), seguides gairebé al mateix nivell per estudiants (37,7%) i persones que busquen feina (35,8%).

En relació amb l'estructura de la llar, s'observa que en els nuclis constituïts per una parella la freqüència de realització d'excursions és lleugerament superior, així com en el cas d'aquelles persones que tenen a càrrec seu infants de menys de 10 anys, fet que indica el caràcter més familiar d'aquesta mena d'activitat. En canvi, quan es resideix en llars amb presència de persones dependents la freqüència de les excursions és menor, tal com passa amb tota la resta d'activitats analitzades.

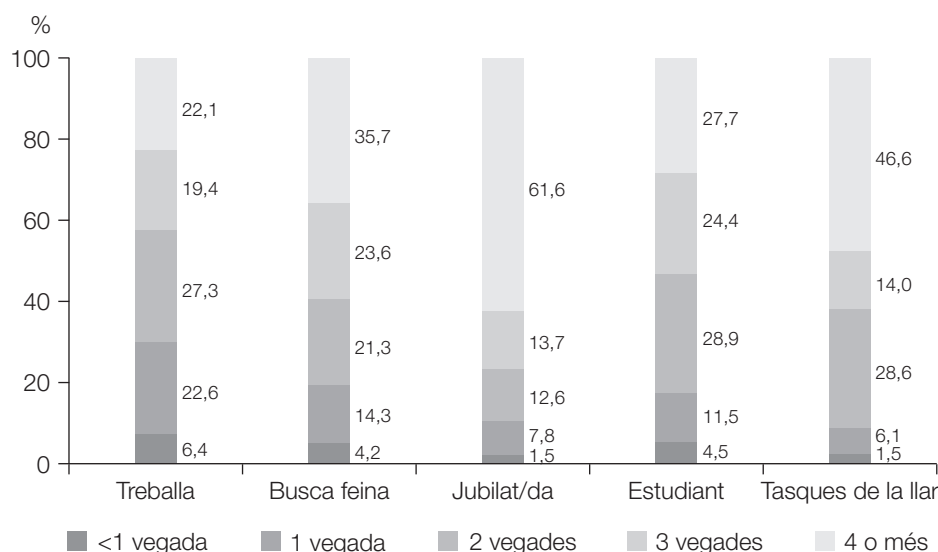
Finalment, disposar de serveis remunerats a la llar es relaciona amb una freqüència de realització d'excursions considerablement superior a la que mostren les persones que no disposen d'aquests serveis.

Pràctica d'esports

Un 20% de les persones enquestades manifesten que practiquen esports amb regularitat quan se'ls pregunta obertament per les seves activitats de lleure. Ara bé, entre els qui en practiquen, la seva assiduitat no és homogènia.

Entre els col·lectius que practiquen esports més sovint destaquen, en primer lloc, les persones jubilades. Fins a un 61,6% dels practicants d'aquest col·lectiu manifesten que ho fan regularment quatre o més cops per setmana. En segon lloc es troben les persones dedicades a les tasques de la llar, i tot seguit les persones que busquen feina. Els tres col·lectius esmentats són precisament els que declaren també que tenen més disponibi-

Gràfic 1.23. Periodicitat setmanal en la pràctica d'esports segons relació amb l'activitat laboral. Província de Barcelona. 2006

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

litat de temps lliure. Per la seva banda, les persones esportistes que treballen o que estudien són menys regulars en la seva pràctica.

En relació amb l'estructura de la llar, s'observa que la major regularitat en la pràctica de l'esport es dona entre les persones que viuen sense nuclis familiars constituïts i entre les parelles sense fills. Consegüentment, a les llars on cal tenir cura de nens menors de 10 anys es practiquen esports amb molta menys freqüència. En canvi, s'observa una tendència contrària a les llars on conviuen persones dependents: en aquest cas, els enquestats manifesten que practiquen esports amb més assiduitat, especialment en el cas de fer-ho quatre o més cops per setmana. Però aquest resultat està influït pel fet que del 48,8% de les persones dependents en té cura la dona principal de la llar, de les quals una bona part es declaren dedicades a les tasques de la llar com a ocupació principal (quan cap dels homes enquestats ho fa), les quals al seu torn manifesten practicar esport molt regularment.

Síntesi

- Més de la meitat de la població (58%) expressa la percepció de disposar de bastant o molt temps lliure.
- Les persones jubilades en primer terme, i els estudiants en segon, són les que manifesten que disposen de més temps lliure. Les persones en edat adulta, majoritàriament vinculades a l'activitat laboral, són les que menys temps lliure perceben que tenen.
- Les persones residents en llars unipersonals són també les que perceben que tenen més temps lliure. En canvi, a les llars on hi ha fills la percepció de temps lliure és força inferior.
- Dormir és una activitat que consumeix una gran part del temps diari; de mitjana, els residents a la província de Barcelona destinen gairebé vuit hores diàries a dormir. Tanmateix, entre els perfils sociodemogràfics en els quals predomina l'activitat laboral el temps de son representa fins a una hora menys que la mitjana.
- Les persones més joves, amb estudis mitjans o superiors i amb un major nivell d'ingressos manifesten que fan un major nombre d'activitats de lleure.
- Entre les activitats de lleure que les persones enquestades indiquen que fan en resposta a preguntes obertes destaca el predomini de passejar, que s'ha expressat en el 53% dels casos. En un següent nivell, proper al 20% dels casos, s'han respost la pràctica d'esports, anar al cinema i quedar amb amics i amigues.
- Es poden establir clares associacions entre el tipus d'activitat de lleure i el perfil ocupacional de les persones. Anar al cinema, a bars i discoteques són activitats preferents per les persones joves, mentre que la població ocupada manifesta anar més a restaurants i fer excursions.
- Per a tot tipus d'activitats de lleure, els entrevistats que resideixen en llars amb presència de persones dependents mostren una freqüència de realització força inferior. En canvi, tenir cura d'infants menors de 10 anys no té un efecte tan important sobre les activitats de lleure; fins i tot en els casos en què es tracta d'activitats típicament familiars, com en el cas de les excursions, es realitzen amb una major assiduitat.

- Disposar de serveis remunerats a la llar es relaciona en general amb una major freqüència d'activitats de lleure, tret d'algunes activitats (anar a bars, restaurants o sales de ball, practicar esports) on disposar d'aquests serveis no presenta cap incidència.

2. Les càrregues de temps

Després de descriure de forma separada els temps que la població de la província de Barcelona dedica a les diverses activitats (treball mercantil, treball familiar i domèstic i temps lliure i de lleure), cal estudiar com conflueixen aquests temps. Es tracta d'analitzar globalment la càrrega setmanal que suposa el temps de treball i comparar-la amb la valoració de la disponibilitat de temps lliure. Amb aquesta finalitat, s'han construït uns indicadors sintètics sobre la distribució de les càrregues setmanals de treball entre la població. Les càrregues es calculen per a tota la població, participi o no en les activitats (treball mercantil i treball familiar i domèstic). Aquesta informació es completa amb una lectura de la percepció sobre la disponibilitat de temps lliure a partir d'una valoració mitjana que va del 0 (gens) al 10 (molt).

En primer lloc, l'anàlisi es realitza considerant el conjunt de la població de la província de Barcelona i caracteritzant-lo segons les principals variables sociodemogràfiques i territorials. Tal com s'ha vist al llarg dels capítols anteriors, els usos del temps són diferents segons el cicle vital, perquè les circumstàncies de cada moment vénen determinades per la relació dels individus amb el mercat de treball, l'estructura familiar (emancipats, casats, fills...), les activitats a què es dediquen, etc., i aquests factors són els que al seu torn determinen les activitats quotidianes i les càrregues en temps que se'n deriven. S'ha vist com els temps individuals i familiars varien segons el sexe, l'edat, la relació amb l'activitat, el nivell d'estudis, etc. En aquest capítol es veurà com es poden diferenciar tres grans col·lectius segons l'edat que presenten un ús del temps diferenciat. Per tant, en segon lloc s'analitzen els indicadors de càrregues temporals i disponibilitat de temps lliure per a aquests tres grups d'edat que conformen la variable de cicle vital, i es caracteritzen segons les diverses variables explicatives.

Les càrregues de la població

La càrrega total de temps és la suma d'hores que el conjunt de població de la província de Barcelona dedica al llarg d'una setmana al treball mercantil i al treball familiar i domèstic. Així, el que s'està mesurant és el temps social (suma mitjana de temps considerant tots els individus de la mostra), i no tan sols el temps que hi dedica la població que participa en l'activitat. Aquesta informació es contrasta amb la percepció de disponibilitat de temps lliure dels individus en una escala de 0 (gens) a 10 (molt).

Per a la població de la província de Barcelona, la càrrega total de temps de treball productiu i reproductiu setmanal²⁰ és de 37 hores i 26 minuts de mitjana. D'aquestes, 22 hores

20. Al llarg del capítol 2, s'observa que la mitjana d'hores de la càrrega total de treball productiu i reproductiu setmanal no es correspon amb la suma directa de la mitjana d'hores de treball mercantil i treball familiar i domèstic,

Taula 2.1. Càrregues setmanals de treball i valoració del temps lliure. Província de Barcelona. 2006

	<i>hores i minuts</i>
Temps de treball mercantil	22:33
Temps de treball familiar i domèstic	14:42
Càrrega total setmanal	37:26
	<i>Mitjana 0-10</i>
Valoració disponibilitat de temps lliure	5,1

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

i 33 minuts es destinen al treball mercantil i 14 hores i 42 minuts al treball familiar i domèstic. La valoració de disponibilitat de temps lliure rep un aprovat just (5,1 punts de mitjana). Tal com es veurà més endavant, la contribució al mercat laboral és gairebé determinant en la càrrega, ja que a partir dels 65 anys la càrrega total de temps de treball correspon només al treball domèstic.

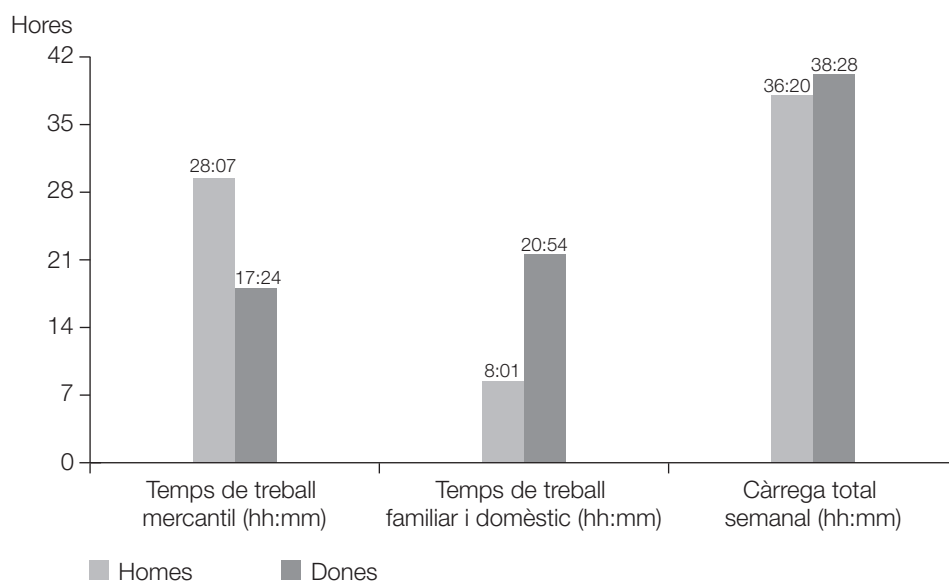
Càrregues segons el sexe i l'edat de la població

L'anàlisi segons el sexe mostra algunes diferències. La càrrega global setmanal de les dones és de dues hores més que la dels homes. Així, els homes tenen una càrrega de treball de 36 hores setmanals, mentre que la de les dones és de 38 hores, si bé la valoració de la disponibilitat de temps lliure és pràcticament idèntica (5,2 i 5,1, respectivament). Si s'estudien les càrregues segons el tipus de treball, les diferències s'accentuen. Entre la població masculina, la major càrrega de temps de treball és la derivada del treball mercantil (28 hores setmanals –recordem que es tracta del temps de tota la població, estigui ocupada o no–), que en la població femenina baixa fins a les 17 hores (dada que reflecteix la major taxa d'ocupació masculina i la major presència de jornades parcials entre les dones). Per contra, la càrrega de temps de treball familiar i domèstic dels homes és de vuit hores setmanals, 12 hores menys que les dones (que arriben gairebé a les 21 hores setmanals).

La distribució de les càrregues presenta diferències significatives segons l'edat. A grans trets, es poden apreciar dos grups de població segons la seva relació amb les càrregues de treball i la valoració del temps lliure:

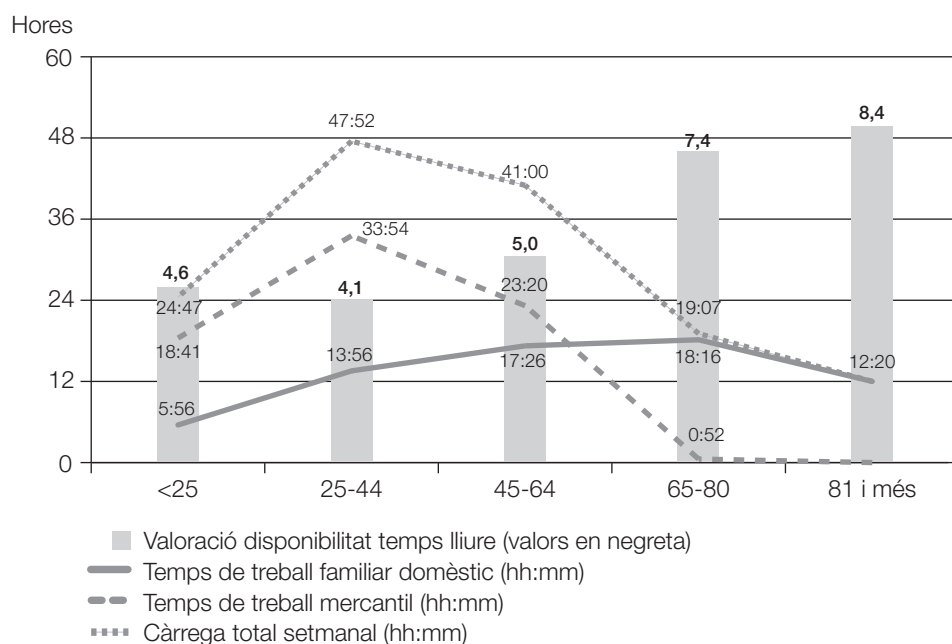
- Les persones menors de 25 anys i les majors de 64 són les que declaren menys càrregues temporals de treball. Ara bé, la població gran és la que presenta menys càrregues, de les quals gairebé la totalitat són per treball familiar i domèstic, mentre que els més joves tenen una càrrega global més elevada, que correspon sobretot a tre-

degut a que en el recompte d'hores no es tenen en compte les categories de no resposta (ns/nc). De manera que la població de referència per a cada càrrega (treball-familiar i domèstic) no és exactament la mateixa. D'altra banda, en el supòsit que no hi hagués respostes ns/nc, la distribució matemàtica de la suma de les dues mitjanes no seria la mateixa que la distribució mitjana de la suma de dues variables.

Gràfic 2.1. Càrregues setmanals de treball segons sexe. Província de Barcelona. 2006

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

ball mercantil. L'altra gran diferència es troba en la valoració de disposició de temps lliure: els joves li donen 4,6 punts de mitjana, mentre que els majors de 64 anys li atorguen la nota més alta de tota la població de la província (7,4).

Gràfic 2.2. Càrregues setmanals de treball i valoració del temps lliure segons edat. Província de Barcelona. 2006

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

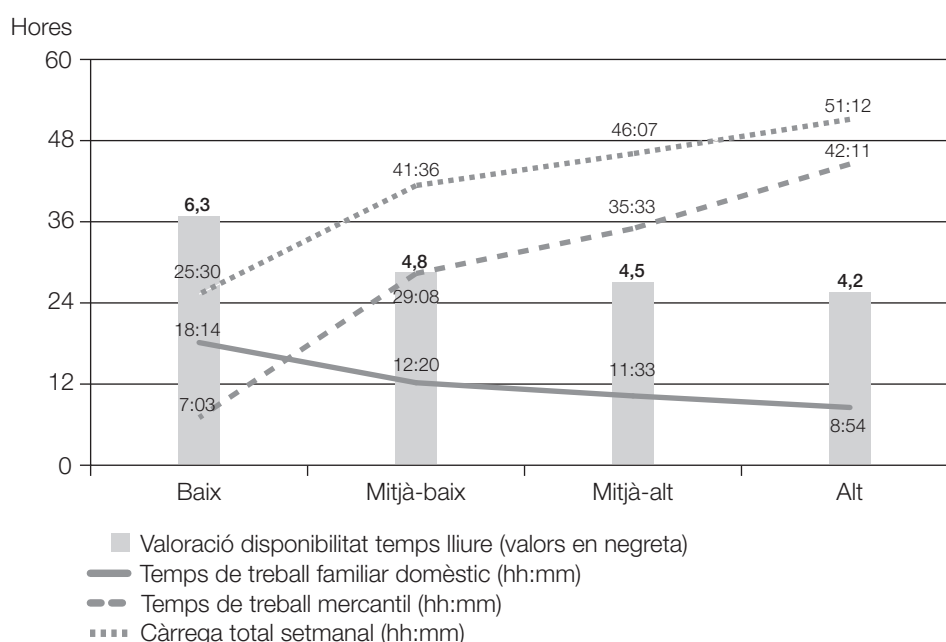
- La població de 25 a 64 anys és la que declara majors càrregues de treball. Dins d'aquest grup, però, també s'hi aprecien diferències. Les persones de 25 a 44 anys són les que presenten més càrrega i les que menys disponibilitat de temps lliure perceben. D'altra banda, la càrrega de treball mercantil és més gran entre la població de 25 a 44 anys, i la de treball domèstic entre la de 45 a 64 anys.

Altres factors explicatius: la relació amb l'activitat, el nivell d'estudis, el nivell d'ingressos i el territori de residència

Les càrregues temporals de treball també s'han analitzat segons la relació de la població amb l'activitat laboral. Com és lògic, la població ocupada és l'única que té càrregues de treball mercantil (40 hores i 15 minuts setmanals). Això fa que, sumant-hi les 11 hores i 28 minuts que dediquen a les tasques domèstiques, sigui el grup amb una major càrrega global setmanal i també el que valora més per sota la disposició de temps lliure (3,9). El segon grup amb major càrrega de treball setmanal és el de la població que es dedica a les tasques domèstiques (30 hores i 48 minuts setmanals). Els jubilats (14 hores i 41 minuts) i els estudiants (5 hores) són els grups amb menor càrrega setmanal dedicada a les tasques domèstiques.

Pel que fa al nivell d'estudis i el d'ingressos, a mesura que s'incrementen, augmenta la càrrega global i disminueix la valoració del temps lliure. Concretament, el factor que incideix més en la càrrega global és l'increment del temps invertit en el treball mercantil. Per contra, el treball familiar i domèstic dibuixa una tendència inversa (i menys accentuada), i disminueix a mesura que la població presenta majors nivells d'estudis i d'ingressos.

Gràfic 2.3. Càrregues setmanals de treball i valoració del temps lliure segons nivell d'ingressos. Província de Barcelona. 2006

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

L'anàlisi de les càrregues de temps setmanals segons el territori de residència mostra algunes diferències. Pel que fa al volum de població, les majors càrregues corresponen a les persones dels municipis mitjans i petits, mentre que les dels municipis més grans i les de la ciutat de Barcelona presenten càrregues lleugerament inferiors. L'explicació rau en el temps de treball mercantil, menor a Barcelona i als municipis de més de 10.000 habitants. No hi ha grans diferències en el temps de treball familiar i domèstic segons la grandària del territori de residència, destacant només que a la ciutat de Barcelona és lleugerament més baix que a la resta de territoris.

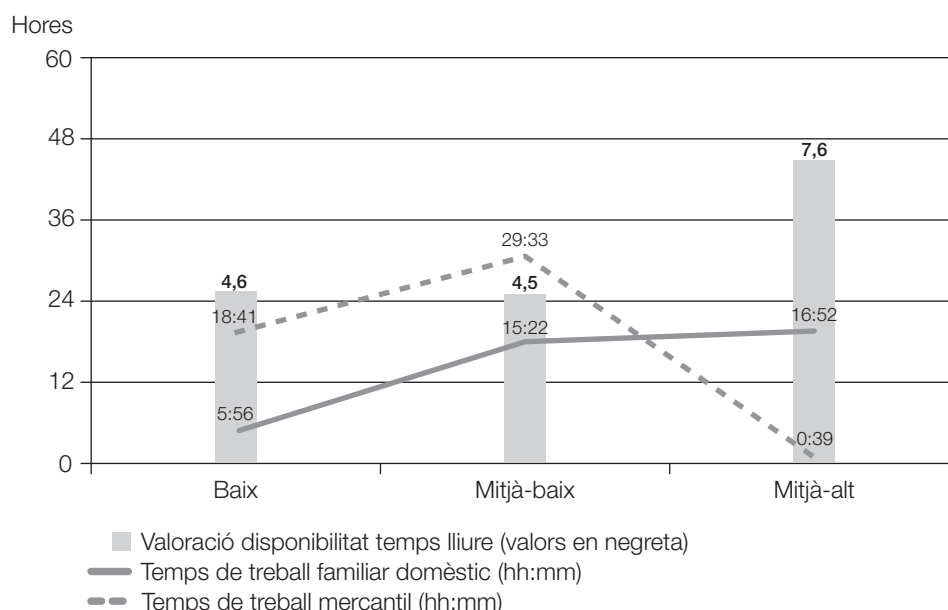
Segons la centralitat, s'observa com les persones amb majors càrregues globals de treballs viuen en els municipis de la primera i la segona corona metropolitana, mentre que a Barcelona i a la resta de la província les càrregues són una mica més baixes (unes 35-36 hores enfront de les 38-39 de les dues corones). En aquest cas, l'explicació rau tant en el temps de treball mercantil com en el de treball familiar i domèstic, més elevats entre la població resident a la primera i la segona corona metropolitana.

La valoració de la disponibilitat de temps lliure associada a aquestes dades mostra com la població de Barcelona és la que disposa de més temps lliure (5,5).

Les càrregues segons el cicle vital

Les anàlisis precedents confirmen que l'edat és una de les variables més explicatives de les càrregues temporals de treball i de la percepció sobre la disponibilitat de temps lliure, en la mesura en què s'associa a les activitats quotidianes característiques de cada moment

Gràfic 2.4. Càrregues setmanals de treball i valoració del temps lliure segons grans grups d'edat (cicle vital). Província de Barcelona. 2006

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

del cicle vital i derivades de la relació amb el mercat de treball, l'emancipació i la formació de família. Tal com resumeix el gràfic 2.4, es poden definir tres grans grups d'edat que presenten càrregues temporals de treball ben diferenciades. En les pàgines següents s'estudiarà cadascun d'aquests grups més detalladament.

Les càrregues de la població jove

Segons les dades de l'ECVHPC, la població de menys de 25 anys de la província de Barcelona suporta una càrrega de treball setmanal relativament baixa (24 hores i 47 minuts), que equival aproximadament al 14,6% del temps de la setmana. Cal tenir present, però, que en la càrrega global del temps de les persones joves no queda recollida una de les activitats principals de treball en aquest grup d'edat: assistir als centres acadèmics i estudiar. Aquest biaix s'ha de tenir en compte a partir d'ara en la interpretació de les càrregues temporals de la població jove en comparació amb la resta de grups d'edat.

De les més de 24 hores de càrrega setmanal, la majoria corresponen al treball mercantil (18 hores i 41 minuts). El temps de dedicació a les tasques familiars i domèstiques és molt menor (5 hores i 56 minuts).

El col·lectiu de persones joves presenta algunes diferències internes. La seva anàlisi permet concloure que el factor que més incideix en la diferent distribució de les càrregues temporals entre el jovent és la relació amb l'activitat. Els joves que treballen presenten una càrrega global de 43 hores i 33 minuts setmanals, dels quals la major part (38 hores i 18 minuts) correspon al treball mercantil. Per contra, els qui estudien presenten una càrrega de 4 hores i 52 minuts, corresponents a les tasques familiars i domèstiques.

Entre la població jove ocupada, la categoria professional també incideix en les càrregues temporals, essent els de categoria professional superior els que presenten una major càrrega per treball mercantil i els de categoria més baixa els que presenten una major càrrega en treball familiar i domèstic. Les càrregues globals, però, són força similars.

Taula 2.2. Càrregues setmanals de treball i valoració del temps lliure de la població jove. Província de Barcelona. 2006

	<25
Temps de treball mercantil (hh:mm)	18:41
Temps de treball familiar i domèstic (hh:mm)	5:56
Càrrega total setmanal (hh:mm)	24:47
Valoració disponibilitat de temps lliure	4,6

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

A banda de l'ocupació, el sexe també incideix en la distribució de les càrregues temporals entre la població jove. Les càrregues globals setmanals són similars entre homes i dones (25 hores els homes i 24 hores les dones), si bé el pes del treball mercantil i el del treball domèstic presenten diferències. Els homes tenen una càrrega setmanal de cinc hores més

que les dones en treball mercantil, i les dones dediquen tres hores setmanals més que els homes a les tasques domèstiques.²¹

Les càrregues de la població adulta

L'edat adulta es correspon amb el moment del cicle vital en què la inserció en el mercat de treball és més gran, i també amb l'etapa de majors càrregues familiars i domèstiques com a conseqüència dels fenòmens de l'emancipació i la formació de la família.

La població de la província de Barcelona de 25 a 64 anys és la que suporta una càrrega més gran de treball setmanal: 45 hores i 3 minuts, que equival al 26,8% del total del temps setmanal. La major part de la càrrega ve donada pel treball mercantil (29 hores i 33 minuts), i menys pel treball familiar i domèstic (15 hores i 22 minuts). En conseqüència, la valoració de la disponibilitat de temps lliure és força baixa (4,5 punts de mitjana).

Dins d'aquest col·lectiu d'edat s'hi engloben un nombre divers de perfils i hàbits quotidians, de manera que, tot i tenir en comú una elevada càrrega de treball, s'hi troben diferències. En primer lloc, en dividir els adults en dos grups d'edat, apareixen diferències significatives. La població de 25 a 44 anys presenta una càrrega de treball setmanal més elevada que la de 45 a 64, determinada sobretot per una major càrrega en treball mercantil (fet que indica també una major proporció de població ocupada dins del primer grup d'edat). Pel que fa al treball domèstic, els resultats són a la inversa, i la major càrrega és la que presenta la població de 45 a 64 anys. En la valoració de la disponibilitat de temps lliure s'aprecia una major satisfacció entre els adults grans (5,0) que entre els adults més joves (4,1).

Taula 2.3. Càrregues setmanals de treball i valoració del temps lliure de la població adulta. Província de Barcelona. 2006

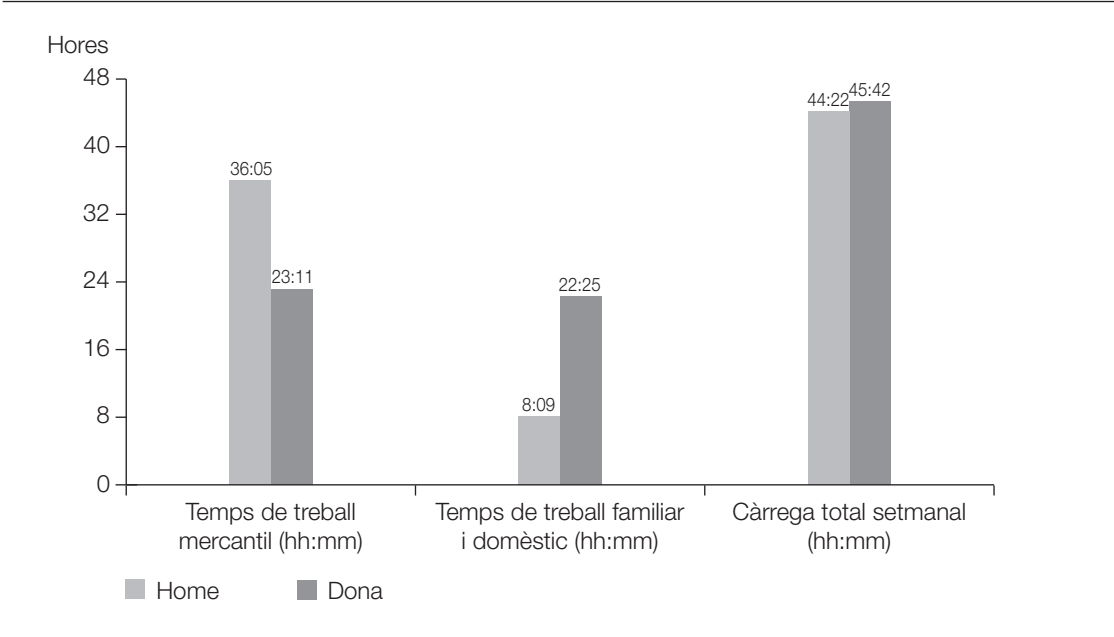
	25-44	45-64	Total adults (25-64)
Temps de treball mercantil (hh:mm)	33:54	23:20	29:33
Temps de treball familiar i domèstic (hh:mm)	13:56	17:26	15:22
Càrrega total setmanal (hh:mm)	47:52	41:00	45:03
Valoració disponibilitat de temps lliure	4,1	5,0	4,5

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

L'anàlisi segons el sexe mostra diferències importants. Si bé la inversió global de temps és similar entre els dos sexes (44 hores i 22 minuts els homes i 45 hores i 42 minuts les dones), els temps invertits en cada activitat divergeixen clarament. Els homes presenten una dedicació força intensiva al treball mercantil (36 hores) i només dediquen vuit hores setmanals al treball domèstic. Per contra, el temps de la població femenina es distribueix en parts gairebé iguals entre el treball mercantil (23 hores i 11 minuts) i el treball familiar i domèstic (22 hores i 25 minuts). La valoració del temps lliure és pràcticament igual (4,5 els homes i 4,4 les dones).

21. En el cas de les persones joves, no es presenta l'anàlisi de les càrregues segons el nivell d'estudis i d'ingressos, ja que són variables especialment condicionades per l'edat i els resultats no han estat significatius.

Gràfic 2.5. Càrregues setmanals de treball de la població adulta segons sexe.
Província de Barcelona. 2006

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

La relació amb l'activitat és una variable del tot significativa en l'estudi de les càrregues temporals de treball. La població adulta ocupada és la que presenta unes càrregues setmanals de treball més elevades (52 hores i 35 minuts), de les quals 40 hores i 27 minuts corresponen al treball mercantil i 12 hores a les tasques familiars i domèstiques. La seva valoració de la disponibilitat de temps lliure és la més baixa (3,9). Les persones adultes que es dediquen a les tasques de la llar són el següent col·lectiu amb una major càrrega (33 hores i 42 minuts), i valoren la seva disponibilitat de temps lliure amb 5,1 punts de mitjana.

El nivell d'estudis i el de renda també marquen diferències en les càrregues de temps de la població adulta. A mesura que augmenten el nivell educatiu i el nivell d'ingressos, ho fan també les càrregues setmanals, que passen de les 35 hores entre els col·lectius amb menors nivells a prop de les 50 hores entre els de major renda i estudis. En el mateix sentit, la valoració de la disponibilitat de temps lliure disminueix progressivament a mesura

Taula 2.4. Càrregues setmanals de treball i valoració del temps lliure de la població adulta segons estudis. Província de Barcelona. 2006

	Sense estudis	Primaris	Secundaris	Superiors
Temps de treball mercantil (hh:mm)	14:54	25:34	32:31	34:18
Temps de treball familiar i domèstic (hh:mm)	20:21	17:20	14:17	12:58
Càrrega total setmanal (hh:mm)	35:09	43:02	46:52	47:21
Valoració disponibilitat de temps lliure	4,9	4,7	4,3	4,2

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula 2.5. Càrregues setmanals de treball i valoració del temps lliure de la població adulta segons ingressos. Província de Barcelona. 2006

	<i>Baix</i>	<i>Mitjà-baix</i>	<i>Mitjà-alt</i>	<i>Alt</i>
Temps de treball mercantil (hh:mm)	13:08	34:51	37:50	43:40
Temps de treball familiar i domèstic (hh:mm)	21:41	12:53	10:39	8:56
Càrrega total setmanal (hh:mm)	35:06	47:49	48:37	52:45
Valoració disponibilitat de temps lliure	5,2	4,2	4,3	4,1

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

que augmenten el nivell d'estudis i el de renda. Així, a majors nivells d'estudis i d'ingressos, més temps es dedica al treball mercantil i menys a les tasques familiars i domèstiques.

Les càrregues de la gent gran

La població gran es caracteritza per tenir una càrrega total de treball setmanal molt inferior a la resta: 17 hores i 31 minuts setmanals, que suposen aproximadament un 10% del total del temps setmanal. A partir de l'edat de jubilació, les càrregues de treball corresponen gairebé en la seva totalitat al treball familiar i domèstic. En conseqüència, la seva valoració de la disponibilitat de temps lliure és la més elevada dels grups estudiats (7,6).

Segons grups d'edat, la població de 65 a 80 anys presenta una càrrega superior a la de la població més gran, ja que dedica unes sis hores més al treball familiar i domèstic. Entre aquest col·lectiu també hi ha un petit percentatge de població que encara treballa, de manera que la càrrega en treball mercantil és d'uns 50 minuts de mitjana. En conseqüència, la valoració de la disponibilitat de temps lliure entre els majors de 80 anys és més elevada que entre la gent gran de 65 a 80 anys.

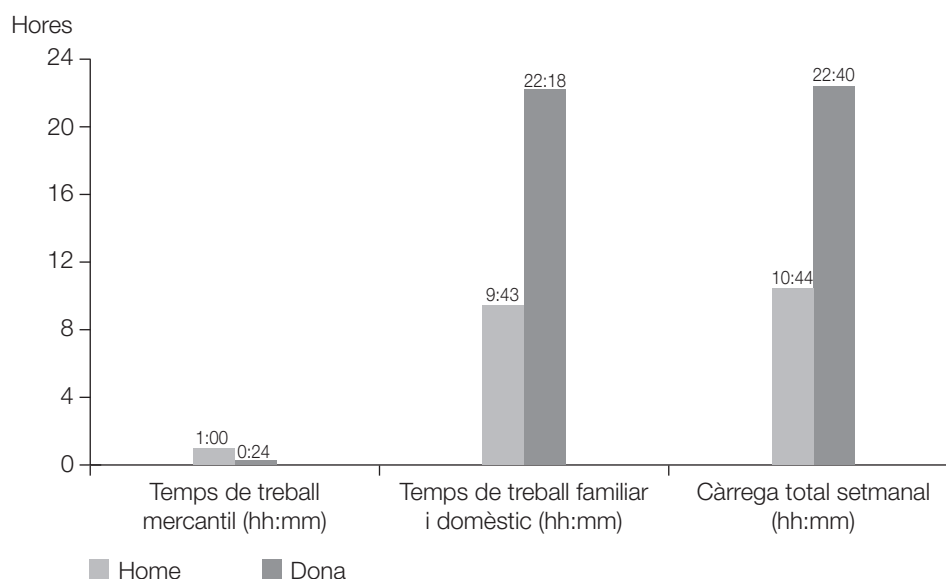
El sexe marca diferències importants. Les dones grans suporten una càrrega setmanal de 22 hores i 40 minuts, que s'explica principalment per la dedicació al treball familiar i domèstic, mentre que la càrrega dels homes és molt menor (10 hores i 44 minuts). La valoració de la disponibilitat de temps lliure es correspon amb aquestes dades, essent més elevada entre els homes que entre les dones.

Taula 2.6. Càrregues setmanals de treball i valoració del temps lliure de la població gran segons edat. Província de Barcelona. 2006

	<i>65-80</i>	<i>81 i més</i>	<i>Total gent gran (65 i més)</i>
Temps de treball mercantil (hh:mm)	0:52	–	0:39
Temps de treball familiar i domèstic (hh:mm)	18:16	12:20	16:52
Càrrega total setmanal (hh:mm)	19:07	12:20	17:31
Valoració disponibilitat de temps lliure	7,4	8,4	7,6

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Gràfic 2.6. Càrregues setmanals de treball de la població gran segons sexe.
Província de Barcelona. 2006

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Síntesi

- La població de la província de Barcelona dedica més temps al treball mercantil que al domèstic: la càrrega setmanal per al conjunt de població, participi o no en les activitats, és de 22 hores i 33 minuts en treball mercantil i 14 hores i 42 minuts en treball familiar i domèstic. En suma, la càrrega total setmanal de treball és de 37 hores i 25 minuts.
- Els homes declaren més càrrega de temps en treball mercantil i les dones en treball domèstic. Tanmateix, la càrrega total setmanal en treball és similar (només unes dues hores més les dones), i la valoració de disponibilitat de temps lliure és pràcticament igual.
- La divisió sexual del treball és un fenomen real: els homes presenten una càrrega setmanal en temps de treball mercantil de 28 hores, mentre que la de les dones és de 17 hores. Per contra, la càrrega de temps de treball familiar i domèstic és de gairebé 21 hores entre les dones i de només 8 hores entre els homes.
- El cicle vital, en la mesura en què s'associa a la relació amb el mercat de treball i les responsabilitats familiars, és el factor que més determina les càrregues de temps de treball, essent la població adulta la que assumeix majors càrregues temporals de treball, i les persones joves i les més grans les que perceben que disposen de més temps lliure. La població de 25 a 44 anys és la que presenta més càrrega de temps i la que menys disponibilitat de temps lliure percep. La població gran és la que presenta menys càrregues de treball i la que opina que disposa de més temps lliure.

- El temps de treball dels joves (menys de 25 anys) ocupa el 14,6% de la seva setmana, que correspon principalment a les hores de treball mercantil dels joves ocupats. S'ha d'assenyalar, però, el biaix en el temps de treball dels joves que es deriva de les limitacions de l'enquesta pel fet que no recull el temps de dedicació a l'estudi i a l'assistència a escoles i altres centres de formació i estudi.
- El temps de treball de la població adulta (25 a 64 anys) equival al 26,8% de la setmana, i correspon més a treball mercantil (29 hores i 33 minuts) que no pas a treball domèstic (15 hores i 22 minuts). El grup d'adults presenta diferències internes. La franja de 25 a 44 anys presenta més càrrega en treball mercantil, i la de 45 a 64 anys, més en treball domèstic. Els homes tenen una dedicació gairebé exclusiva en treball mercantil (36 hores), mentre que el temps de les dones adultes es distribueix entre treball mercantil (23 hores) i treball domèstic (22 hores).
- Les persones grans (més de 64 anys) són les que presenten menors càrregues de treball (un 10% del temps setmanal), associades gairebé exclusivament al treball domèstic, i una major percepció de disponibilitat de temps lliure (un 7,6 de valoració mitjana).

Conclusions

Malgrat tots els canvis recents en l'organització del treball i en els sistemes de producció, en les estructures familiars i en l'organització funcional del territori, així com l'aplicació de les noves tecnologies al treball, a la llar, a les comunicacions i a la mobilitat, entre altres camps, pot resultar paradoxal que les variables amb més força explicativa emprades en aquest estudi sobre el temps siguin tres tan tradicionals com l'edat, el sexe i la situació d'activitat o inactivitat.

Sens dubte cal considerar en primer lloc l'edat, en la mesura que és un indicador del cicle vital. Entenem per cicle vital les etapes o fases per les quals passa l'individu durant la seva vida, que es caracteritzen per les diferents circumstàncies vitals o les convencions socials que determinen les activitats considerades pròpies o adequades per a cada grup d'edat. Convencions evidents en alguns casos, com per exemple la limitació del treball infantil o l'accés al període de jubilació, i no tant en d'altres, com ara l'assumpció per la qual s'admet que els joves gaudeixin de més temps lliure. El cicle vital determina moltes variables amb incidència sobre l'organització del temps, com ara l'esmentada relació amb l'activitat laboral, la dedicació a responsabilitats familiars, la disponibilitat de temps lliure, els interessos culturals i d'oci, l'accés a uns determinats mitjans de transport que faciliten els desplaçaments associats a moltes activitats, etc. Tot plegat configura no tan sols les càrregues reals de temps sinó també la percepció sobre la disponibilitat de temps lliure i sobre la qualitat del temps en general. Així, la població adulta és la que assumeix les majors càrregues de temps (un 26,8% del seu temps setmanal és de treball), sobretot vinculades al treball mercantil, i la que declara que té menys temps lliure. Ben al contrari, les persones de més edat, majors de 64 anys, són les que gaudeixen de més temps (un 10% del seu temps setmanal és de treball, principalment domèstic). Finalment, les persones joves s'ubiquen en un terme mitjà quant a càrrega de temps (14,6% de temps setmanal de treball, que es correspon principalment amb el treball remunerat), tot i que cal recordar que el temps dedicat a l'estudi i a l'assistència als centres d'estudi no és computat per l'enquesta.

Com a segon factor destaca el sexe, en la mesura que s'estableixen clares diferències de gènere en l'assignació de tasques. Dones i homes mostren una càrrega global de temps de treball força semblant (38 i 36 hores setmanals, respectivament), si bé les dones n'assumeixen dues més. Però la diferència és molt marcada quan es considera el tipus de dedicació: 17 hores al treball mercantil i 21 al treball domèstic i familiar per part de les dones, i 28 hores al treball mercantil i 8 al treball domèstic i familiar els homes. En aquest sentit, destaca la major proporció de dones que treballen a mitja jornada (un 20,9% enfront del 3,6% dels homes), sent el motiu principal d'aquest fenomen la necessitat d'atendre les feines domèstiques (al·legada com a raó per un 32,2% de les dones) i perquè és la feina que han trobat (raó de fer jornada parcial per a un 29,4% de les dones). Per contra, en l'àmbit domèstic s'observa que la major dedicació femenina s'explica perquè les dones

són les principals encarregades de la majoria de tasques domèstiques, de la cura d'infants i de la cura de les persones dependents. Així, una organització que pot semblar poc desequilibrada a nivell global deixa de ser-ho quan tenim en compte que només el treball mercantil es compensa amb una remuneració econòmica. Val a dir que les dades d'evolució entre 2000 i 2006 mostren una tímida tendència a la convergència d'aquestes càrregues de treball.

Finalment, cal esmentar el fort potencial de diferenciació que deriva de la relació amb l'activitat laboral. Si bé es podria argumentar que el fet de treballar és bàsicament una variable derivada de la combinació dels factors edat i sexe, el grau de diferenciació que genera en relació amb la resta de variables de segmentació emprades és especialment fort i comú als diversos aspectes del temps estudiats. Les persones que treballen, a banda d'assumir una major càrrega total de temps (51 hores i 44 minuts setmanals), són també les que manifesten que gaudeixen de menys temps lliure i les que dediquen menys temps al repòs, i presenten uns patrons d'activitats de lleure força específics. Amb tot, es constata que el temps de treball mercantil és encara l'eix vertebrador de la resta de temps de la vida quotidiana, els quals s'hi adapten necessàriament.

En aquest estudi s'han emprat moltes altres variables per analitzar la configuració del temps quotidià de les persones, però aquestes han mostrat tenir una capacitat diferenciadora molt més feble i sectorial. Així, el nivell d'estudis o el d'ingressos, que podríem considerar com a indicadors de la classe social, no tenen gaire implicació directa sobre l'organització del temps, sinó que més aviat accentuen lleugerament les diferències que s'originen especialment per la relació amb el mercat de treball. Factors com l'estructura familiar, la tipologia de persones que conviuen a la llar o la disponibilitat de serveis d'assistència remunerats tenen una incidència bàsicament acotada a l'àmbit dels treballs domèstics i familiars; destaca la presència d'infants a la llar com un factor que incrementa clarament el temps de treball familiar, i que disminueix la percepció de temps lliure de les persones que hi conviuen. En el cas del territori de residència, val a dir que la seva influència directa sobre els usos del temps és pràcticament inapreciable; només resulta significatiu quan es considera el temps requerit pels trajectes per realitzar activitats fora de la llar, és a dir, com un «sobretemps» que s'hauria d'imputar a l'activitat que provoca el desplaçament. Quan s'analitzen les diferències en l'ús del temps, les característiques socioeconòmiques de les persones que viuen en uns determinats territoris semblen prevaler sobre les característiques físiques, urbanes i funcionals del territori en si. Ara bé, els projectes en polítiques del temps requereixen sobretot l'actuació i participació des de l'àmbit local, perquè és en el municipi o a la ciutat on es viu allà on es plasmen més clarament les necessitats d'harmonització entre el temps social i el temps individual, entre l'organització de la ciutat o municipi i les necessitats de les persones.

Sens dubte trobaríem avui dia força consens a considerar la disponibilitat de temps lliure com un dels factors més rellevants de la qualitat de vida (juntament amb la salut, les relacions, la renda, l'entorn, etc.). El fet que un 40,5% de la població resident a la província de Barcelona manifesti la percepció de tenir poc –o gens– temps lliure denota l'existència d'un volum important de persones insatisfetes sobre aquesta qüestió, i dona una bona indicació de la rellevància que han de tenir les polítiques del temps que s'apliquen o que es puguin aplicar.

A banda de la qualitat de vida, també cal esmentar la creixent rellevància del temps com a element de la justícia social. El temps se suma als elements habituals de diferenciació social, com el nivell de renda, d'estudis, etc., en la mesura que el grau de disponibilitat de temps dels individus depèn del seu posicionament en l'estructura social i de l'organització horària i territorial de les ciutats i pobles on viuen. La possibilitat de triar a què es destina el temps i les facilitats o recursos de què es disposa per gestionar les diverses esferes temporals de la vida quotidiana són un factor de desigualtat social. Una vegada més, es fa evident la necessitat de crear polítiques del temps per evitar que s'aguditzin les diferències socials ja existents, de manera que l'accés al temps i la seva gestió esdevenen un dret de ciutadania.

El concepte de càrrega total de temps de treball (la suma del treball mercantil i el treball domèstic i familiar) que s'ha analitzat en aquest estudi esdevé molt adient per relacionar la dimensió del temps amb la qualitat de vida i la justícia social, entenent que aquests haurien de ser dos àmbits d'intervenció prioritària de les polítiques del temps. Així, des d'una perspectiva de qualitat de vida, l'objectiu consistiria a reduir la càrrega global de temps de treball en tots els estrats socials. Des d'una perspectiva de justícia social, l'objectiu seria equilibrar en primer terme la càrrega total de temps de treball, però al mateix temps també distribuir equitativament les càrregues de treball mercantil i de treball domèstic i familiar. El bon coneixement de les diferències sociodemogràfiques en les càrregues del temps, al qual pretén contribuir aquest estudi, hauria d'ajudar en el disseny tant de polítiques específiques del temps com en general d'altres polítiques públiques que tenen un fort impacte en la qualitat de vida i en la distribució de temps i treballs de la ciutadania.

Annex estadístic

Capítol 1

Taula A1. Relació amb l'activitat laboral segons edat. Província de Barcelona. 2006

	<25	25-34	35-44	45-54	55-64	65 i més	Total
Treballa	48,9	85,4	83,0	72,2	42,1	1,7	56,1
Busca feina	8,7	6,8	6,1	5,8	3,2	–	4,8
Jubilat/da	–	–	–	0,5	19,6	70,5	17,2
Estudiant	40,2	2,3	0,1	–	–	–	4,6
Tasques de la llar	1,7	4,4	8,7	15,0	24,8	23,1	13,2
Altres situacions	0,6	1,1	2,1	6,4	10,3	4,7	4,0
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(793)	(1.654)	(1.530)	(1.111)	(1.107)	(1.582)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A2. Relació amb l'activitat laboral segons sexe. Província de Barcelona. 2006

	Home	Dona	Total
Treballa	65,1	47,9	56,1
Busca feina	4,8	4,9	4,8
Jubilat/da	21,7	13,1	17,2
Estudiant	4,6	4,6	4,6
Tasques de la llar	–	25,3	13,2
Altres situacions	3,8	4,2	4,0
Total	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(3.735)	(4.042)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A3. Relació amb l'activitat laboral segons nivell d'estudis.
Província de Barcelona. 2006

	<i>Sense estudis</i>	<i>Primaris</i>	<i>Secundaris</i>	<i>Superiors</i>	<i>Total</i>
Treballa	12,9	46,0	66,3	82,4	56,1
Busca feina	1,6	5,6	5,7	3,3	4,8
Jubilat/da	48,9	22,9	7,2	7,0	17,2
Estudiant	–	0,6	10,7	2,8	4,6
Tasques de la llar	28,0	19,2	7,6	3,6	13,2
Altres situacions	8,6	5,7	2,5	1,0	4,0
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(835)	(2.754)	(2.847)	(1.341)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A4. Relació amb l'activitat laboral segons nivell d'ingressos.
Província de Barcelona. 2006

	<i>Sense ingressos o irregulars</i>	<i>Baix</i>	<i>Mitjà-baix</i>	<i>Mitjà-alt</i>	<i>Alt</i>	<i>NS/NC</i>	<i>Total</i>
Treballa	11,8	25,0	71,4	85,3	92,9	58,3	56,1
Busca feina	9,7	3,9	5,3	2,4	0,3	3,3	4,8
Jubilat/da	0,7	37,6	17,2	9,5	6,0	23,1	17,2
Estudiant	19,3	6,1	0,9	0,3	–	2,5	4,6
Tasques de la llar	56,0	17,7	2,0	0,5	0,7	8,3	13,2
Altres situacions	2,5	9,7	3,2	2,0	–	4,4	4,0
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(1.160)	(1.470)	(2.862)	(1.445)	(276)	(564)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A5. Relació amb l'activitat laboral segons àmbit de residència (corones).
Província de Barcelona. 2006

	<i>Barcelona</i>	<i>1a corona</i>	<i>2a corona</i>	<i>Resta província</i>	<i>Total</i>
Treballa	53,9	58,4	56,6	55,6	56,1
Busca feina	4,3	5,6	5,1	3,2	4,8
Jubilat/da	18,6	14,0	17,4	21,3	17,2
Estudiant	5,1	4,9	4,1	3,7	4,6
Tasques de la llar	14,0	13,2	13,0	10,9	13,2
Altres situacions	4,2	3,8	3,7	5,4	4,0
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(2.425)	(2.120)	(2.564)	(668)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

**Taula A6. Relació amb l'activitat laboral segons grandària municipal (habitants).
Província de Barcelona. 2006**

	<5.000	5.000- 9.999	10.000- 49.999	50.000- 99.999	100.000- 250.000	Barcelona	Total
Treballa	54,8	60,4	57,6	60,5	54	53,9	56,1
Busca feina	4,3	2,2	4,3	6,2	6,2	4,3	4,8
Jubilat/da	17,2	19	16,9	15,2	16,5	18,6	17,2
Estudiant	4,2	4,9	4,6	3,8	4,4	5,1	4,6
Tasques de la llar	15,2	10,8	12,5	10,4	14,7	14	13,2
Altres situacions	4,3	2,7	4,1	3,9	4,2	4,2	4,0
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(356)	(485)	(1.695)	(1.153)	(1.648)	(2.425)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A7. Dies treballats en una setmana segons edat. Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<25	25-34	35-44	45-54	55-64	65 i més*	Total
Un dia	0,4	–	–	–	–	–	–
Dos dies	2,3	0,5	0,5	0,8	1,0	6,0	0,8
Tres dies	1,0	1,0	1,4	0,8	0,9	–	1,1
Quatre dies	4,6	2,5	2,9	2,2	4,3	9,4	3,0
Cinc dies	68,7	77,4	76,7	78,3	73,2	74,8	76,1
Sis dies	21,0	15,3	15,0	14,5	16,3	5,5	15,6
Set dies	1,8	3,1	3,1	3,3	4,4	4,2	3,2
NS/NC	0,2	0,2	0,4	0,2	–	–	0,2
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(387)	(1.413)	(1.270)	(803)	(466)	(28)	(4.366)

*Dades estadísticament no significatives.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

**Taula A8. Dies treballats en una setmana segons sexe.
Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006**

	Home	Dona	Total
Un dia	–	0,1	–
Dos dies	0,4	1,3	0,8
Tres dies	0,7	1,5	1,1
Quatre dies	2,1	4,1	3,0
Cinc dies	77,5	74,3	76,1
Sis dies	15,5	15,7	15,6
Set dies	3,5	2,8	3,2
NS/NC	0,3	0,2	0,2
Total	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(2.432)	(1.934)	(4.366)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A9. Dies treballats en una setmana segons nivell d'estudis acabats.
Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<i>Sense estudis</i>	<i>Primaris</i>	<i>Secundaris</i>	<i>Superiors</i>	<i>Total</i>
Un dia	–	–	–	0,1	–
Dos dies	–	1,0	0,9	0,5	0,8
Tres dies	3,1	0,9	0,9	1,3	1,1
Quatre dies	4,2	2,4	2,2	4,8	3,0
Cinc dies	75,1	72,4	76,3	80,2	76,1
Sis dies	14,5	19,8	16,3	9,6	15,6
Set dies	3,1	3,2	3,2	3,2	3,2
NS/NC	–	0,3	0,2	0,2	0,2
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(107)	(1.267)	(1.888)	(1.104)	(4.366)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A10. Dies treballats en una setmana segons nivell d'ingressos.
Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<i>Sense ingressos o irregulars</i>	<i>Baix</i>	<i>Mitjà-baix</i>	<i>Mitjà-alt</i>	<i>Alt</i>	<i>NS/NC</i>	<i>Total</i>
Un dia	–	–	–	–	–	0,5	–
Dos dies	2,6	5,1	0,4	0,2	0,5	0,3	0,8
Tres dies	1,7	4,1	0,8	0,9	0,8	0,2	1,1
Quatre dies	9,4	4,3	2,4	2,8	2,7	3,5	3,0
Cinc dies	53,6	67,7	75,3	83,2	81,3	69,2	76,1
Sis dies	24,4	15,2	18,0	9,9	10,3	22,8	15,6
Set dies	8,3	3,3	3,0	2,7	4,4	3,3	3,2
NS/NC	–	0,3	0,2	0,4	–	0,3	0,2
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(137)	(368)	(2.044)	(1.232)	(256)	(329)	(4.366)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A11. Dies treballats en una setmana segons categoria professional.
Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<i>Baixa</i>	<i>Mitjana</i>	<i>Alta</i>	<i>Total</i>
Un dia	–	0,1	–	–
Dos dies	1,4	0,2	0,5	0,8
Tres dies	1,4	0,8	0,8	1,1
Quatre dies	2,6	3,2	3,5	3,0
Cinc dies	72,9	79,6	75,8	76,1
Sis dies	19,0	12,3	15,1	15,6
Set dies	2,4	3,6	4,2	3,2
NS/NC	0,3	0,1	0,1	0,2
Total	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(1.884)	(1.732)	(711)	(4.328)

Nota: No es mostren els resultats per a les persones que han respost NS/NC a categoria professional.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A12. Dies treballats en una setmana segons categoria socioprofessional.
Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<i>Empresaris i autònoms amb assalariats</i>	<i>Empresaris i autònoms sense assalariats</i>	<i>Directius i tècnics</i>	<i>Personal administratiu i encarregats</i>	<i>Treballadors Treballadors qualificats</i>	<i>Treballadors no qualificats</i>	<i>Altres*</i>	<i>Total</i>
Un dia	–	–	0,2	–	–	–	–	–
Dos dies	0,3	0,4	0,6	0,1	0,5	1,9	2,2	0,8
Tres dies	0,6	1,5	1,4	–	0,7	1,8	–	1,1
Quatre dies	1,3	6,8	4,5	0,9	1,3	3,3	–	3,0
Cinc dies	55,6	55,9	88,0	88,6	83,2	67,0	78,4	76,1
Sis dies	33,1	24,8	4,0	9,0	13,0	22,6	8,7	15,6
Set dies	8,9	10,1	1,2	1,3	1,2	2,9	3,5	3,2
NS/NC	0,2	0,4	0,1	–	–	0,4	7,2	0,2
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(297)	(464)	(858)	(847)	(706)	(1.156)	(38)	(4.366)

*Dades estadísticament no significatives.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A13. Dies treballats en una setmana segons àmbit de residència (corones).
Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<i>Barcelona</i>	<i>1a corona</i>	<i>2a corona</i>	<i>Resta província</i>	<i>Total</i>
Un dia	–	–	0,1	–	–
Dos dies	0,8	1,2	0,5	0,6	0,8
Tres dies	1,1	0,6	1,4	1,1	1,1
Quatre dies	3,7	2,6	2,4	4,0	3,0
Cinc dies	77,7	76,4	75,8	70,5	76,1
Sis dies	12,8	17,6	15,6	18,6	15,6
Set dies	3,3	1,5	4,0	5,1	3,2
NS/NC	0,5	0,1	0,1	0,2	0,2
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(1.306)	(1.238)	(1.452)	(371)	(4.366)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A14. Dies treballats en una setmana segons grandària municipal (habitants).
Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<i><5.000</i>	<i>5.000-9.999</i>	<i>10.000-49.999</i>	<i>50.000-99.999</i>	<i>100.000-250.000</i>	<i>Barcelona</i>	<i>Total</i>
Un dia	–	–	–	0,2	–	–	–
Dos dies	0,5	0,3	0,8	0,5	1,3	0,8	0,8
Tres dies	1,4	2	1,2	0,7	0,8	1,1	1,1
Quatre dies	3,1	3	2,7	2,5	2,5	3,7	3
Cinc dies	68,8	78	73,7	79,4	74,9	77,7	76,1
Sis dies	15,3	14	17,5	14,6	18,7	12,8	15,6
Set dies	10,9	2,7	3,6	2	1,9	3,3	3,2
NS/NC	–	–	0,4	0,1	–	0,5	0,2
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(195)	(293)	(975)	(697)	(890)	(1.306)	(4.366)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A15. Hores treballades en una setmana segons sexe.
Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<i>Home</i>	<i>Dona</i>	<i>Total</i>
<21 h	2,2	12,6	6,8
21-34 h	4,1	15,3	9,1
35-39 h	7,9	14,9	11,0
40-45 h	59,7	45,8	53,6
46-50 h	12,9	6,4	10,0
>50 h	12,8	4,6	9,1
NS/NC	0,5	0,5	0,5
Total	100,0	100,0	100,0
Mitjana	43:15:35	36:29:02	40:15:32
<i>n</i> mostral	(2.432)	(1.934)	(4.366)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A16. Hores treballades en una setmana segons edat.
Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<25	25-34	35-44	45-54	55-64	65 i més*	<i>Total</i>
<21 h	11,8	6,8	5,6	5,9	7,0	11,3	6,8
21-34 h	15,1	8,1	9,4	6,9	9,2	20,0	9,1
35-39 h	6,4	9,1	13,5	12,5	10,9	10,4	11,0
40-45 h	47,0	58,2	51,8	53,3	52,0	23,3	53,6
46-50 h	9,7	8,4	10,4	10,5	12,0	29,4	10,0
>50 h	9,6	8,7	8,8	10,8	8,3	5,6	9,1
NS/NC	0,4	0,7	0,4	0,1	0,6	–	0,5
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Mitjana	38:18:32	40:10:35	40:21:55	41:11:38	40:20:51	38:09:46	40:15:32
<i>n</i> mostral	(387)	(1.413)	(1.270)	(803)	(466)	(28)	(4.366)

*Dades estadísticament no significatives.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A17. Hores treballades en una setmana segons nivell d'ingressos.
Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<i>Sense ingressos o irregulars</i>	<i>Baix</i>	<i>Mitjà-baix</i>	<i>Mitjà-alt</i>	<i>Alt</i>	<i>NS/NC</i>	<i>Total</i>
<21 h	14,6	40,4	3,5	1,7	1,3	9,7	6,8
21-34 h	13,9	24,4	8,0	7,6	2,5	7,0	9,1
35-39 h	2,9	8,0	10,1	14,1	9,9	12,6	11,0
40-45 h	42,3	18,4	60,9	55,9	47,8	48,0	53,6
46-50 h	10,2	4,2	9,1	10,3	21,6	11,7	10,0
>50 h	14,6	3,6	8,2	9,9	16,8	10,0	9,1
NS/NC	1,5	1,0	0,2	0,6	–	1,1	0,5
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Mitjana	38:52:55	28:25:14	40:49:51	41:44:02	45:25:22	40:41:36	40:15:32
<i>n</i> mostral	(137)	(368)	(2.044)	(1.232)	(256)	(329)	(4.366)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A18. Hores treballades en una setmana segons nivell d'estudis acabats.
Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<i>Sense estudis</i>	<i>Primaris</i>	<i>Secundaris</i>	<i>Superiors</i>	<i>Total</i>
<21 h	10,7	6,8	6,7	6,5	6,8
21-34 h	8,4	6,0	8,5	13,6	9,1
35-39 h	8,6	5,8	9,8	19,2	11,0
40-45 h	50,3	59,2	55,3	44,4	53,6
46-50 h	8,9	9,9	10,6	9,3	10,0
>50 h	10,4	11,7	8,8	6,7	9,1
NS/NC	0,7	0,6	0,4	0,3	0,5
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Mitjana	39:47:54	41:21:36	40:23:53	38:48:22	40:15:32
<i>n</i> mostral	(107)	(1.267)	(1.888)	(1.104)	(4.366)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A19. Hores treballades en una setmana segons categoria professional.
Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<i>Baixa</i>	<i>Mitjana</i>	<i>Alta</i>	<i>Total</i>
<21 h	9,4	4,7	4,5	6,8
21-34 h	8,1	10,6	8,1	9,1
35-39 h	6,4	14,8	12,9	11,0
40-45 h	59,4	50,4	46,0	53,6
46-50 h	8,6	9,4	15,6	10,0
>50 h	7,8	9,1	12,7	9,1
NS/NC	0,4	0,6	0,1	0,5
Total	100,0	100,0	100,0	100,0
Mitjana	39:16:34	40:23:15	42:32:42	40:15:33
<i>n</i> mostral	(1.884)	(1.732)	(711)	(4.328)

Nota: No es mostren els resultats per a les persones que han respost NS/NC a categoria professional.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A20. Hores treballades en una setmana segons categoria socioprofessional.
Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<i>Empresaris i autònoms amb assalariats</i>	<i>Empresaris i autònoms sense assalariats</i>	<i>Directius i tècnics</i>	<i>Personal administratiu i encarregats</i>	<i>Treballadors Treballadors qualificats</i>	<i>Treballadors no qualificats</i>	<i>Altres*</i>	<i>Total</i>
<21 h	3,7	5,5	5,9	4,3	1,8	13,6	4,9	6,8
21-34 h	4,7	12,3	13,4	7,2	3,5	10,6	1,7	9,1
35-39 h	3,3	6,3	20,8	15,8	3,5	8,2	25,6	11,0
40-45 h	38,8	38,5	47,9	59,6	72,7	51,7	48,7	53,6
46-50 h	20,9	15,6	8,4	8,0	10,5	7,5	5,3	10,0
>50 h	28,4	20,7	3,2	5,0	8,0	7,7	6,7	9,1
NS/NC	0,2	1,0	0,5	0,2	–	0,6	7,2	0,5
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Mitjana	48:04:04	44:06:56	38:03:10	39:36:52	42:08:54	37:39:24	40:13:41	40:15:32
<i>n</i> mostral	(297)	(464)	(858)	(847)	(706)	(1.156)	(38)	(4.366)

*Dades estadísticament no significatives.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

**Taula A21. Hores treballades en una setmana segons grandària municipal (habitants).
Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006**

	<5.000	5.000- 9.999	10.000- 49.999	50.000- 99.999	100.000- 250.000	Barcelona	Total
<21 h	3,8	7,4	6,8	5,5	8,5	6,6	6,8
21-34 h	13,3	8,5	8,6	5,7	7,3	11,7	9,1
35-39 h	9,8	10,5	9,4	11,3	8	14,3	11
40-45 h	47,6	54,1	54,8	54,5	57,5	48,8	53,6
46-50 h	9,4	10	9,6	10,2	8,9	11,1	10
>50 h	16,1	9,3	10,3	9,5	9,1	7	9,1
NS/NC	–	0,3	0,6	0,5	0,6	0,4	0,5
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Mitjana	42:23:24	40:23:38	40:38:16	40:58:25	40:00:26	39:26:56	40:15:32
<i>n</i> mostral	(195)	(293)	(975)	(697)	(890)	(1.306)	(4.366)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

**Taula A22. Hores treballades en una setmana segons àmbit de residència (corones).
Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006**

	Barcelona	1a corona	2a corona	Resta província	Total
<21 h	6,8	7,0	6,8	6,2	6,8
21-34 h	11,7	8,3	7,1	10,1	9,1
35-39 h	14,3	9,6	9,4	10,1	11,0
40-45 h	48,8	55,6	57,0	49,8	53,6
46-50 h	11,1	9,8	8,8	11,9	10,0
>50 h	7,0	9,2	10,4	11,7	9,1
NS/NC	0,4	0,4	0,7	0,2	0,5
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Mitjana	39:26:56	40:24:42	40:38:09	41:07:40	40:15:32
<i>n</i> mostral	(1.306)	(1.238)	(1.452)	(371)	(4.366)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

**Taula A23. Tipus de jornada laboral segons sexe. Submostra de la població ocupada.
Província de Barcelona. 2006**

	Home	Dona	Total
Temps complet	96,4	79,0	88,7
Temps parcial	3,6	20,9	11,3
NS/NC	0,1	0,1	0,1
Total	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(2.432)	(1.934)	(4.366)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A24. Motiu pel qual es treballa a temps parcial segons sexe.**Submostra de la població ocupada a temps parcial. Província de Barcelona. 2006**

	<i>Home*</i>	<i>Dona</i>	<i>Total</i>
És la feina que ha trobat	43,7	29,4	32,0
Tasques domèstiques o familiars	2,4	32,2	26,9
Per interès	25,6	21,2	22,0
Estudiant	21,2	11,9	13,5
Altres motius	2,8	2,4	2,5
NS/NC	4,3	2,9	3,1
Total	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(88)	(406)	(494)

*Dades estadísticament no significatives.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.**Taula A25. Tipus de jornada laboral segons edat. Submostra de la població ocupada.****Província de Barcelona. 2006**

	<25	25-34	35-44	45-54	55-64	65 i més*	<i>Total</i>
Temps complet	78,3	88,8	89,3	91,8	90,4	79,2	88,7
Temps parcial	21,7	11,1	10,6	8,2	9,6	20,8	11,3
NS/NC	–	0,1	0,1	–	–	–	0,1
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(387)	(1.413)	(1.270)	(803)	(466)	(28)	(4.366)

*Dades estadísticament no significatives.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.**Taula A26. Motiu pel qual es treballa a temps parcial segons edat.****Submostra de la població ocupada a temps parcial. Província de Barcelona. 2006**

	<25	25-34	35-44	45-54	55-64	65 i més*	<i>Total</i>
És la feina que ha trobat	31,1	31,8	26,8	42,5	34,1	27,7	32,0
Tasques domèstiques o familiars	–	31,3	43,5	25,0	17,7	–	26,9
Per interès	11,7	17,6	21,4	30,4	39,3	67,8	22,0
Estudiant	51,4	13,6	1,7	–	–	–	13,5
Altres motius	2,2	2,8	2,7	1,9	2,4	–	2,5
NS/NC	3,6	2,7	4,0	–	6,3	–	3,1
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(84)	(158)	(136)	(66)	(45)	(6)	(494)

*Dades estadísticament no significatives.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A27. Tipus de jornada laboral segons nivell d'ingressos.
Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<i>Sense ingressos o irregulars</i>	<i>Baix</i>	<i>Mitjà-baix</i>	<i>Mitjà-alt</i>	<i>Alt</i>	<i>NS/NC</i>	<i>Total</i>
Temps complet	76,5	42,1	92,4	96,5	97,8	86,5	88,7
Temps parcial	23,5	57,7	7,6	3,4	2,2	13,5	11,3
NS/NC	–	0,1	–	0,1	–	–	0,1
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(137)	(368)	(2.044)	(1.232)	(256)	(329)	(4.366)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A28. Tipus de jornada laboral segons nivell d'estudis acabats.
Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<i>Sense estudis</i>	<i>Primaris</i>	<i>Secundaris</i>	<i>Superiors</i>	<i>Total</i>
Temps complet	83,6	89,4	88,9	88,0	88,7
Temps parcial	16,4	10,6	11,1	11,8	11,3
NS/NC	–	0,1	–	0,2	0,1
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(107)	(1.267)	(1.888)	(1.104)	(4.366)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A29. Tipus de jornada laboral segons categoria professional.
Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<i>Baixa</i>	<i>Mitjana</i>	<i>Alta</i>	<i>Total</i>
Temps complet	85,7	90,4	92,4	88,7
Temps parcial	14,2	9,6	7,6	11,3
NS/NC	0,1	–	–	0,1
Total	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(1.884)	(1.732)	(711)	(4.328)

Nota: No es mostren els resultats dels entrevistats que han respost NS/NC a categoria professional.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A30. Tipus de jornada laboral segons categoria socioprofessional.
Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<i>Empresaris i autònoms amb assalariats</i>	<i>Empresaris i autònoms sense assalariats</i>	<i>Directius i tècnics</i>	<i>Personal administratiu i encarregats</i>	<i>Treballadors qualificats</i>	<i>Treballadors no qualificats</i>	<i>Altres</i>	<i>Total</i>
Temps complet	94,8	87,5	90,0	91,5	96,7	79,6	90,0	88,7
Temps parcial	5,2	12,5	10,0	8,5	3,3	20,3	6,8	11,3
NS/NC	—	—	—	—	—	0,1	3,2	0,1
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(297)	(464)	(858)	(847)	(706)	(1.156)	(38)	(4.366)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A31. Tipus de jornada laboral segons àmbit de residència (corones).
Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<i>Barcelona</i>	<i>1a corona</i>	<i>2a corona</i>	<i>Resta província</i>	<i>Total</i>
Temps complet	87,3	88,6	89,6	90,3	88,7
Temps parcial	12,5	11,4	10,4	9,5	11,3
NS/NC	0,1	—	—	0,2	0,1
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(1.306)	(1.238)	(1.452)	(371)	(4.366)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A32. Tipus de jornada laboral segons grandària municipal (habitants).
Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<i><5.000</i>	<i>5.000- 9.999</i>	<i>10.000- 49.999</i>	<i>50.000- 99.999</i>	<i>100.000- 250.000</i>	<i>Barcelona</i>	<i>Total</i>
Temps complet	91,2	88,9	89,4	90,7	87,7	87,3	88,7
Temps parcial	8,8	11,1	10,6	9,2	12,3	12,5	11,3
NS/NC	—	—	—	0,1	—	0,1	0,1
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(195)	(293)	(975)	(697)	(890)	(1.306)	(4.366)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A33. Temps de desplaçament en dia feiner per motiu de treball i gestions del treball. Província de Barcelona. 2006

	<i>Província de Barcelona</i>
Desplaçaments per mobilitat ocupacional (hh:mm)	32:10
Tornada a casa per mobilitat ocupacional (hh:mm)	29:58
<i>n</i> mostral	(22.235)

Font: ATM, Generalitat de Catalunya i IERMB, *EMQ 2006*.

Taula A34. Temps de desplaçament a la feina. Submostra de la població ocupada.
Província de Barcelona. 2006

<i>Província de Barcelona</i>	
<15 minuts	29,2
15-30 minuts	40,6
31-45 minuts	10,0
Més de 45 minuts	9,7
Irregular	7,6
NS/NC	0,4
Total	100,0
<i>n</i> mostral	(4.257)

Nota: S'han exclòs les persones que treballen a casa.
Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A35. Temps de desplaçament a la feina segons grandària municipal (habitants).
Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<5.000	5.000- 9.999	10.000- 49.999	50.000- 99.999	100.000- 250.000	<i>Barcelona</i>	<i>Total</i>
<15 minuts	45,5	41,4	39,8	36,3	24,8	16,7	29,2
15-30 minuts	33,9	35,5	34,4	40,1	44,9	46,1	40,6
31-45 minuts	3,1	4,2	8,2	8,4	10	14,9	10
Més de 45 minuts	7	8,6	8,1	9,8	11,7	10,4	9,7
Irregular	10,6	9,7	6,9	5,2	8,5	8,3	7,6
NS/NC	–	0,6	0,8	0,2	0,1	0,6	0,4
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(180)	(281)	(957)	(683)	(879)	(1.266)	(4.257)

Nota: S'han exclòs les persones que treballen a casa.
Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A36. Temps de desplaçament a la feina segons àmbit de residència (corones).
Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<i>Barcelona</i>	<i>1a corona</i>	<i>2a corona</i>	<i>Rest a província</i>	<i>Total</i>
<15 minuts	16,7	27,1	37,6	47,1	29,2
15-30 minuts	46,1	41,3	37,3	31,3	40,6
31-45 minuts	14,9	11,5	6,3	2,3	10,0
Més de 45 minuts	10,4	12,5	7,9	4,6	9,7
Irregular	8,3	5,9	8,2	8,9	7,6
NS/NC	0,6	0,1	0,6	0,2	0,4
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(1.266)	(1.220)	(1.422)	(350)	(4.257)

Nota: S'han exclòs les persones que treballen a casa.
Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A37. Localització del lloc de treball. Submostra de la població ocupada.
Província de Barcelona. 2006

	<i>Província de Barcelona</i>
A casa	2,5
Al barri de residència	12,8
Al municipi de residència	32,2
Fora del municipi de residència	44,0
Irregular	7,9
NS/NC	0,7
Total	100,0
<i>n</i> mostral	(4.366)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A38. Localització del lloc de treball segons àmbit de residència (corones).
Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<i>Barcelona</i>	<i>1a corona</i>	<i>2a corona</i>	<i>Resta província</i>	<i>Total</i>
A casa	3,1	1,5	2,1	5,6	2,5
Al barri de residència	15,4	10,7	11,9	13,8	12,8
Al municipi de residència	53,7	16,9	27,2	26,8	32,2
Fora del municipi de residència	18,1	64,1	49,9	44,6	44,0
Irregular	9,0	6,0	8,2	8,9	7,9
NS/NC	0,7	0,8	0,7	0,2	0,7
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(1.306)	(1.238)	(1.452)	(371)	(4.366)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A39. Localització del lloc de treball segons grandària municipal (habitants).
Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<i><5.000</i>	<i>5.000-9.999</i>	<i>10.000-49.999</i>	<i>50.000-99.999</i>	<i>100.000-250.000</i>	<i>Barcelona</i>	<i>Total</i>
A casa	7,4	3,8	1,9	2	1,2	3,1	2,5
Al barri de residència	11,4	10,1	11,7	10,5	12,9	15,4	12,8
Al municipi de residència	16,7	18,2	23,3	24,4	24,7	53,7	32,2
Fora del municipi de residència	55,3	57,8	56	56,7	51,5	18,1	44
Irregular	9,2	9,1	6,4	5,9	8,8	9,0	7,9
NS/NC	–	0,9	0,8	0,4	0,9	0,7	0,7
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(195)	(293)	(975)	(697)	(890)	(1.306)	(4.366)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A40. Localització del lloc de treball segons sexe.
Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<i>Home</i>	<i>Dona</i>	<i>Total</i>
A casa	2,2	2,8	2,5
Al barri de residència	9,8	16,5	12,8
Al municipi de residència	29,1	36,0	32,2
Fora del municipi de residència	45,6	41,9	44,0
Irregular	12,5	2,1	7,9
NS/NC	0,7	0,6	0,7
Total	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(2.432)	(1.934)	(4.366)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A41. Temps de desplaçament a la feina segons sexe.
Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<i>Home</i>	<i>Dona</i>	<i>Total</i>
<15 minuts	28,8	29,6	29,2
15-30 minuts	38,7	43,0	40,6
31-45 minuts	9,5	10,7	10,0
Més de 45 minuts	8,7	10,8	9,7
Irregular	11,6	2,7	7,6
NS/NC	0,5	0,4	0,4
Total	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(2.378)	(1.879)	(4.257)

Nota: S'han exclòs les persones que treballen a casa.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A42. Localització del lloc de treball segons edat.
Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<i><25</i>	<i>25-34</i>	<i>35-44</i>	<i>45-54</i>	<i>55-64</i>	<i>65 i més*</i>	<i>Total</i>
A casa	0,7	1,7	2,8	1,9	5,9	10,8	2,5
Al barri de residència	11,9	11,5	12,2	13,7	17,2	12,4	12,8
Al municipi de residència	32,9	31,1	31,5	35,6	30,3	40,5	32,2
Fora del municipi de residència	47,2	47,6	45,3	39,2	35,7	27,9	44,0
Irregular	6,0	6,9	7,9	9,3	9,9	8,4	7,9
NS/NC	1,2	1,1	0,2	0,3	0,9	–	0,7
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(387)	(1.413)	(1.270)	(803)	(466)	(28)	(4.366)

*Dades estadísticament no significatives.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A43. Temps de desplaçament a la feina segons edat.
Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<25	25-34	35-44	45-54	55-64	65 i més*	Total
<15 minuts	34,4	28,0	27,8	31,9	26,4	48,2	29,2
15-30 minuts	39,7	43,7	41,3	36,3	38,7	17,8	40,6
31-45 minuts	8,0	10,8	9,5	11,5	8,4	5,6	10,0
Més de 45 minuts	9,9	9,4	11,0	8,5	9,2	3,4	9,7
Irregular	6,8	5,9	7,2	9,4	11,1	14,1	7,6
NS/NC	0,5	0,5	0,4	0,5	0,3	–	0,4
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(385)	(1.388)	(1.234)	(787)	(438)	(25)	(4.257)

Nota: S'han exclòs les persones que treballen a casa.

*Dades estadísticament no significatives.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A44. Localització del lloc de treball segons nivell d'estudis acabats.
Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	Sense estudis	Primaris	Secundaris	Superiors	Total
A casa	5,4	2,3	2,3	2,8	2,5
Al barri de residència	12,4	13,2	12,5	12,8	12,8
Al municipi de residència	28,6	28,7	32,4	36,1	32,2
Fora del municipi de residència	28,0	45,1	44,1	44,0	44,0
Irregular	24,0	10,3	8,1	3,2	7,9
NS/NC	1,6	0,5	0,5	1,2	0,7
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(107)	(1.267)	(1.888)	(1.104)	(4.366)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A45. Temps de desplaçament a la feina segons nivell d'estudis acabats.
Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	Sense estudis	Primaris	Secundaris	Superiors	Total
<15 minuts	24,0	33,7	30,5	22,2	29,2
15-30 minuts	31,6	38,9	39,9	44,6	40,6
31-45 minuts	6,9	6,5	10,0	14,4	10,0
Més de 45 minuts	4,7	8,5	8,8	12,9	9,7
Irregular	27,3	9,8	7,9	2,7	7,6
NS/NC	–	0,3	0,6	0,4	0,4
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(102)	(1.238)	(1.844)	(1.074)	(4.257)

Nota: S'han exclòs les persones que treballen a casa.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A46. Localització del lloc de treball segons nivell d'ingressos.
Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<i>Sense ingressos o irregulars</i>	<i>Baix</i>	<i>Mitjà-baix</i>	<i>Mitjà-alt</i>	<i>Alt</i>	<i>NS/NC</i>	<i>Total</i>
A casa	12,0	3,0	1,8	1,9	1,7	5,3	2,5
Al barri de residència	20,3	19,2	12,0	9,8	14,3	17,4	12,8
Al municipi de residència	22,7	35,2	33,6	30,6	35,2	27,7	32,2
Fora del municipi de residència	28,6	37,9	44,6	49,7	38,2	35,9	44,0
Irregular	15,3	4,8	7,5	7,3	9,0	11,8	7,9
NS/NC	1,1	–	0,5	0,7	1,5	1,9	0,7
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(137)	(368)	(2.044)	(1.232)	(256)	(329)	(4.366)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A47. Temps de desplaçament a la feina segons nivell d'ingressos.
Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<i>Sense ingressos o irregulars</i>	<i>Baix</i>	<i>Mitjà-baix</i>	<i>Mitjà-alt</i>	<i>Alt</i>	<i>NS/NC</i>	<i>Total</i>
<15 minuts	49,0	28,2	30,2	26,6	22,9	32,3	29,2
15-30 minuts	29,0	39,6	41,8	42,7	43,1	30,4	40,6
31-45 minuts	1,0	11,3	9,0	11,5	14,0	9,8	10,0
Més de 45 minuts	4,0	12,0	9,9	9,6	9,1	8,9	9,7
Irregular	15,0	5,8	6,9	7,2	9,3	12,2	7,6
NS/NC	1,0	0,1	0,4	0,5	–	1,0	0,4
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(121)	(357)	(2.007)	(1.209)	(252)	(311)	(4.257)

Nota: S'han exclòs les persones que treballen a casa.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A48. Localització del lloc de treball segons categoria socioprofessional.
Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<i>Empresaris i autònoms amb assalariats</i>	<i>Empresaris i autònoms sense assalariats</i>	<i>Directius i tècnics</i>	<i>Personal administratiu i encarregats</i>	<i>Treballadors qualificats</i>	<i>Treballadors no qualificats</i>	<i>Altres*</i>	<i>Total</i>
A casa	3,9	15,6	0,3	0,5	0,1	1,4	–	2,5
Al barri de residència	26,0	17,5	10,1	9,7	7,0	15,4	11,6	12,8
Al municipi de residència	34,7	21,3	36,5	35,0	29,6	32,5	25,3	32,2
Fora del municipi de residència	25,4	19,8	50,8	48,7	49,8	45,9	55,8	44,0
Irregular	9,5	25,5	1,8	4,5	13,1	4,3	4,1	7,9
NS/NC	0,6	0,3	0,6	1,5	0,4	0,4	3,2	0,7
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(297)	(464)	(858)	(847)	(706)	(1.156)	(38)	(4.366)

*Dades estadísticament no significatives.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A49. Temps de desplaçament a la feina segons categoria socioprofessional.
Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<i>Empresaris i autònoms amb assalariats</i>	<i>Empresaris i autònoms sense assalariats</i>	<i>Directius i tècnics</i>	<i>Personal administratiu i encarregats</i>	<i>Treballadors qualificats</i>	<i>Treballadors no qualificats</i>	<i>Altres*</i>	<i>Total</i>
<15 minuts	50,1	32,7	20,4	26,5	30,1	30,1	34,6	29,2
15-30 minuts	30,0	17,4	47,9	44,1	41,1	44,0	52,8	40,6
31-45 minuts	2,4	4,1	16,8	11,7	7,7	9,8	–	10,0
Més de 45 minuts	2,5	4,8	12,7	13,2	9,1	9,2	3,4	9,7
Irregular	10,0	25,1	1,7	3,6	11,6	5,0	6,1	7,6
NS/NC	1,1	0,3	0,3	0,5	0,2	0,4	3,2	0,4
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(285)	(392)	(855)	(843)	(705)	(1.140)	(38)	(4.257)

Nota: S'han exclòs les persones que treballen a casa.

*Dades estadísticament no significatives.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A50. Hores setmanals dedicades al treball familiar i domèstic.
Província de Barcelona. 2000-2006

	2000	2006
Cap hora	14,9	8,3
D'1 a 10 hores	38,0	41,9
D'11 a 20 hores	17,0	22,0
De 21 a 30 hores	13,5	12,8
Més de 30 hores	14,4	11,4
NS/NC	2,2	3,5
Total	100,0	100,0
Mitjana d'hores (hh:mm)	15:15	14:50
<i>n</i> mostral	(6.250)	(7.669)

Nota: Per raons de comparabilitat s'exclouen les persones menors de 18 anys.
Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A51. Persona que organitza les tasques domèstiques i familiars de la llar.
Província de Barcelona. 2006

	Província de Barcelona
Persona principal masculina	4,3
Persona principal femenina	68,5
Ambdues persones principals	16,0
Altres membres de la llar o tots junts	8,1
Altres persones	3,1
NS/NC	—
Total	100,0
<i>n</i> mostral	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A52. Persona encarregada de la neteja i la cura de la roba.
Província de Barcelona. 2006

	Província de Barcelona
Persona principal masculina	4,5
Persona principal femenina	72,8
Ambdues persones principals	9,5
Altres membres de la llar o tots junts	8,4
Persona remunerada	4,0
Persona/es de fora de la llar, no remunerades	0,7
NS/NC	—
Total	100,0
<i>n</i> mostral	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A53. Persona encarregada de la neteja i la cura de la roba.
Província de Barcelona. 2000-2006

	2000	2006
Persona principal masculina	2,9	4,5
Persona principal femenina	75,9	72,8
Ambdues persones principals	6,9	9,6
Altres membres de la llar o tots junts	9,1	8,4
Altres persones	5,2	4,7
NS/NC	–	–
Total	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(6.250)	(7.669)

Nota: Per raons de comparabilitat s'han exclòs els menors de 18 anys.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A54. Persona encarregada de la neteja de la cuina. Província de Barcelona. 2006

	<i>Província de Barcelona</i>
Persona principal masculina	8,1
Persona principal femenina	58,3
Ambdues persones principals	17,1
Altres membres de la llar o tots junts	11,6
Persona remunerada	4,3
Persona/es de fora de la llar, no remunerades	0,5
NS/NC	–
Total	100,0
<i>n</i> mostral	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A55. Persona encarregada de la neteja de la cuina.
Província de Barcelona. 2000-2006

	2000	2006
Persona principal masculina	4,6	8,2
Persona principal femenina	66,3	58,4
Ambdues persones principals	12,4	17,2
Altres membres de la llar o tots junts	12,3	11,3
Altres persones	4,4	4,7
NS/NC	0,1	–
Total	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	6.250	7.669

Nota: Per raons de comparabilitat, s'han exclòs els menors de 18 anys.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A56. Persona encarregada de la neteja i manteniment de la casa.
Província de Barcelona. 2006

	<i>Província de Barcelona</i>
Persona principal masculina	5,0
Persona principal femenina	56,2
Ambdues persones principals	16,4
Altres membres de la llar o tots junts	11,1
Persona remunerada	10,5
Persona/es de fora de la llar, no remunerades	0,7
NS/NC	0,1
Total	100,0
<i>n</i> mostral	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A57. Persona encarregada de la neteja i manteniment de la casa.
Província de Barcelona. 2000-2006

	<i>2000</i>	<i>2006</i>
Persona principal masculina	3,1	5,1
Persona principal femenina	62,7	56,2
Ambdues persones principals	11,8	16,6
Altres membres de la llar o tots junts	12,3	10,9
Altres persones	10,1	11,2
NS/NC	0,1	0,1
Total	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(6.250)	(7.669)

Nota: Per raons de comparabilitat s'han exclòs els menors de 18 anys.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A58. Persona encarregada de cuinar. Província de Barcelona. 2006

	<i>Província de Barcelona</i>
Persona principal masculina	8,5
Persona principal femenina	65,0
Ambdues persones principals	15,0
Altres membres de la llar o tots junts	9,4
Persona remunerada	1,6
Persona/es de fora de la llar, no remunerades	0,5
NS/NC	0,1
Total	100,0
<i>n</i> mostral	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A59. Persona encarregada de cuinar. Província de Barcelona. 2000-2006

	2000	2006
Persona principal masculina	4,8	8,5
Persona principal femenina	73,1	65,1
Ambdues persones principals	11,3	15,0
Altres membres de la llar o tots junts	9,0	9,2
Altres persones	1,7	2,1
NS/NC	0,1	0,1
Total	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(6.250)	(7.669)

Nota: Per raons de comparabilitat s'han exclòs els menors de 18 anys.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A60. Persona encarregada de comprar aliments. Província de Barcelona. 2006

	<i>Província de Barcelona</i>
Persona principal masculina	11,7
Persona principal femenina	40,4
Ambdues persones principals	35,1
Altres membres de la llar o tots junts	10,7
Persona remunerada	0,9
Persona/es de fora de la llar, no remunerades	1,1
NS/NC	0,1
Total	100,0
<i>n</i> mostral	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A61. Persona encarregada de comprar aliments. Província de Barcelona. 2000-2006

	2000	2006
Persona principal masculina	6,7	11,8
Persona principal femenina	54,4	40,4
Ambdues persones principals	26,7	35,3
Altres membres de la llar o tots junts	10,4	10,5
Altres persones	1,7	2,0
NS/NC	0,1	0,1
Total	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(6.250)	(7.669)

Nota: Per raons de comparabilitat s'han exclòs els menors de 18 anys.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A62. Persona encarregada de les reparacions generals de l'habitatge.
Província de Barcelona. 2006

	<i>Província de Barcelona</i>
Persona principal masculina	55,1
Persona principal femenina	6,9
Ambdues persones principals	7,2
Altres membres de la llar o tots junts	6,8
Persona remunerada	20,7
Persona/es de fora de la llar, no remunerades	3,0
NS/NC	0,3
Total	100,0
<i>n</i> mostral	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A63. Persona encarregada de les reparacions generals de l'habitatge.
Província de Barcelona. 2000-2006

	<i>2000</i>	<i>2006</i>
Persona principal masculina	49,0	55,0
Persona principal femenina	6,9	6,9
Ambdues persones principals	3,7	7,2
Altres membres de la llar o tots junts	6,4	6,7
Altres persones	33,8	23,9
NS/NC	0,1	0,3
Total	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(6.250)	(7.669)

Nota: Per raons de comparabilitat s'han exclòs els menors de 18 anys.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A64. Persona encarregada d'administrar els diners. Província de Barcelona. 2006

	<i>Província de Barcelona</i>
Persona principal masculina	16,2
Persona principal femenina	34,9
Ambdues persones principals	40,2
Altres membres de la llar o tots junts	7,7
Persona remunerada	0,1
Persona/es de fora de la llar, no remunerades	0,4
NS/NC	0,4
Total	100,0
<i>n</i> mostral	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A65. Persona encarregada d'administrar els diners. Província de Barcelona. 2000-2006

	2000	2006
Persona principal masculina	11,4	16,2
Persona principal femenina	45,5	35,0
Ambdues persones principals	36,8	40,2
Altres membres de la llar o tots junts	5,7	7,7
Altres persones	0,6	0,5
NS/NC	0,1	0,4
Total	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(6.250)	(7.669)

Nota: Per raons de comparabilitat s'han exclòs els menors de 18 anys.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A66. Persona encarregada de la cura dels menors de 10 anys de la llar. Submostra d'entrevistats que viuen en llars amb presència de menors de 10 anys. Província de Barcelona. 2006

	Província de Barcelona
Pare	2,1
Mare	51,7
Pare i mare conjuntament	39,9
Un altre familiar	3,5
Altres persones	0,6
NS/NC	2,3
Total	100,0
<i>n</i> mostral	(1.650)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A67. Persona encarregada de la cura dels menors de 10 anys de la llar. Submostra d'entrevistats majors de 17 anys que viuen en llars amb presència de menors de 10 anys. Província de Barcelona. 2000-2006

	2000	2006
Pare	1,6	2,0
Mare	46,3	51,7
Pare i mare conjuntament	42,0	40,0
Un altre familiar	5,8	3,5
Altres persones	0,3	0,5
NS/NC	4,1	2,2
Total	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(1.017)	(1.632)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A68. Persona encarregada de la cura de persones dependents.
Submostra d'entrevistats que viuen en llars amb presència de persones dependents.
Província de Barcelona. 2006

	<i>Província de Barcelona</i>
Persona principal masculina	9,7
Persona principal femenina	48,8
Ambdues persones principals	15,1
Altres membres de la llar o tots junts	14,3
Persona remunerada	7,7
Persona/es de fora de la llar, no remunerades	4,2
NS/NC	1,8
Total	100,0
<i>n</i> mostral	(715)

Nota: Únicament es tenen en compte els entrevistats que viuen en llars on hi ha persones malaltes, discapacitats o gent gran que necessita atenció.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A69. Disposició d'algun tipus de servei remunerat a la llar.
Província de Barcelona. 2006

	<i>Província de Barcelona</i>
Sí	22,7
No	77,3
NS/NC	–
Total	100,0
<i>n</i> mostral	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A70. Disposició d'algun tipus de servei remunerat a la llar.
Província de Barcelona. 2000-2006

	<i>2000</i>	<i>2006</i>
Sí	19,2	22,7
No	80,7	77,3
NS/NC	0,1	–
Total	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(6.250)	(7.669)

Nota: Per raons de comparabilitat s'exclouen els menors de 18 anys.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A71. Hores setmanals dedicades al treball familiar i domèstic segons edat.
Província de Barcelona. 2006

	<25	25-34	35-44	45-54	55-64	65 i més	Total
Cap hora	12,9	7,4	4,5	6,0	9,1	12,0	8,4
D'1 a 10 hores	71,2	54,2	39,6	37,8	31,9	28,8	42,4
D'11 a 20 hores	9,4	20,5	26,6	23,7	23,0	22,6	21,8
De 21 a 30 hores	2,6	8,9	13,6	16,2	14,2	17,3	12,7
Més de 30 hores	1,4	6,5	12,2	14,3	16,8	14,0	11,2
NS/NC	2,5	2,5	3,5	2,0	5,0	5,2	3,5
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Mitjana d'hores (hh:mm)	5:56	11:54	16:09	17:08	17:44	16:52	14:42
<i>n</i> mostral	(793)	(1.654)	(1.530)	(1.111)	(1.107)	(1.582)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A72. Hores setmanals dedicades al treball familiar i domèstic segons relació amb l'activitat laboral. Província de Barcelona. 2006

	Treballa	Busca feina	Jubilat/da	Estudiant	Tasques de la llar	Altres situacions	Total
Cap hora	8,4	5,7	11,8	8,1	1,4	20,4	8,4
D'1 a 10 hores	51,7	35,4	34,7	79,5	5,7	30,9	42,4
D'11 a 20 hores	22,4	20,4	24,3	7,9	22,2	19,1	21,8
De 21 a 30 hores	9,6	16,0	14,5	1,7	26,3	12,0	12,7
Més de 30 hores	5,1	18,9	9,8	–	40,1	11,4	11,2
NS/NC	2,8	3,6	4,9	2,8	4,4	6,2	3,5
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Mitjana d'hores (hh:mm)	11:28	18:28	14:41	5:06	30:48	14:20	14:42
<i>n</i> mostral	(4.366)	(375)	(1.338)	(358)	(1.025)	(314)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A73. Hores setmanals dedicades al treball familiar i domèstic segons categoria professional. Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	Baixa	Mitjana	Alta	Total
Cap hora	9,6	7,0	8,8	8,4
D'1 a 10 hores	48,7	52,2	58,3	51,7
D'11 a 20 hores	22,6	22,3	21,7	22,3
De 21 a 30 hores	10,0	10,3	6,6	9,6
Més de 30 hores	6,4	5,1	2,3	5,2
NS/NC	2,6	3,1	2,2	2,8
Total	100,0	100,0	100,0	100,0
Mitjana d'hores (hh:mm)	12:00	11:36	9:45	11:28
<i>n</i> mostral	(1.884)	(1.732)	(711)	(4.328)

Nota: S'han exclòs les persones que han respost NS/NC a Categoria professional.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A74. Hores setmanals dedicades al treball familiar i domèstic segons nivell d'estudis. Província de Barcelona. 2006

	<i>Sense estudis</i>	<i>Primaris</i>	<i>Secundaris</i>	<i>Superiors</i>	<i>Total</i>
Cap hora	14,0	9,4	7,8	4,0	8,4
D'1 a 10 hores	23,6	35,1	49,9	52,9	42,4
D'11 a 20 hores	21,1	21,6	20,3	25,8	21,8
De 21 a 30 hores	17,0	14,4	11,2	9,5	12,7
Més de 30 hores	18,1	15,5	7,8	5,6	11,2
NS/NC	6,1	4,0	2,9	2,1	3,5
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Mitjana d'hores (hh:mm)	18:39	16:49	12:39	12:22	14:42
<i>n</i> mostral	(835)	(2.754)	(2.847)	(1.341)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A75. Hores setmanals dedicades al treball familiar i domèstic segons nivell d'ingressos. Província de Barcelona. 2006

	<i>Baix</i>	<i>Mitjà-baix</i>	<i>Mitjà-alt</i>	<i>Alt</i>	<i>Total</i>
Cap hora	9,0	9,4	7,1	9,4	8,4
D'1 a 10 hores	30,6	47,1	55,5	57,6	42,4
D'11 a 20 hores	21,9	22,3	24,1	23,7	21,8
De 21 a 30 hores	17,3	11,3	7,8	6,3	12,7
Més de 30 hores	16,8	6,8	2,7	0,6	11,2
NS/NC	4,4	3,1	2,8	2,4	3,5
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Mitjana d'hores (hh:mm)	18:14	12:20	10:25	8:54	14:42
<i>n</i> mostral	(1.470)	(2.862)	(1.445)	(276)	(7.776)

Nota: No es mostren els resultats per als entrevistats que han respost sense ingressos/ingressos irregulars i NS/NC.
Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A76. Hores setmanals dedicades al treball familiar i domèstic segons àmbit de residència (corones). Província de Barcelona. 2006

	<i>Barcelona</i>	<i>1a corona</i>	<i>2a corona</i>	<i>Resta província</i>	<i>Total</i>
Cap hora	8,5	8,0	7,7	11,9	8,4
D'1 a 10 hores	45,0	41,0	40,8	42,9	42,4
D'11 a 20 hores	22,8	20,6	22,0	20,9	21,8
De 21 a 30 hores	12,1	11,4	14,2	13,2	12,7
Més de 30 hores	8,6	15,8	10,6	9,0	11,2
NS/NC	3,0	3,0	4,7	2,1	3,5
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Mitjana d'hores (hh:mm)	13:41	16:07	14:44	13:42	14:42
<i>n</i> mostral	(2.425)	(2.120)	(2.564)	(668)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A77. Hores setmanals dedicades al treball familiar i domèstic segons grandària municipal (habitants). Província de Barcelona. 2006

	<5.000	5.000-9.999	10.000-49.999	50.000-99.999	100.000-250.000	Barcelona	Total
Cap hora	11,8	6,0	9,1	6,4	8,9	8,5	8,4
D'1 a 10 hores	41,2	41,3	38,5	45,6	40,8	45,0	42,4
D'11 a 20 hores	22,7	23,3	21,3	21,2	20,7	22,8	21,8
De 21 a 30 hores	13,3	13,5	14,0	10,7	13,2	12,1	12,7
Més de 30 hores	9,7	10,1	12,4	14,2	12,5	8,6	11,2
NS/NC	1,3	5,8	4,7	1,9	4,0	3,0	3,5
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Mitjana d'hores (hh:mm)	14:16	15:08	15:24	15:07	15:08	13:41	14:42
<i>n</i> mostral	(356)	(485)	(1.711)	(1.153)	(1.648)	(2.425)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A78. Hores setmanals dedicades al treball familiar i domèstic segons presència a la llar de nens menors de 10 anys. Província de Barcelona. 2006

	<i>Sí</i>	<i>No</i>	<i>Total</i>
Cap hora	5,4	9,2	8,4
D'1 a 10 hores	35,8	44,1	42,4
D'11 a 20 hores	24,9	21,0	21,8
De 21 a 30 hores	15,1	12,1	12,7
Més de 30 hores	15,7	10,1	11,2
NS/NC	3,1	3,6	3,5
Total	100,0	100,0	100,0
Mitjana d'hores (hh:mm)	17:51	13:52	14:42
<i>n</i> mostral	(1.613)	(6.126)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A79. Hores setmanals dedicades al treball familiar i domèstic segons tipologia de la llar. Província de Barcelona. 2006

	<i>Unipersonal</i>	<i>Dues persones o més</i>	<i>Total sense nucli</i>	<i>Parella sense fills</i>	<i>Parella amb fills</i>	<i>Monoparental</i>	<i>Total amb un nucli</i>	<i>Amb dos nuclis o més</i>	<i>Total</i>
Cap hora	2,8	9,8	5,1	7,4	9,3	7,6	8,6	21,0	8,4
D'1 a 10 hores	35,8	46,3	39,2	39,9	44,5	40,5	42,8	40,2	42,4
D'11 a 20 hores	31,1	22,7	28,4	23,0	19,9	23,3	21,1	13,2	21,8
De 21 a 30 hores	15,3	8,4	13,0	14,8	11,3	16,4	12,7	9,2	12,7
Més de 30 hores	7,6	7,0	7,4	11,2	12,4	8,4	11,7	12,2	11,2
NS/NC	7,5	5,7	6,9	3,8	2,6	3,9	3,1	4,2	3,5
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Mitjana d'hores (hh:mm)	15:49	12:53	14:51	15:15	14:30	14:21	14:42	13:14	14:42
<i>n</i> mostral	(597)	(289)	(886)	(1.937)	(4.276)	(553)	(6.766)	(124)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A80. Hores setmanals dedicades al treball familiar i domèstic segons nombre de nens menors de 10 anys a la llar. Submostra d'entrevistats que viuen en llars amb menors de 10 anys. Província de Barcelona. 2006

	<i>Un</i>	<i>Dos</i>	<i>Tres o més</i>
Cap hora	5,7	4,5	10,4
D'1 a 10 hores	37,5	35,2	22,0
D'11 a 20 hores	26,2	22,5	15,4
De 21 a 30 hores	15,0	14,8	15,9
Més de 30 hores	13,0	19,2	30,5
NS/NC	2,6	3,8	5,8
Total	100,0	100,0	100,0
Mitjana d'hores (hh:mm)	16:38	19:18	23:45
<i>n</i> mostral	(1.120)	(508)	(60)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A81. Hores setmanals dedicades al treball familiar i domèstic segons presència de persones dependents a la llar. Província de Barcelona. 2006

	<i>Sí</i>	<i>No</i>	<i>Total</i>
Cap hora	19,1	7,3	8,4
D'1 a 10 hores	31,5	43,5	42,4
D'11 a 20 hores	17,0	22,3	21,8
De 21 a 30 hores	11,7	12,8	12,7
Més de 30 hores	17,1	10,6	11,2
NS/NC	3,5	3,5	3,5
Total	100,0	100,0	100,0
Mitjana d'hores (hh:mm)	16:06	14:33	14:42
<i>n</i> mostral	(691)	(7.081)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A82. Hores setmanals dedicades al treball familiar i domèstic segons disposició d'algun servei remunerat a la llar. Província de Barcelona. 2006

	<i>En disposa</i>	<i>No en disposa</i>	<i>Total</i>
Cap hora	8,1	8,5	8,4
D'1 a 10 hores	45,7	41,4	42,4
D'11 a 20 hores	22,8	21,5	21,8
De 21 a 30 hores	11,5	13,0	12,7
Més de 30 hores	8,0	12,2	11,2
NS/NC	3,9	3,4	3,5
Total	100,0	100,0	100,0
Mitjana d'hores (hh:mm)	13:15	15:07	14:42
<i>n</i> mostral	(1.765)	(6.010)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A83. Tipus de servei remunerat a la llar. Província de Barcelona. 2006

	<i>Assistent/a interí/ina</i>	<i>Assistent/a per hores</i>	<i>Cangur per als nens</i>	<i>Personal per a cura de dependents</i>	<i>Professor/a particular</i>
Sí	1,1	20,0	2,0	0,8	1,4
No	98,9	79,9	97,9	99,1	98,5
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(7.776)	(7.776)	(7.776)	(7.776)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A84. Persona que organitza les tasques domèstiques i familiars de la llar segons nivell d'ingressos de la llar (anual). Província de Barcelona. 2006

	<i>Fins a 18.000</i>	<i>18.000- 36.000</i>	<i>36.000- 54.000</i>	<i>Més de 54.000</i>	<i>Total</i>
Persona principal masculina	7,9	3,8	2,0	1,4	4,3
Persona principal femenina	71,2	69,2	64,9	60,7	68,5
Ambdues persones principals	11,5	19,7	23,0	21,2	16,0
Altres membres de la llar o tots junts	5,2	5,9	7,4	6,7	8,1
Altres persones	4,2	1,4	2,9	10,0	3,1
NS/NC	0,1	0,1	—	—	—
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(1.922)	(2.337)	(866)	(341)	(7.776)

Nota: No es mostren els resultats per als entrevistats que han respost NS/NC a nivell d'ingressos familiars anuals.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A85. Persona encarregada de la neteja i la cura de la roba segons nivell d'ingressos de la llar (anual). Província de Barcelona. 2006

	<i>Fins a 18.000</i>	<i>18.000- 36.000</i>	<i>36.000- 54.000</i>	<i>Més de 54.000</i>	<i>Total</i>
Persona principal masculina	7,5	4,3	2,5	2,7	4,5
Persona principal femenina	75,7	74,6	68,4	61,2	72,8
Ambdues persones principals	6,8	12,4	15,0	7,8	9,5
Altres membres de la llar o tots junts	5,0	5,9	8,7	7,2	8,4
Persona remunerada	2,9	2,3	5,4	21,1	4,0
Persona/es de fora de la llar, no remunerades	2,0	0,4	–	–	0,7
NS/NC	0,1	0,1	–	–	–
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(1.922)	(2.337)	(866)	(341)	(7.776)

Nota: No es mostren els resultats per als entrevistats que han respost NS/NC a nivell d'ingressos familiars anuals.
Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A86. Persona encarregada de la neteja de la cuina segons nivell d'ingressos de la llar (anual). Província de Barcelona. 2006

	<i>Fins a 18.000</i>	<i>18.000- 36.000</i>	<i>36.000- 54.000</i>	<i>Més de 54.000</i>	<i>Total</i>
Persona principal masculina	9,8	8,9	10,2	9,2	8,1
Persona principal femenina	67,6	56,6	46,3	42,9	58,3
Ambdues persones principals	12,1	22,2	24,9	19,5	17,1
Altres membres de la llar o tots junts	6,1	9,7	12,7	10,9	11,6
Persona remunerada	3,1	2,1	6,0	17,4	4,3
Persona/es de fora de la llar, no remunerades	1,2	0,4	–	–	0,5
NS/NC	0,1	0,1	–	–	–
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(1.922)	(2.337)	(866)	(341)	(7.776)

Nota: No es mostren els resultats per als entrevistats que han respost NS/NC a nivell d'ingressos familiars anuals.
Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A87. Persona encarregada de la neteja i manteniment de la casa segons nivell d'ingressos de la llar (anual). Província de Barcelona. 2006

	<i>Fins a 18.000</i>	<i>18.000- 36.000</i>	<i>36.000- 54.000</i>	<i>Més de 54.000</i>	<i>Total</i>
Persona principal masculina	8,1	5,1	3,1	4,5	5,0
Persona principal femenina	65,1	56,0	46,6	31,9	56,2
Ambdues persones principals	12,5	22,6	20,7	13,3	16,4
Altres membres de la llar o tots junts	6,6	9,1	10,5	8,8	11,1
Persona remunerada	6,2	6,7	19,0	41,5	10,5
Persona/es de fora de la llar, no remunerades	1,4	0,4	–	–	0,7
NS/NC	0,1	0,1	–	–	0,1
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(1.922)	(2.337)	(866)	(341)	(7.776)

Nota: No es mostren els resultats per als entrevistats que han respost NS/NC a nivell d'ingressos familiars anuals.
Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A88. Persona encarregada de cuinar segons nivell d'ingressos de la llar (anual). Província de Barcelona. 2006

	<i>Fins a 18.000</i>	<i>18.000- 36.000</i>	<i>36.000- 54.000</i>	<i>Més de 54.000</i>	<i>Total</i>
Persona principal masculina	9,7	9,5	10,2	8,8	8,5
Persona principal femenina	73,4	63,7	55,0	57,7	65,0
Ambdues persones principals	9,2	18,3	23,4	17,5	15,0
Altres membres de la llar o tots junts	5,0	7,2	9,9	8,6	9,4
Persona remunerada	1,4	0,6	1,6	7,2	1,6
Persona/es de fora de la llar, no remunerades	1,1	0,5	–	–	0,5
NS/NC	0,1	0,1	–	0,1	0,1
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(1.922)	(2.337)	(866)	(341)	(7.776)

Nota: No es mostren els resultats per als entrevistats que han respost NS/NC a nivell d'ingressos familiars anuals.
Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A89. Persona encarregada de comprar aliments segons nivell d'ingressos de la llar (anual). Província de Barcelona. 2006

	<i>Fins a 18.000</i>	<i>18.000- 36.000</i>	<i>36.000- 54.000</i>	<i>Més de 54.000</i>	<i>Total</i>
Persona principal masculina	13,9	11,3	13,8	11,5	11,7
Persona principal femenina	45,4	38,2	34,4	40,5	40,4
Ambdues persones principals	30,2	41,4	40,9	38,0	35,1
Altres membres de la llar o tots junts	6,0	8,5	10,5	9,3	10,7
Persona remunerada	1,5	0,2	0,4	0,7	0,9
Persona/es de fora de la llar, no remunerades	2,9	0,4	0,1	–	1,1
NS/NC	0,1	0,1	–	–	0,1
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(1.922)	(2.337)	(866)	(341)	(7.776)

Nota: No es mostren els resultats per als entrevistats que han respost NS/NC a nivell d'ingressos familiars anuals.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A90. Persona encarregada de les reparacions generals de l'habitatge segons nivell d'ingressos de llar (anual). Província de Barcelona. 2006

	<i>Fins a 18.000</i>	<i>18.000- 36.000</i>	<i>36.000- 54.000</i>	<i>Més de 54.000</i>	<i>Total</i>
Persona principal masculina	49,6	61,7	60,2	57,2	55,1
Persona principal femenina	9,5	5,6	4,5	4,4	6,9
Ambdues persones principals	5,7	8,7	7,1	6,3	7,2
Altres membres de la llar o tots junts	2,9	5,6	7,2	4,8	6,8
Persona remunerada	24,9	16,2	19,1	27,1	20,7
Persona/es de fora de la llar, no remunerades	6,8	2,0	1,8	0,2	3,0
NS/NC	0,5	0,2	–	–	0,3
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(1.922)	(2.337)	(866)	(341)	(7.776)

Nota: No es mostren els resultats per als entrevistats que han respost NS/NC a nivell d'ingressos familiars anuals.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A91. Persona encarregada d'administrar els diners segons nivell d'ingressos de la llar (anual). Província de Barcelona. 2006

	<i>Fins a 18.000</i>	<i>18.000- 36.000</i>	<i>36.000- 54.000</i>	<i>Més de 54.000</i>	<i>Total</i>
Persona principal masculina	18,0	14,2	19,2	20,3	16,2
Persona principal femenina	42,0	35,4	30,6	25,9	34,9
Ambdues persones principals	34,3	44,4	43,8	47,0	40,2
Altres membres de la llar o tots junts	3,9	5,7	6,0	6,6	7,7
Persona remunerada	0,3	0,1	0,1	0,3	0,1
Persona/es de fora de la llar, no remunerades	1,2	–	–	–	0,4
NS/NC	0,4	0,2	0,4	–	0,4
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(1.922)	(2.337)	(866)	(341)	(7.776)

Nota: No es mostren els resultats per als entrevistats que han respost NS/NC a nivell d'ingressos familiars anuals.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A92. Persona encarregada de la cura dels menors de 10 anys de la llar segons nivell d'ingressos de la llar (anual). Província de Barcelona. 2006

	<i>Fins a 18.000</i>	<i>18.000- 36.000</i>	<i>36.000- 54.000</i>	<i>Més de 54.000*</i>	<i>Total</i>
Pare	2,3	1,5	1,9	2,5	2,1
Mare	71,1	48,3	35,3	45,5	51,7
Pare i mare conjuntament	21,4	45,2	55,3	43,5	39,9
Un altre familiar	2,6	3,9	2,8	3,1	3,5
Altres persones	1,0	0,4	–	3,4	0,6
NS/NC	1,6	0,6	4,6	2,1	2,3
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(265)	(637)	(243)	(95)	(1.650)

Nota: Únicament es tenen en compte els entrevistats que viuen en llars on hi ha nens menors de 10 anys.

No es mostren els resultats per als entrevistats que han respost NS/NC a nivell d'ingressos familiars a la llar (anual).

*Dades estadísticament no significatives.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A93. Persona encarregada de la cura de persones dependents segons nivell d'ingressos de la llar (anual). Província de Barcelona. 2006

	<i>Fins a 18.000</i>	<i>18.000- 36.000</i>	<i>36.000- 54.000*</i>	<i>Més de 54.000*</i>	<i>Total</i>
Persona principal masculina	17,0	6,8	0,9	6,1	9,7
Persona principal femenina	42,8	51,0	59,4	18,3	48,8
Ambdues persones principals	13,4	21,1	14,2	33,3	15,1
Altres membres de la llar o tots junts	7,8	14,9	11,8	26,8	14,3
Persona remunerada	7,7	7,4	13,6	15,5	7,7
Persona/es de fora de la llar, no remunerades	9,1	1,2	–	–	4,2
NS/NC	3,7	–	–	–	1,8
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(241)	(190)	(37)	(14)	(715)

Nota: Únicament es tenen en compte els entrevistats que viuen en llars on hi ha persones dependents.
No s'han calculat els percentatges per a les persones que han respost NS/NC a nivell d'ingressos anuals.

*Dades estadísticament no significatives.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A94. Disposició d'algun tipus de servei remunerat a la llar segons nivell d'ingressos de la llar (anual). Província de Barcelona. 2006

	<i>Fins a 18.000</i>	<i>18.000- 36.000</i>	<i>36.000- 54.000</i>	<i>Més de 54.000</i>	<i>Total</i>
Sí	13,1	19,2	40,5	67,4	22,7
No	86,9	80,8	59,5	32,6	77,3
NS/NC	–	–	–	–	–
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(1.922)	(2.337)	(866)	(341)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A95. Periodicitat en la compra principal d'aliments segons tipologia de la llar.
Província de Barcelona. 2006

	<i>Unipersonal</i>	<i>Dues persones o més</i>	<i>Total sense nucli</i>	<i>Parella sense fills</i>	<i>Parella amb fills</i>	<i>Monoparental</i>	<i>Total amb un nucli</i>	<i>Amb dos nuclis o més</i>	<i>Total</i>
Cada dia	12,5	10,0	11,7	8,7	6,4	11,8	7,5	7,8	8,0
Cada dos o tres dies	24,9	26,4	25,4	23,3	17,6	19,2	19,4	18,3	20,0
Una vegada a la setmana	42,3	45,8	43,4	49,9	59,6	54,5	56,4	51,9	54,9
Una vegada al mes	7,7	6,9	7,4	10,1	7,4	8,1	8,3	11,2	8,2
De manera variable	5,5	4,8	5,3	3,7	3,5	2,4	3,5	4,4	3,7
Una vegada cada 15 dies	2,5	2,3	2,5	2,6	2,7	2,0	2,6	1,5	2,6
NS/NC	4,6	3,8	4,3	1,6	2,7	2,0	2,3	4,9	2,6
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(597)	(289)	(886)	(1.937)	(4.276)	(553)	(6.766)	(124)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

**Taula A96. Periodicitat en la compra principal d'aliments segons presència a la llar
de nens menors de 10 anys. Província de Barcelona. 2006**

	<i>Llars amb nens menors de 10 anys</i>	<i>Llars sense nens menors de 10 anys</i>	<i>Total</i>
Cada dia	5,0	8,8	8,0
Cada dos o tres dies	13,2	21,9	20,0
Una vegada a la setmana	59,0	53,6	54,9
Una vegada al mes	4,2	2,2	8,2
De manera variable	11,0	7,5	3,7
Una vegada cada 15 dies	4,8	3,4	2,6
NS/NC	2,8	2,6	2,6
Total	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(1.613)	(6.126)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A97. Periodicitat en la compra principal d'aliments segons presència de persones dependents a la llar. Província de Barcelona. 2006

	<i>Sí</i>	<i>No</i>	<i>Total</i>
Cada dia	10,6	7,7	8,0
Cada dos o tres dies	27,2	19,3	20,0
Una vegada a la setmana	50,0	55,3	54,9
Una vegada al mes	1,6	2,7	8,2
De manera variable	5,2	8,5	3,7
Una vegada cada 15 dies	3,2	3,8	2,6
NS/NC	2,2	2,7	2,6
Total	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(691)	(7.081)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A98. Periodicitat en la compra principal d'aliments segons disposició d'algun tipus de servei remunerat a la llar. Província de Barcelona. 2006

	<i>En disposa</i>	<i>No en disposa</i>	<i>Total</i>
Cada dia	6,7	8,4	8,0
Cada dos o tres dies	19,2	20,3	20,0
Una vegada a la setmana	57,1	54,2	54,9
Una vegada al mes	2,4	2,6	8,2
De manera variable	7,9	8,3	3,7
Una vegada cada 15 dies	3,7	3,7	2,6
NS/NC	3,0	2,5	2,6
Total	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(1.765)	(6.010)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A99. Lloc on els membres de la llar compren els aliments segons àmbit de residència (corones). Província de Barcelona. 2006

	<i>Barcelona</i>	<i>1a corona</i>	<i>2a corona</i>	<i>Resta província</i>	<i>Total</i>
Al barri de residència	89,8	62,1	41,4	36,6	60,6
En un altre barri del municipi	8,0	21,0	31,9	33,6	22,1
A la capital de comarca	–	1,4	5,4	14,7	3,6
En un altre lloc	0,5	10,5	11,3	8,2	7,7
És irregular	1,6	4,6	9,6	6,5	5,6
NS/NC	0,2	0,4	0,4	0,4	0,4
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(2.555)	(2.501)	(3.025)	(835)	(8.917)

Nota: dades calculades segons multiresposta (la *n* mostral es refereix al nombre de respostes, no d'individus de la mostra).

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A100. Lloc on els membres de la llar compren els aliments segons grandària municipal (habitants). Província de Barcelona. 2006

	<5.000	5.000-9.999	10.000-49.999	50.000-99.999	100.000-250.000	Barcelona	Total
Al barri de residència	20,7	23,3	40,6	53,6	70,8	89,8	60,6
En un altre barri del municipi	22,2	33,9	32,6	34,4	19,3	8,0	22,1
A la capital de comarca	24,5	10,8	4,4	0,4	1,0	–	3,6
En un altre lloc	22,2	21,7	11,4	6,4	5,2	0,5	7,7
És irregular	10,1	9,9	10,0	5,0	3,7	1,6	5,6
NS/NC	0,3	0,5	0,9	0,2	–	0,2	0,4
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(356)	(485)	(2.042)	(1.378)	(1.902)	(2.555)	(8.917)

Nota: dades calculades segons multiresposta (la *n* mostral es refereix al nombre de respostes, no d'individus de la mostra).

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A101. Temps de desplaçament en dia feiner per motiu de compres i gestions de la llar. Província de Barcelona. 2006

	Província de Barcelona
Compres (hh:mm)	16:10
Gestions de la llar (hh:mm)	26:30
<i>n</i> mostral	(11.136)

Font: ATM, Generalitat de Catalunya i IERMB, *EMQ 2006*.

Taula A102. Temps de desplaçament en dia feiner per motiu de compres i gestions de la llar segons sexe. Província de Barcelona. 2006

	Home	Dona
Compres (hh:mm)	15:44	16:23
Gestions de la llar (hh:mm)	26:47	26:18
<i>n</i> mostral	(4.210)	(6.926)

Font: ATM, Generalitat de Catalunya i IERMB, *EMQ 2006*.

Taula A103. Temps de desplaçament en dia feiner per motiu de compres i gestions de la llar segons edat. Província de Barcelona. 2006

	16-29	30-44	15-64	65-74	75 i més
Compres (hh:mm)	15:48	15:52	16:44	16:44	17:09
Gestions de la llar (hh:mm)	25:17	25:26	27:51	27:50	26:49
<i>n</i> mostral	(1.422)	(4.277)	(3.277)	(1.378)	(832)

Font: ATM, Generalitat de Catalunya i IERMB, *EMQ 2006*.

Taula A104. Temps de desplaçament en dia feiner per motiu de compres i gestions de la llar segons grandària municipal (habitants). Província de Barcelona. 2006

		2.000- <2.000	2.000- 4.999	5.000- 9.999	10.000- 49.999	50.000- 99.999	100.000- 250.000	Barcelona
Compres (hh:mm)		14:53	14:18	15:32	16:03	15:15	15:37	17:27
Gestions de la llar (hh:mm)		25:02	25:52	25:17	25:56	25:27	25:01	28:44
<i>n</i> mostral		(322)	(542)	(1.058)	(2.923)	(2.324)	(1.599)	(2.368)

Font: ATM, Generalitat de Catalunya i IERMB, EMQ 2006.

Taula A105. Temps de desplaçament en dia feiner per motiu de compres i gestions de la llar segons àmbit de residència (corones). Província de Barcelona. 2006

	Barcelona	1a corona	2a corona	Resta província	Total
Compres (hh:mm)	17:27	15:42	15:56	13:55	16:10
Gestions de la llar (hh:mm)	28:44	26:46	25:27	21:46	26:30
<i>n</i> mostral	(2.368)	(2.849)	(4.146)	(1.773)	(11.136)

Font: ATM, Generalitat de Catalunya i IERMB, EMQ 2006.

Taula A106. Mode de desplaçament en dia feiner per motiu de compres i gestions de la llar. Província de Barcelona. 2006

Província de Barcelona		
Compres	No motoritzat	71,9
	Transport públic	8,1
	Transport privat	20,0
	Total	100,0
Gestions llar	No motoritzat	44,1
	Transport públic	16,8
	Transport privat	39,1
	Total	100,0

Font: ATM, Generalitat de Catalunya i IERMB, EMQ 2006.

Taula A107. Mode de desplaçament en dia feiner per motiu de compres i gestions de la llar segons sexe. Província de Barcelona. 2006

		Home	Dona
Compres	No motoritzat	67,7	74,0
	Transport públic	6,7	8,8
	Transport privat	25,6	17,3
	Total	100,0	100,0
Gestions llar	No motoritzat	34,9	49,4
	Transport públic	16,5	17,0
	Transport privat	48,6	33,6
	Total	100,0	100,0

Font: ATM, Generalitat de Catalunya i IERMB, EMQ 2006.

Taula A108. Mode de desplaçament en dia feiner per motiu de compres i gestions de la llar segons edat. Província de Barcelona. 2006

		<i>De 16 a 29 anys</i>	<i>De 30 a 44 anys</i>	<i>De 45 a 64 anys</i>	<i>De 65 a 74 anys</i>	<i>De 75 i més anys</i>
Compres	No motoritzat	54,7	62,9	74,8	81,6	86,5
	Transport públic	13,3	6,6	8,0	8,1	7,2
	Transport privat	32,0	30,5	17,2	10,3	6,3
	Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Gestions llar	No motoritzat	35,6	46,6	39,7	50,1	50,6
	Transport públic	17,1	10,0	21,0	26,0	33,1
	Transport privat	47,3	43,4	39,3	23,8	16,3
	Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: ATM, Generalitat de Catalunya i IERMB, EMQ 2006.

Taula A109. Mode de desplaçament en dia feiner per motiu de compres i gestions de la llar segons àmbit de residència (corones). Província de Barcelona. 2006

		<i>Barcelona</i>	<i>1a corona</i>	<i>2a corona</i>	<i>Rest província</i>
Compres	No motoritzat	79,1	75,2	65,5	64,2
	Transport públic	14,3	8,8	3,7	2,2
	Transport privat	6,7	16,0	30,8	33,6
	Total	100,0	100,0	100,0	100,0
Gestions llar	No motoritzat	45,8	51,8	40,1	36,1
	Transport públic	33,4	16,5	7,3	4,3
	Transport privat	20,8	31,7	52,6	59,7
	Total	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: ATM, Generalitat de Catalunya i IERMB, EMQ 2006.

Taula A110. Mode de desplaçament en dia feiner per motiu de compres i gestions de la llar segons grandària municipal (habitants). Província de Barcelona. 2006

		<2.000	2.000-4.999	5.000-9.999	10.000-49.999	50.000-99.999	100.000-250.000	Barcelona
Compres	No motoritzat	39,7	43,8	48,1	67,1	74,8	76,3	79,1
	Transport públic	1,6	3,5	2,9	4,9	4,1	7,4	14,3
	Transport privat	58,7	52,6	49,0	28,0	21,1	16,3	6,7
	Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Gestions llar	No motoritzat	16,6	20,8	26,8	41,8	47,6	53,2	45,8
	Transport públic	3,6	6,1	4,7	8,8	9,9	14,0	33,4
	Transport privat	79,8	73,2	68,5	49,3	42,5	32,7	20,8
	Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

Font: ATM, Generalitat de Catalunya i IERMB, *EMQ 2006*.

Taula A111. Dificultat per compaginar la vida laboral amb les tasques domèstiques i familiars segons nivell d'estudis. Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	Sense estudis	Primaris	Secundaris	Superiors	Total
Té dificultats	29,3	33,2	40,5	50,9	40,7
No té cap dificultat	53,0	55,7	50,7	42,4	50,1
No hi participa	16,7	10,9	8,7	6,0	8,8
NS/NC	1,0	0,2	0,2	0,7	0,3
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
n mostrat	(107)	(1.267)	(1.888)	(1.104)	(4.366)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A112. Dificultat per compaginar la vida laboral amb les tasques domèstiques i familiars segons nivell d'ingressos. Submostra població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	Baix	Mitjà-baix	Mitjà-alt	Alt	Total
Té dificultats	34,2	39,9	43,0	49,6	40,7
No té cap dificultat	59,7	50,2	48,5	42,9	50,1
No hi participa	6,0	9,5	8,1	7,5	8,8
NS/NC	0,1	0,4	0,4	–	0,3
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
n mostrat	(368)	(2.044)	(1.232)	(256)	(4.366)

Nota: No es mostren els resultats per als entrevistats que han respost sense ingressos/ingressos irregulars i NS/NC.
Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A113. Dificultat per compaginar la vida laboral amb les tasques domèstiques i familiars segons categoria professional. Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<i>Baixa</i>	<i>Mitjana</i>	<i>Alta</i>	<i>Total</i>
Té dificultats	35,1	43,7	48,4	40,7
No té cap dificultat	54,7	48,8	40,9	50,1
No hi participa	9,9	7,3	10,4	8,8
NS/NC	0,4	0,2	0,3	0,3
Total	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(1.884)	(1.732)	(711)	(4.366)

Nota: No es mostren els resultats per als entrevistats que han respost NS/NC a categoria professional.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A114. Dificultat per compaginar la vida laboral amb les tasques domèstiques i familiars segons àmbit de residència (corones). Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<i>Barcelona</i>	<i>1a corona</i>	<i>2a corona</i>	<i>Resta província</i>	<i>Total</i>
Té dificultats	41,4	36,5	44,9	36,6	40,7
No té cap dificultat	48,4	54,7	46,5	54,9	50,1
No hi participa	9,7	8,8	8,3	8,3	8,8
NS/NC	0,6	0,1	0,3	0,2	0,3
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(1.306)	(1.238)	(1.452)	(371)	(4.366)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A115. Dificultat per compaginar la vida laboral amb les tasques domèstiques i familiars segons grandària municipal (habitants). Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<i><5.000</i>	<i>5.000-9.999</i>	<i>10.000-49.999</i>	<i>50.000-99.999</i>	<i>100.000-250.000</i>	<i>Barcelona</i>	<i>Total</i>
Té dificultats	40,0	43,0	42,0	38,8	39,4	41,4	40,7
No té cap dificultat	52,8	48,7	49,7	49,8	53,2	48,4	50,1
No hi participa	7,2	8,1	8,0	11,2	7,3	9,7	8,8
NS/NC	—	0,2	0,3	0,3	0,1	0,6	0,3
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(195)	(293)	(985)	(697)	(890)	(1.306)	(4.366)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A116. Dificultat per compaginar la vida laboral amb les tasques domèstiques i familiars segons tipologia de la llar. Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<i>Unipersonal</i>	<i>Dues persones o més</i>	<i>Total sense nucli</i>	<i>Parella sense fills</i>	<i>Parella amb fills</i>	<i>Monoparental</i>	<i>Total amb un nucli</i>	<i>Amb dos nuclis o més*</i>	<i>Total</i>
Té dificultats	29,6	28,4	29,1	39,6	42,9	38,2	41,9	36,2	40,7
No té cap dificultat	68,7	63,7	66,5	53,5	46,8	52,1	48,6	50,5	50,1
No hi participa	1,6	5,3	3,3	6,0	10,2	9,5	9,3	13,3	8,8
NS/NC	–	2,6	1,1	0,8	0,1	0,2	0,3	–	0,3
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(204)	(160)	(364)	(780)	(2.841)	(307)	(3.928)	(74)	(4.366)

*Dades estadísticament no significatives.
 Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A117. Dificultat per compaginar la vida laboral amb les tasques domèstiques i familiars segons presència a la llar de nens menors de 10 anys. Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<i>Llars amb nens menors de 10 anys</i>	<i>Llars sense nens menors de 10 anys</i>	<i>Total</i>
Té dificultats	58,5	33,3	40,7
No té cap dificultat	36,4	55,8	50,1
No hi participa	4,9	10,5	8,8
NS/NC	0,2	0,4	0,3
Total	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(1.263)	(3.079)	(4.366)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A118. Dificultat per compaginar la vida laboral amb les tasques domèstiques i familiars segons nombre de nens menors de 10 anys a la llar. Submostra de la població ocupada que viu en llars amb presència de menors de 10 anys. Província de Barcelona. 2006

	<i>Un</i>	<i>Dos</i>	<i>Tres o més*</i>
Té dificultats	55,1	62,3	72,7
No té cap dificultat	40,1	32,3	17,8
No hi participa	4,4	5,4	9,5
NS/NC	0,3	–	–
Total	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(869)	(408)	(38)

*Dades estadísticament no significatives.
 Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A119. Dificultat per compaginar la vida laboral amb les tasques domèstiques i familiars segons presència de persones dependents a la llar. Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<i>Sí</i>	<i>No</i>	<i>Total</i>
Té dificultats	44,4	40,6	40,7
No té cap dificultat	46,1	50,3	50,1
No hi participa	9,5	8,8	8,8
NS/NC	–	0,3	0,3
Total	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(201)	(4.166)	(4.366)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A120. Dificultat per compaginar la vida laboral amb les tasques domèstiques i familiars segons disposició d'algun tipus de servei remunerat a la llar. Submostra de la població ocupada. Província de Barcelona. 2006

	<i>En disposa</i>	<i>No en disposa</i>	<i>Total</i>
Té dificultats	50,6	37,5	40,7
No té cap dificultat	41,6	52,9	50,1
No hi participa	7,5	9,3	8,8
NS/NC	0,3	0,3	0,3
Total	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(1.073)	(3.293)	(4.366)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A121. Disponibilitat de temps lliure segons sexe. Província de Barcelona. 2006

	<i>Home</i>	<i>Dona</i>	<i>Total</i>
Molt temps	23,4	21,3	22,3
Bastant	33,6	37,9	35,8
Poc	32,6	30,0	31,2
Molt poc	9,0	9,5	9,3
NS/NC	1,3	1,4	1,4
Total	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(3.735)	(4.042)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A122. Disponibilitat de temps lliure segons edat. Província de Barcelona. 2006

	<25	25-34	35-44	45-54	55-64	65 i més	Total
Molt temps	10,8	8,1	7,7	13,1	27,5	60,1	22,3
Bastant	40,5	36,6	35,2	38,3	40,0	28,6	35,8
Poc	37,2	42,1	42,1	35,6	25,3	7,4	31,2
Molt poc	10,0	11,9	14,1	12,0	6,3	1,5	9,3
NS/NC	1,5	1,4	0,9	0,9	0,9	2,4	1,4
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(793)	(1.654)	(1.530)	(1.111)	(1.107)	(1.582)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A123. Disponibilitat de temps lliure segons relació amb l'activitat laboral. Província de Barcelona. 2006

	Treballa	Busca feina	Jubilat/da	Estudiant	Tasques de la llar	Altres situacions	Total
Molt temps	5,6	33,9	61,5	10,3	30,8	60,4	22,3
Bastant	35,4	43,0	28,1	47,7	43,1	28,9	35,8
Poc	43,7	20,1	6,3	35,2	20,1	8,5	31,2
Molt poc	14,0	2,2	1,7	6,3	4,6	1,8	9,3
NS/NC	1,2	0,8	2,4	0,4	1,3	0,4	1,4
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(4.366)	(375)	(1.338)	(358)	(1.025)	(314)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A124. Disponibilitat de temps lliure segons nivell d'estudis acabats. Província de Barcelona. 2006

	Sense estudis	Primaris	Secundaris	Superiors	Total
Molt temps	47,8	28,6	13,7	11,8	22,3
Bastant	28,8	36,2	37,6	35,8	35,8
Poc	15,9	25,5	37,5	39,1	31,2
Molt poc	4,7	8,4	9,8	12,8	9,3
NS/NC	2,8	1,3	1,4	0,5	1,4
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(835)	(2.754)	(2.847)	(1.341)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A125. Disponibilitat de temps lliure segons nivell d'ingressos.
Província de Barcelona. 2006

	<i>Sense ingressos o irregulars</i>	<i>Baix</i>	<i>Mitjà-baix</i>	<i>Mitjà-alt</i>	<i>Alt</i>	<i>NS/NC</i>	<i>Total</i>
Molt temps	22,4	37,5	18,7	14,8	10,4	26,2	22,3
Bastant	42,8	35,4	34,3	35,5	32,7	32,3	35,8
Poc	27,3	20,6	34,2	37,0	44,2	30,6	31,2
Molt poc	6,2	4,9	11,1	11,8	11,3	10,1	9,3
NS/NC	1,2	1,6	1,6	0,9	1,4	0,8	1,4
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(1.160)	(1.470)	(2.862)	(1.445)	(276)	(564)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A126. Disponibilitat de temps lliure segons tipologia de la llar.
Província de Barcelona. 2006

	<i>Unipersonal</i>	<i>Dues persones o més</i>	<i>Total sense nucli</i>	<i>Parella sense fills</i>	<i>Parella amb fills</i>	<i>Monoparental</i>	<i>Total amb un nucli</i>	<i>Amb dos nuclis o més</i>	<i>Total</i>
Molt temps	42,0	34,4	39,5	34,8	12,9	24,6	20,1	20,6	22,3
Bastant	36,0	26,4	32,9	36,1	36,5	36,0	36,3	28,6	35,8
Poc	15,3	31,4	20,6	22,5	37,3	30,4	32,5	37,3	31,2
Molt poc	3,9	6,2	4,7	5,5	12,2	6,4	9,8	10,6	9,3
NS/NC	2,7	1,5	2,3	1,1	1,1	2,6	1,2	2,9	1,4
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(597)	(289)	(886)	(1.937)	(4.276)	(553)	(6.766)	(124)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A127. Disponibilitat de temps lliure segons presència a la llar de nens menors de 10 anys. Província de Barcelona. 2006

	<i>Sí</i>	<i>No</i>	<i>Total</i>
Molt temps	6,4	26,5	22,3
Bastant	30,7	37,2	35,8
Poc	44,2	27,8	31,2
Molt poc	17,2	7,2	9,3
NS/NC	1,5	1,4	1,4
Total	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(1.613)	(6.126)	(7.739)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A128. Disponibilitat de temps lliure segons presència de persones dependents a la llar. Província de Barcelona. 2006

	<i>Sí</i>	<i>No</i>	<i>Total</i>
Molt temps	40,7	20,5	22,3
Bastant	31,2	36,3	35,8
Poc	19,5	32,4	31,2
Molt poc	6,3	9,6	9,3
NS/NC	2,3	1,3	1,4
Total	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(691)	(7.081)	(7.772)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A129. Disponibilitat de temps lliure segons disposició d'algun servei remunerat a la llar. Província de Barcelona. 2006

	<i>Sí</i>	<i>No</i>	<i>Total</i>
Molt temps	21,2	22,7	22,3
Bastant	34,4	36,2	35,8
Poc	32,1	31,0	31,2
Molt poc	10,8	8,8	9,3
NS/NC	1,5	1,3	1,4
Total	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(1.765)	(6.010)	(7.775)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A130. Disponibilitat de temps lliure segons àmbit de residència (corones). Província de Barcelona. 2006

	<i>Barcelona</i>	<i>1a corona</i>	<i>2a corona</i>	<i>Resta província</i>	<i>Total</i>
Molt temps	27,2	16,5	20,8	29,1	22,3
Bastant	35,6	35,3	36,4	36,1	35,8
Poc	28,4	34,3	32,8	25,5	31,2
Molt poc	7,6	13,1	8,0	7,9	9,3
NS/NC	1,2	0,7	2,1	1,4	1,4
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(2.425)	(2.120)	(2.564)	(668)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

**Taula A131. Disponibilitat de temps lliure segons grandària municipal (habitants).
Província de Barcelona. 2006**

	<5.000	5.000- 9.999	10.000- 49.999	50.000- 99.999	100.000- 250.000	Barcelona	Total
Molt temps	26,6	22,8	19,9	17	20,3	27,2	22,3
Bastant	33,9	32,4	37,5	36,2	35,6	35,6	35,8
Poc	29,8	33,1	32,2	33,8	32,3	28,4	31,2
Molt poc	9,1	9,6	9	12,6	9,6	7,6	9,3
NS/NC	0,6	2	1,5	0,4	2,1	1,2	1,4
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(356)	(485)	(1.711)	(1.153)	(1.648)	(2.425)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

**Taula A132. Hores de llevar-se, d'anar a dormir i de son segons edat.
Província de Barcelona. 2006**

	<25	25-34	35-44	45-54	55-64	65 i més*	Total
Hora de llevar-se	07:48	07:20	07:06	07:04	07:37	08:18	07:32
Hora d'anar a dormir	24:06	23:52	23:45	23:42	23:40	23:16	23:41
Hores de son	07:41	07:27	07:21	07:23	07:56	09:02	07:50

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

**Taula A133. Hores de llevar-se, d'anar a dormir i de son segons nivell d'estudis acabats.
Província de Barcelona. 2006**

	<i>Sense estudis</i>	<i>Primaris</i>	<i>Secundaris</i>	<i>Superiors</i>	Total
Hora de llevar-se	08:09	07:36	07:24	07:20	07:32
Hora d'anar a dormir	22:59	23:38	23:49	23:59	23:41
Hores de son	09:09	07:58	07:34	07:20	07:50

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

**Taula A134. Hores de llevar-se, d'anar a dormir i de son segons nivell d'ingressos.
Província de Barcelona. 2006**

	<i>Sense ingressos o irregulars</i>	<i>Baix</i>	<i>Mitjà-baix</i>	<i>Mitjà-alt</i>	<i>Alt</i>	<i>NS/NC</i>	Total
Hora de llevar-se	07:45	08:00	07:25	07:07	07:03	07:34	07:32
Hora d'anar a dormir	23:53	23:27	23:43	23:46	23:57	23:37	23:41
Hores de son	07:51	08:32	07:42	07:20	07:06	07:57	07:50

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A135. Hores de llevar-se, d'anar a dormir i de son segons sexe.
Província de Barcelona. 2006

	<i>Home</i>	<i>Dona</i>	<i>Total</i>
Hora de llevar-se	07:25	07:39	07:32
Hora d'anar a dormir	23:43	23:40	23:41
Hores de son	07:41	07:59	07:50

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A136. Hores de llevar-se, d'anar a dormir i de son segons grandària municipal (habitants). Província de Barcelona. 2006

	<i><10.000</i>	<i>10.000-49.999</i>	<i>50.000-99.999</i>	<i>100.000-250.000</i>	<i>Barcelona</i>	<i>Total</i>
Hora de llevar-se	07:28	07:27	07:27	07:29	07:42	07:32
Hora d'anar a dormir	23:31	23:37	23:35	23:38	23:54	23:41
Hores de son	07:56	07:49	07:52	07:51	07:47	07:50

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A137. Hores de llevar-se, d'anar a dormir i de son segons àmbit de residència (corones). Província de Barcelona. 2006

	<i>Barcelona</i>	<i>1a corona</i>	<i>2a corona</i>	<i>Resta província</i>	<i>Total</i>
Hora de llevar-se	07:42	07:29	07:27	07:29	07:32
Hora d'anar a dormir	23:54	23:40	23:35	23:29	23:41
Hores de son	07:47	07:49	07:52	07:59	07:50

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A138. Nombre d'activitats de lleure fora de la llar segons edat.
Província de Barcelona. 2006

	<i><25</i>	<i>25-34</i>	<i>35-44</i>	<i>45-54</i>	<i>55-64</i>	<i>65 i més</i>	<i>Total</i>
Cap	0,1	0,2	0,4	0,9	0,5	0,1	0,4
Una	25,5	27,5	31,5	34,6	42,4	52,4	36,3
Dues	32,2	35,6	33,5	35,6	34,0	32,4	33,9
Tres	27,0	23,2	21,6	17,3	15,2	10,7	18,7
Quatre	12,4	9,8	8,9	7,7	5,0	2,3	7,4
Cinc	2,4	2,5	3,0	2,7	1,3	0,2	2,0
NS/NC	0,4	1,2	1,1	1,4	1,6	1,9	1,3
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(793)	(1.654)	(1.530)	(1.111)	(1.107)	(1.582)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A139. Nombre d'activitats de lleure fora de la llar segons sexe.
Província de Barcelona. 2006

	<i>Home</i>	<i>Dona</i>	<i>Total</i>
Cap	0,4	0,3	0,4
Una	35,7	36,8	36,3
Dues	35,4	32,6	33,9
Tres	18,9	18,6	18,7
Quatre	6,9	7,8	7,4
Cinc	1,5	2,5	2,0
NS/NC	1,3	1,4	1,3
Total	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(3.735)	(4.042)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A140. Nombre d'activitats de lleure fora de la llar segons nivell d'estudis acabats.
Província de Barcelona. 2006

	<i>Sense estudis</i>	<i>Primaris</i>	<i>Secundaris</i>	<i>Superiors</i>	<i>Total</i>
Cap	0,1	0,4	0,4	0,3	0,4
Una	54,1	44,2	30,3	21,6	36,3
Dues	30,1	34,6	35,2	32,3	33,9
Tres	10,8	14,1	21,6	27,0	18,7
Quatre	2,2	4,4	8,8	13,6	7,4
Cinc	0,3	0,9	2,4	4,4	2,0
NS/NC	2,4	1,4	1,2	0,8	1,3
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(835)	(2.754)	(2.847)	(1.341)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A141. Nombre d'activitats de lleure fora de la llar segons nivell d'ingressos.
Província de Barcelona. 2006

	<i>Sense ingressos o irregulars</i>	<i>Baix</i>	<i>Mitjà-baix</i>	<i>Mitjà-alt</i>	<i>Alt</i>	<i>NS/NC</i>	<i>Total</i>
Cap	–	0,2	0,5	0,2	0,4	0,9	0,4
Una	39,0	46,8	34,3	26,4	22,4	46,6	36,3
Dues	33,0	32,2	34,8	36,0	36,1	30,8	33,9
Tres	19,0	13,0	19,6	22,6	25,9	15,1	18,7
Quatre	6,0	5,3	7,8	10,3	11,1	3,2	7,4
Cinc	2,0	0,9	1,9	3,4	3,7	0,3	2,0
NS/NC	1,0	1,6	1,1	1,2	0,6	3,0	1,3
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(1.160)	(1.470)	(2.862)	(1.445)	(276)	(564)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A142. Nombre d'activitats de lleure fora de la llar segons grandària municipal (habitants). Província de Barcelona. 2006

	<10.000	10.000-49.999	50.000-99.999	100.000-250.000	Barcelona	Total
Cap	0,1	0,4	0,3	0,5	0,4	0,4
Una	39,0	35,0	31,4	42,4	34,4	36,3
Dues	36,7	33,7	34,4	31,5	34,6	33,9
Tres	16,8	17,7	23,4	16,3	19,5	18,7
Quatre	5,1	9,4	7,1	6,1	7,7	7,4
Cinc	0,6	1,9	2,9	1,6	2,4	2,0
NS/NC	1,7	1,9	0,5	1,5	1,0	1,3
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(856)	(1.695)	(1.153)	(1.648)	(2.425)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A143. Nombre d'activitats de lleure fora de la llar segons àmbit de residència (corones). Província de Barcelona. 2006

	Barcelona	1a corona	2a corona	Resta província	Total
Cap	0,4	0,1	0,6	0,1	0,4
Una	34,4	30,8	41,7	39,5	36,3
Dues	34,6	32,2	33,7	38,1	33,9
Tres	19,5	23,0	15,1	16,6	18,7
Quatre	7,7	10,3	5,5	3,8	7,4
Cinc	2,4	2,6	1,3	1,3	2,0
NS/NC	1,0	0,9	2,1	0,6	1,3
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(2.425)	(2.120)	(2.564)	(668)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A144. Taxes de realització d'activitats de lleure fora de la llar segons sexe*. Província de Barcelona. 2006

	Home	Dona	Total
Cinema	16,9	21,3	19,2
Bars, discoteques, sales de ball	11,1	9,0	10,0
Dinar o sopar en restaurants	12,2	11,0	11,6
Passejar	49,8	55,9	53,0
Compres (mirar botigues)	8,7	20,1	14,6
Quedar amb amics	20,6	17,9	19,2
Practicar esports	26,7	13,7	20,0

*Pregunta oberta (sense suggerir cap activitat) de resposta múltiple, on s'han donat fins a cinc possibilitats de resposta a cada entrevistat. El càlcul dels percentatges s'ha basat en els individus, no en les respostes.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A145. Taxes de realització d'activitats de lleure fora de la llar segons edat*.
Província de Barcelona. 2006

	<25	25-34	35-44	45-54	55-64	65 i més	Total
Cinema	33,4	26,7	25,3	20,4	10,6	3,3	19,2
Bars, discoteques, sales de ball	27,0	14,8	7,6	8,0	5,3	3,4	10,0
Dinar o sopar en restaurants	11,6	17,7	17,0	12,0	7,1	2,7	11,6
Passejar	26,6	42,1	48,3	57,2	69,9	67,3	53,0
Compres (mirar botigues)	15,3	16,3	14,3	16,4	12,4	12,9	14,6
Quedar amb amics	56,5	29,0	14,9	11,3	8,4	7,5	19,2
Practicar esports	28,6	27,0	24,6	20,5	15,4	6,5	20,0

*Pregunta oberta (sense suggerir cap activitat) de resposta múltiple, on s'han donat fins a cinc possibilitats de resposta a cada entrevistat. El càlcul dels percentatges s'ha basat en els individus, no en les respostes.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A146. Taxes de realització d'activitats de lleure fora de la llar segons nivell d'estudis acabats*. Província de Barcelona. 2006

	Sense estudis	Primaris	Secundaris	Superiors	Total
Cinema	1,6	10,4	25,0	35,6	19,2
Bars, discoteques, sales de ball	5,8	8,7	12,5	10,1	10,0
Dinar o sopar en restaurants	2,8	7,4	14,0	20,6	11,6
Passejar	66,8	63,1	44,4	41,9	53,0
Compres (mirar botigues)	16,0	14,4	15,0	13,3	14,6
Quedar amb amics	9,9	13,3	25,2	24,3	19,2
Practicar esports	5,1	14,0	25,1	30,5	20,0

*Pregunta oberta (sense suggerir cap activitat) de resposta múltiple, on s'han donat fins a cinc possibilitats de resposta a cada entrevistat. El càlcul dels percentatges s'ha basat en els individus, no en les respostes.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A147. Taxes de realització d'activitats de lleure fora de la llar segons nivell d'ingressos*. Província de Barcelona. 2006

	<i>Sense ingressos o irregulars</i>	<i>Baix</i>	<i>Mitjà-baix</i>	<i>Mitjà-alt</i>	<i>Alt</i>	<i>NS/NC</i>	<i>Total</i>
Cinema	18,8	10,6	21,0	26,4	27,2	12,0	19,2
Bars, discoteques, sales de ball	10,9	8,9	12,3	8,5	2,4	7,4	10,0
Dinar o sopar en restaurants	9,8	5,2	12,6	17,0	26,5	7,0	11,6
Passejar	57,9	60,1	51,2	48,1	45,5	49,6	53,0
Compres (mirar botigues)	18,6	17,6	14,6	10,9	11,8	11,3	14,6
Quedar amb amics	24,0	16,9	21,2	17,2	11,7	14,1	19,2
Practicar esports	17,6	10,0	20,0	29,9	35,9	17,4	20,0

*Pregunta oberta (sense suggerir cap activitat) de resposta múltiple, on s'han donat fins a cinc possibilitats de resposta a cada entrevistat. El càlcul dels percentatges s'ha basat en els individus, no en les respostes.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A148. Taxes de realització d'activitats de lleure fora de la llar segons àmbit de residència (corones)*. Província de Barcelona. 2006

	<i>Barcelona</i>	<i>1a corona</i>	<i>2a corona</i>	<i>Resta província</i>	<i>Total</i>
Cinema	21,8	24,3	14,9	9,4	19,2
Bars, discoteques, sales de ball	9,3	12,7	9,1	7,4	10,0
Dinar o sopar en restaurants	11,2	14,8	10,6	6,3	11,6
Passejar	52,5	55,9	50,5	55,2	53,0
Compres (mirar botigues)	15,9	14,9	13,3	13,6	14,6
Quedar amb amics	20,4	19,8	18,1	17,2	19,2
Practicar esports	19,9	20,9	18,2	24,0	20,0

*Pregunta oberta (sense suggerir cap activitat) de resposta múltiple, on s'han donat fins a cinc possibilitats de resposta a cada entrevistat. El càlcul dels percentatges s'ha basat en els individus, no en les respostes.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A149. Taxes de realització d'activitats de lleure fora de la llar segons grandària municipal (habitants)*. Província de Barcelona. 2006

	<10.000	10.000-49.999	50.000-99.999	100.000-250.000	Barcelona	Total
Cinema	13,4	17,3	24,8	16,1	21,8	19,2
Bars, discoteques, sales de ball	8,8	9,7	10,5	11,6	9,3	10,0
Dinar o sopar en restaurants	9,0	13,1	14,8	9,5	11,2	11,6
Passejar	49,5	53,0	52,4	55,9	52,5	53,0
Compres (mirar botigues)	12,4	14,2	13,1	15,2	15,9	14,6
Quedar amb amics	16,4	19,1	20,4	18,1	20,4	19,2
Practicar esports	22,2	21,7	22,2	15,6	19,9	20,0

*Pregunta oberta (sense suggerir cap activitat) de resposta múltiple, on s'han donat fins a cinc possibilitats de resposta a cada entrevistat. El càlcul dels percentatges s'ha basat en els individus, no en les respostes.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A150. Freqüència d'anar al cinema segons relació amb l'activitat laboral. Província de Barcelona. 2006

	Treballa	Busca feina	Jubilat/da	Estudiant	Tasques de la llar	Altres situacions	Total
Sovint	17,8	13,7	3,5	28,4	4,2	2,8	13,2
Ocasionalment	36,7	30,9	11,2	46,3	18,3	15,5	29,2
Gairebé mai	23,3	21,8	11,6	19,9	16,8	17,9	20,0
Mai	22,1	33,6	73,5	5,0	60,5	63,7	37,5
NS/NC	0,1	–	0,2	0,4	0,2	–	0,1
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(4.366)	(375)	(1.338)	(358)	(1.025)	(314)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A151. Freqüència d'anar al cinema segons tipologia de la llar. Província de Barcelona. 2006

	Unipersonal	Dues persones o més	Total sense nucli	Parella sense fills	Parella amb fills	Monoparental	Total amb un nucli	Amb dos nuclis o més	Total
Sovint	12,8	13,1	12,9	11,1	14,1	16,1	13,4	5,6	13,2
Ocasionalment	21,6	25,7	23,0	21,1	33,4	33,4	29,9	35,5	29,2
Gairebé mai	13,8	15,2	14,2	16,6	23,4	14,8	20,8	18,9	20,0
Mai	51,8	46,0	49,9	51,0	28,9	35,7	35,8	40,0	37,5
NS/NC	–	–	–	0,2	0,1	–	0,1	–	0,1
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(597)	(289)	(886)	(1.937)	(4.276)	(553)	(6.766)	(124)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A152. Freqüència d'anar al cinema segons presència de persones dependents a la llar. Província de Barcelona. 2006

	<i>Sí</i>	<i>No</i>	<i>Total</i>
Sovint	5,9	14,0	13,2
Ocasionalment	18,9	30,2	29,2
Gairebé mai	12,6	20,7	20,0
Mai	62,4	35,0	37,5
NS/NC	0,2	0,1	0,1
Total	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(691)	(7.081)	(7.772)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A153. Freqüència d'anar al cinema segons presència a la llar de nens menors de 10 anys. Província de Barcelona. 2006

	<i>Sí</i>	<i>No</i>	<i>Total</i>
Sovint	8,3	14,5	13,2
Ocasionalment	31,8	28,4	29,2
Gairebé mai	27,2	18,1	20,0
Mai	32,5	38,9	37,5
NS/NC	0,2	0,1	0,1
Total	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(1.613)	(6.126)	(7.739)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A154. Freqüència d'anar al cinema segons disposició d'algun servei remunerat a la llar. Província de Barcelona. 2006

	<i>Sí</i>	<i>No</i>	<i>Total</i>
Sovint	18,2	11,8	13,2
Ocasionalment	33,1	28,0	29,2
Gairebé mai	20,5	19,9	20,0
Mai	28,0	40,2	37,5
NS/NC	0,2	0,1	0,1
Total	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(1.765)	(6.010)	(7.775)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A155. Freqüència d'anar a bars, discoteques o sales de ball segons relació amb l'activitat laboral. Província de Barcelona. 2006

	<i>Treballa</i>	<i>Busca feina</i>	<i>Jubilat/da</i>	<i>Estudiant</i>	<i>Tasques de la llar</i>	<i>Altres situacions</i>	<i>Total</i>
Sovint	19,7	18,4	6,5	49,8	4,0	6,2	16,1
Ocasionalment	27,8	30,9	11,0	34,0	15,1	19,5	23,3
Gairebé mai	17,2	16,0	6,4	8,1	10,4	8,4	13,6
Mai	35,1	34,8	75,9	7,1	70,1	65,9	46,7
NS/NC	0,1	–	0,2	1,0	0,4	–	0,2
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(4.366)	(375)	(1.338)	(358)	(1.025)	(314)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.**Taula A156. Freqüència d'anar a bars, discoteques o sales de ball segons tipologia de la llar. Província de Barcelona. 2006**

	<i>Unipersonal</i>	<i>Dues persones o més</i>	<i>Total sense nucli</i>	<i>Parella sense fills</i>	<i>Parella amb fills</i>	<i>Monoparental</i>	<i>Total amb un nucli</i>	<i>Amb dos nuclis o més</i>	<i>Total</i>
Sovint	10,6	21,8	14,2	10,5	18,1	24,3	16,4	13,9	16,1
Ocasionalment	19,5	25,0	21,3	22,9	23,8	24,4	23,6	22,1	23,3
Gairebé mai	11,6	10,4	11,2	11,6	15,4	11,1	13,9	13,1	13,6
Mai	58,0	42,8	53,1	54,7	42,5	40,2	45,8	51,0	46,7
NS/NC	0,3	–	0,2	0,3	0,2	–	0,2	–	0,2
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(597)	(289)	(886)	(1.937)	(4.276)	(553)	(6.766)	(124)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.**Taula A157. Freqüència d'anar a bars, discoteques o sales de ball segons presència a la llar de fills nens de 10 anys. Província de Barcelona. 2006**

	<i>Sí</i>	<i>No</i>	<i>Total</i>
Sovint	9,2	18,0	16,1
Ocasionalment	21,3	23,9	23,3
Gairebé mai	20,2	11,8	13,6
Mai	49,1	46,1	46,7
NS/NC	0,2	0,2	0,2
Total	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(1.613)	(6.126)	(7.739)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A158. Freqüència d'anar a bars, discoteques o sales de ball segons presència de persones dependents a la llar. Província de Barcelona. 2006

	<i>Sí</i>	<i>No</i>	<i>Total</i>
Sovint	9,2	16,8	16,1
Ocasionalment	16,4	24,0	23,3
Gairebé mai	8,7	14,1	13,6
Mai	65,5	44,8	46,7
NS/NC	0,2	0,2	0,2
Total	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(691)	(7.081)	(7.772)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A159. Freqüència d'anar a restaurants segons relació amb l'activitat laboral. Província de Barcelona. 2006

	<i>Treballa</i>	<i>Busca feina</i>	<i>Jubilat/da</i>	<i>Estudiant</i>	<i>Tasques de la llar</i>	<i>Altres situacions</i>	<i>Total</i>
Sovint	25,4	14,5	6,9	23,0	7,2	3,1	18,3
Ocasionalment	50,1	46,3	28,6	45,4	34,4	31,1	43,1
Gairebé mai	14,8	18,3	21,2	23,4	21,2	21,1	17,6
Mai	9,7	20,9	43,1	7,7	37,1	44,7	20,9
NS/NC	–	–	0,2	0,4	0,2	–	0,1
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(4.366)	(375)	(1.338)	(358)	(1.025)	(314)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A160. Freqüència d'anar a restaurants segons tipologia de la llar. Província de Barcelona. 2006

	<i>Unipersonal</i>	<i>Dues persones o més</i>	<i>Total sense nucli</i>	<i>Parella sense fills</i>	<i>Parella amb fills</i>	<i>Monoparental</i>	<i>Total amb un nucli</i>	<i>Amb dos nuclis o més</i>	<i>Total</i>
Sovint	15,9	16,3	16,0	16,5	19,8	19,0	18,8	9,4	18,3
Ocasionalment	30,0	34,6	31,5	40,5	47,8	35,4	44,7	41,0	43,1
Gairebé mai	16,5	19,1	17,4	17,5	17,3	19,1	17,5	22,9	17,6
Mai	37,6	30,0	35,1	25,3	15,1	26,5	18,9	26,7	20,9
NS/NC	–	–	–	0,2	0,1	–	0,1	–	0,1
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(597)	(289)	(886)	(1.937)	(4.276)	(553)	(6.766)	(124)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A161. Freqüència d'anar a restaurants segons presència de persones dependents a la llar. Província de Barcelona. 2006

	<i>Sí</i>	<i>No</i>	<i>Total</i>
Sovint	9,0	19,2	18,3
Ocasionalment	30,9	44,3	43,1
Gairebé mai	16,1	17,7	17,6
Mai	43,8	18,6	20,9
NS/NC	0,2	0,1	0,1
Total	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(691)	(7.081)	(7.772)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A162. Freqüència d'anar a restaurants segons presència a la llar de nens menors de 10 anys. Província de Barcelona. 2006

	<i>Sí</i>	<i>No</i>	<i>Total</i>
Sovint	16,7	18,7	18,3
Ocasionalment	50,0	41,4	43,1
Gairebé mai	17,9	17,4	17,6
Mai	15,3	22,4	20,9
NS/NC	0,1	0,1	0,1
Total	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(1.613)	(6.126)	(7.739)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A163. Freqüència d'anar a restaurants segons disposició d'algun servei remunerat a la llar. Província de Barcelona. 2006

	<i>Sí</i>	<i>No</i>	<i>Total</i>
Sovint	29,7	15,0	18,3
Ocasionalment	44,5	42,7	43,1
Gairebé mai	12,5	19,0	17,6
Mai	13,2	23,2	20,9
NS/NC	0,1	0,1	0,1
Total	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(1.765)	(6.010)	(7.775)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A164. Freqüència d'anar d'excursió segons relació amb l'activitat laboral.
Província de Barcelona. 2006

	<i>Treballa</i>	<i>Busca feina</i>	<i>Jubilat/da</i>	<i>Estudiant</i>	<i>Tasques de la llar</i>	<i>Altres situacions</i>	<i>Total</i>
Sovint	17,7	8,3	9,3	9,8	7,0	6,9	13,6
Ocasionalment	32,3	27,5	19,2	27,9	20,7	15,3	27,4
Gairebé mai	13,6	12,3	9,7	24,1	10,1	10,5	12,8
Mai	35,9	51,0	61,1	37,2	61,5	67,3	45,7
NS/NC	0,5	1,0	0,9	1,1	0,7	–	0,6
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(4.366)	(375)	(1.338)	(358)	(1.025)	(314)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A165. Freqüència d'anar d'excursió segons tipologia de la llar.
Província de Barcelona. 2006

	<i>Unipersonal</i>	<i>Dues persones o més</i>	<i>Total sense nucli</i>	<i>Parella sense fills</i>	<i>Parella amb fills</i>	<i>Monoparental</i>	<i>Total amb un nucli</i>	<i>Amb dos nuclis o més</i>	<i>Total</i>
Sovint	9,2	8,1	8,8	12,6	15,5	10,3	14,3	10,0	13,6
Ocasionalment	21,5	17,2	20,1	26,2	30,4	20,9	28,4	22,0	27,4
Gairebé mai	11,2	10,0	10,8	12,5	13,1	15,1	13,1	10,3	12,8
Mai	57,6	63,9	59,6	47,9	40,4	53,6	43,6	57,7	45,7
NS/NC	0,6	0,7	0,6	0,8	0,6	0,1	0,6	–	0,6
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(597)	(289)	(886)	(1.937)	(4.276)	(553)	(6.766)	(124)	(7.776)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A166. Freqüència d'anar d'excursió segons presència a la llar de nens menors de 10 anys. Província de Barcelona. 2006

	<i>Sí</i>	<i>No</i>	<i>Total</i>
Sovint	17,9	12,4	13,6
Ocasionalment	32,2	26,2	27,4
Gairebé mai	10,4	13,3	12,8
Mai	39,0	47,4	45,7
NS/NC	0,5	0,6	0,6
Total	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(1.613)	(6.126)	(7.739)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A167. Freqüència d'anar d'excursió segons presència de persones dependents a la llar. Província de Barcelona. 2006

	<i>Sí</i>	<i>No</i>	<i>Total</i>
Sovint	6,8	14,3	13,6
Ocasionalment	16,1	28,5	27,4
Gairebé mai	8,7	13,2	12,8
Mai	67,7	43,5	45,7
NS/NC	0,6	0,6	0,6
Total	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(391)	(7.081)	(7.772)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A168. Freqüència d'anar d'excursió segons disposició d'algun servei remunerat a la llar. Província de Barcelona. 2006

	<i>Sí</i>	<i>No</i>	<i>Total</i>
Sovint	20,2	11,7	13,6
Ocasionalment	31,9	26,1	27,4
Gairebé mai	12,6	12,8	12,8
Mai	34,8	48,9	45,7
NS/NC	0,6	0,6	0,6
Total	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(1.765)	(6.010)	(7.775)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A169. Periodicitat setmanal de la pràctica d'esports segons relació amb l'activitat laboral. Província de Barcelona. 2006

	<i>Treballa</i>	<i>Busca feina</i>	<i>Jubilat/da</i>	<i>Estudiant</i>	<i>Tasques de la llar</i>	<i>Altres situacions</i>	<i>Total</i>
<1 vegada	6,4	4,2	1,5	4,5	1,5	4,0	4,9
1 vegada	22,6	14,3	7,8	11,5	6,1	15,2	17,2
2 vegades	27,3	21,3	12,6	28,9	28,6	16,6	24,6
3 vegades	19,4	23,6	13,7	24,4	14,0	7,9	18,1
4 o més	22,1	35,7	61,6	27,7	46,6	56,2	32,9
NS/NC	2,2	0,9	2,7	3,0	3,2	–	2,3
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(2.078)	(162)	(551)	(201)	(361)	(92)	(3.444)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A170. Periodicitat setmanal de la pràctica d'esports segons tipologia de la llar. Província de Barcelona. 2006

	<i>Unipersonal</i>	<i>Dues persones o més</i>	<i>Total sense nucli</i>	<i>Parella sense fills</i>	<i>Parella amb fills</i>	<i>Monoparental</i>	<i>Total amb un nucli</i>	<i>Amb dos nuclis o més</i>	<i>Total</i>
<1 vegada	4,9	3,1	4,4	4,6	5,2	3,4	4,9	4,5	4,9
1 vegada	9,9	17,9	12,4	13,3	19,8	16,1	17,7	23,6	17,2
2 vegades	22,2	20,7	21,8	19,2	26,9	30,2	25,0	20,7	24,6
3 vegades	17,5	19,4	18,1	16,8	19,0	16,9	18,3	10,1	18,1
4 o més	41,8	37,8	40,5	44,4	26,8	29,7	31,9	38,4	32,9
NS/NC	3,6	1,1	2,8	1,9	2,2	3,8	2,2	2,7	2,3
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(247)	(111)	(358)	(847)	(1.975)	(216)	(3.038)	(48)	(3.444)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A171. Periodicitat setmanal de la pràctica d'esports segons presència a la llar de nens menors de 10 anys. Província de Barcelona. 2006

	<i>Sí</i>	<i>No</i>	<i>Total</i>
<1 vegada	7,2	4,3	4,9
1 vegada	26,9	15,0	17,2
2 vegades	27,0	24,1	24,6
3 vegades	17,2	18,4	18,1
4 o més	18,5	36,1	32,9
NS/NC	3,1	2,1	2,3
Total	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(641)	(2.787)	(3.428)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A172. Periodicitat setmanal de la pràctica d'esports segons presència de persones dependents a la llar. Província de Barcelona. 2006

	<i>Sí</i>	<i>No</i>	<i>Total</i>
<1 vegada	4,3	4,9	4,9
1 vegada	16,2	17,3	17,2
2 vegades	18,0	25,0	24,6
3 vegades	14,2	18,4	18,1
4 o més	45,2	32,0	32,9
NS/NC	2,0	2,3	2,3
Total	100,0	100,0	100,0
<i>n</i> mostral	(229)	(3.212)	(3.442)

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Capítol 2

Taula A173. Càrrega total i valoració del temps lliure segons sexe.
Província de Barcelona. 2006

	<i>Home</i>	<i>Dona</i>	<i>Total</i>
Temps de treball mercantil (hh:mm)	28:07	17:24	22:33
Temps de treball familiar i domèstic (hh:mm)	08:01	20:54	14:42
Càrrega total setmanal (hh:mm)	36:20	38:28	37:26
Valoració disponibilitat de temps lliure	5,2	5,1	5,1

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A174. Càrrega total i valoració del temps lliure segons edat.
Província de Barcelona. 2006

	<i><25</i>	<i>25-44</i>	<i>45-64</i>	<i>65-80</i>	<i>81 i més</i>	<i>Total</i>
Temps de treball mercantil (hh:mm)	18:41	33:54	23:20	0:52	–	22:33
Temps de treball familiar i domèstic (hh:mm)	5:56	13:56	17:26	18:16	12:20	14:42
Càrrega total setmanal (hh:mm)	24:47	47:52	41:00	19:07	12:20	37:26
Valoració disponibilitat de temps lliure	4,6	4,1	5,0	7,4	8,4	5,1

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A175. Càrrega total i valoració del temps lliure segons relació amb l'activitat laboral. Província de Barcelona. 2006

	<i>Treballa</i>	<i>Busca feina</i>	<i>Jubilat/da</i>	<i>Estudiant</i>	<i>Tasques de la llar</i>	<i>Altres situacions</i>	<i>Total</i>
Temps de treball mercantil (hh:mm)	40:15	–	–	–	–	–	22:33
Temps de treball familiar i domèstic (hh:mm)	11:28	18:28	14:41	05:06	30:48	14:20	14:42
Càrrega total setmanal (hh:mm)	51:44	18:28	14:41	05:06	30:48	14:20	37:26
Valoració disponibilitat de temps lliure	3,9	6,2	7,7	4,8	5,9	7,6	5,1

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A176. Càrrega total i valoració del temps lliure segons nivell d'estudis.
Província de Barcelona. 2006

	<i>Sense estudis</i>	<i>Primaris</i>	<i>Secundaris</i>	<i>Superiors</i>	<i>Total</i>
Temps de treball mercantil (hh:mm)	05:05	18:57	26:45	31:56	22:33
Temps de treball familiar i domèstic (hh:mm)	18:39	16:49	12:39	12:22	14:42
Càrrega total setmanal (hh:mm)	23:44	35:56	39:29	44:23	37:26
Valoració disponibilitat de temps lliure	6,7	5,5	4,6	4,4	5,1

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A177. Càrrega total i valoració del temps lliure segons nivell d'ingressos.
Província de Barcelona. 2006

	<i>Baix</i>	<i>Mitjà-baix</i>	<i>Mitjà-alt</i>	<i>Alt</i>	<i>Total</i>
Temps de treball mercantil (hh:mm)	07:03	05:08	11:33	18:11	22:33
Temps de treball familiar i domèstic (hh:mm)	18:14	12:20	10:25	08:54	14:42
Càrrega total setmanal (hh:mm)	25:30	41:36	46:07	51:12	37:26
Valoració disponibilitat de temps lliure	6,3	4,8	4,5	4,2	5,1

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A178. Càrrega total i valoració del temps lliure segons àmbit de residència (corones).
Província de Barcelona. 2006

	<i>Barcelona</i>	<i>1a corona</i>	<i>2a corona</i>	<i>Resta província</i>	<i>Total</i>
Temps de treball mercantil (hh:mm)	21:12	23:33	22:56	22:49	22:33
Temps de treball familiar i domèstic (hh:mm)	13:41	16:07	14:44	13:42	14:42
Càrrega total setmanal (hh:mm)	35:08	39:41	38:01	36:30	37:26
Valoració disponibilitat de temps lliure	5,5	4,5	5,1	5,6	5,1

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A179. Càrrega total i valoració del temps lliure segons grandària municipal (habitants). Província de Barcelona. 2006

	<5.000	5.000-9.999	10.000-49.999	50.000-99.999	100.000-250.000	Barcelona	Total
Temps de treball mercantil (hh:mm)	23:13	24:21	23:19	24:43	21:33	21:12	22:33
Temps de treball familiar i domèstic (hh:mm)	14:16	15:08	15:24	15:07	15:08	13:41	14:42
Càrrega total setmanal (hh:mm)	37:37	39:33	39:04	39:56	36:45	35:08	37:26
Valoració disponibilitat de temps lliure	5,4	5,1	5,0	4,7	5,0	5,5	5,1

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A180. Càrrega total i valoració del temps lliure segons cicle vital. Província de Barcelona. 2006

	<25	25-64	65 i més	Total
Temps de treball mercantil	18:41	29:33	00:39	22:33
Temps de treball familiar i domèstic	05:56	15:22	16:52	14:42
Càrrega total setmanal (hh:mm)	24:47	45:03	17:31	37:26
Valoració disponibilitat de temps lliure	4,6	4,5	7,6	5,1

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A181. Càrrega total i valoració del temps lliure segons relació amb l'activitat laboral. Submostra de joves (menys de 25 anys). Província de Barcelona. 2006

	Treballa	Busca feina	Jubilat/da	Estudiant	Tasques de la llar	Altres situacions	Total
Temps de treball mercantil (hh:mm)	38:18	–	–	–	–	–	18:41
Temps de treball familiar i domèstic (hh:mm)	05:08	11:23	–	04:52	26:18	08:50	05:56
Càrrega total setmanal (hh:mm)	43:33	11:23	–	04:52	26:18	08:50	24:47
Valoració disponibilitat de temps lliure	3,8	6,5	–	4,9	6,5	8,0	4,6

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A182. Càrrega total i valoració del temps lliure segons categoria professional.
Submostra de joves ocupats (menys de 25 anys). Província de Barcelona. 2006

	<i>Baixa</i>	<i>Mitjana</i>	<i>Alta</i>	<i>Total</i>
Temps de treball mercantil (hh:mm)	38:39	37:11	41:14	38:18
Temps de treball familiar i domèstic (hh:mm)	05:14	05:09	03:29	05:08
Càrrega total setmanal (hh:mm)	44:03	42:23	44:43	43:33
Valoració disponibilitat de temps lliure	3,9	3,7	3,5	3,8

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A183. Càrrega total i valoració del temps lliure segons sexe.
Submostra de joves (menys de 25 anys). Província de Barcelona. 2006

	<i>Home</i>	<i>Dona</i>	<i>Total</i>
Temps de treball mercantil (hh:mm)	21:00	16:26	18:41
Temps de treball familiar i domèstic (hh:mm)	04:10	07:37	05:56
Càrrega total setmanal (hh:mm)	25:23	24:11	24:47
Valoració disponibilitat de temps lliure	4,6	4,5	4,6

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A184. Càrrega total i valoració del temps lliure segons sexe.
Submostra d'adults (25-64 anys). Província de Barcelona. 2006

	<i>Home</i>	<i>Dona</i>	<i>Total</i>
Temps de treball mercantil (hh:mm)	36:05	23:11	29:33
Temps de treball familiar i domèstic (hh:mm)	08:09	22:25	15:22
Càrrega total setmanal (hh:mm)	44:22	45:42	45:03
Valoració disponibilitat de temps lliure	4,5	4,4	4,5

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A185. Càrrega total i valoració del temps lliure segons relació amb l'activitat laboral. Submostra d'adults (25-64 anys). Província de Barcelona. 2006

	<i>Treballa</i>	<i>Busca feina</i>	<i>Jubilat/da</i>	<i>Estudiant*</i>	<i>Tasques de la llar</i>	<i>Altres situacions</i>	<i>Total</i>
Temps de treball mercantil (hh:mm)	40:27	–	–	–	–	–	29:33
Temps de treball familiar i domèstic (hh:mm)	12:07	20:05	15:17	07:00	33:42	15:32	15:22
Càrrega total setmanal (hh:mm)	52:35	20:05	15:17	07:00	33:42	15:32	45:03
Valoració disponibilitat de temps lliure	3,9	6,1	7,5	4,1	5,1	7,2	4,5

*Dades estadísticament no significatives.

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Taula A186. Càrrega total i valoració del temps lliure segons sexe. Submostra de gent gran (a partir de 65 anys). Província de Barcelona. 2006

	<i>Home</i>	<i>Dona</i>	<i>Total</i>
Temps de treball mercantil (hh:mm)	01:00	00:24	00:39
Temps de treball familiar i domèstic (hh:mm)	09:43	22:18	16:52
Càrrega total setmanal (hh:mm)	10:44	22:40	17:31
Valoració disponibilitat de temps lliure	8,0	7,4	7,6

Font: Idescat i IERMB, *Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006*.

Annex metodològic

Introducció

L'*Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006* constitueix la darrera edició d'un projecte d'anàlisi de la realitat social que es realitza quinquennalment des del 1985. Es tracta d'una enquesta concebuda com a instrument de recollida d'informació periòdica sobre diversos àmbits de la vida quotidiana de la població. En aquest sentit, la seva finalitat és aportar dades i elements d'anàlisi sobre les dinàmiques socials i territorials i, gràcies a la sèrie de dades disponible avui dia, també sobre les transformacions que tenen lloc en aquests àmbits. En els seus vint anys d'història l'*Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població* (ECVHP) s'ha consolidat com una de les principals fonts de dades de la regió de Barcelona i ara, amb la cinquena edició, es disposa per primera vegada d'informació precisa i homogènia sobre el conjunt de la societat catalana.

De manera sintètica, els objectius de l'*Enquesta* es poden resumir en tres enunciats:

1. Conèixer i analitzar les condicions de vida i els hàbits de la població, les tendències evolutives en les formes de vida i els fenòmens socials i identificar els factors que intervenen en els canvis socials.
2. Determinar les diferències en les condicions de vida i els hàbits de la població en funció del territori de residència i extreure'n els trets territorials distintius.
3. Identificar els grups socials, les seves característiques i els factors que en condicionen la formació i analitzar els tipus de desigualtats existents entre ells i les tendències de convergència o divergència que s'observen en les seves formes de vida.

Un dels aspectes més rellevants de l'evolució de l'*Enquesta* ha estat el manteniment dels objectius i dels criteris de recerca, la qual cosa ha afavorit la comparabilitat dels resultats. Tot i així, al llarg de les cinc edicions s'han incorporat alguns canvis tècnics i metodològics, els quals s'han acompanyat dels treballs necessaris per tal de conservar la sèrie de dades.

Tanmateix, el canvi més important de l'*Enquesta* ha estat l'ampliació progressiva del seu àmbit territorial d'estudi. El territori de la primera edició del 1985 fou la ciutat de Barcelona i els 26 municipis que integraven l'antiga Corporació Metropolitana de Barcelona. L'any 1990 es va passar a analitzar el conjunt de comarques que formen la Regió I (Baix Llobregat, Barcelonès, Maresme, Vallès Occidental i Vallès Oriental). En l'edició del 1995 el territori s'amplià de nou amb la incorporació de les comarques de l'Alt Penedès i el Garraf, tot comprènent sencera la regió metropolitana de Barcelona. L'any 2000 l'*Enquesta* ja es va realitzar a tota la província de Barcelona. I finalment, amb la present edició, pas-

sa a incloure per primera vegada tot el conjunt del territori català, en la que es pot considerar l'ampliació territorial més ambiciosa del projecte.

Totes aquestes modificacions territorials mantenen una estreta relació amb l'àmbit territorial competencial de les institucions que al llarg d'aquests anys han ofert el seu suport a l'*Enquesta*. El projecte va ser impulsat i finançat primerament per la Corporació Metropolitana de Barcelona (edició del 1985) i, posteriorment, per la Mancomunitat de Municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona i per la Diputació de Barcelona (edicions de 1990, 1995 i 2000). L'última ampliació territorial obeeix a la incorporació en la present edició del 2006 de la Generalitat de Catalunya, a través de l'Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat).

Les successives ampliacions territorials s'han produït sempre per agregació de territoris a la mostra, la qual cosa ha suposat un increment considerable de les persones entrevistades entre les diferents edicions. Així, de les 4.912 entrevistes que es van realitzar en la primera edició de l'any 1985 s'ha passat a una mostra de 10.398 individus per a l'actual edició del projecte.

L'evolució històrica de l'*Enquesta* també es reflecteix en les diferents denominacions que el projecte ha anat adoptant al llarg de la seva existència. L'any 1985 es dissenya sota el nom *Enquesta Metropolitana sobre condicions de vida i hàbits de la població*, que posteriorment és substituït per *Enquesta de la regió metropolitana de Barcelona* (1990 i 1995) i *Enquesta de la Regió de Barcelona* (2000), tot en funció del territori estudiat.

L'Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona (IERMB) ha estat la institució que, des de la primera edició, ha assumit la direcció metodològica de l'*Enquesta*, així com el treball de camp, el tractament i l'anàlisi de les dades, la qual cosa ha contribuït al manteniment dels criteris que garanteixen, en gran part, la comparabilitat entre les diferents edicions.

Pel que fa al contingut temàtic de l'enquesta, aquest comprèn gairebé tots els elements que constitueixen les formes de vida de la població: *estructura social, formes de convivència, nivells educatius, situació en el mercat de treball i condicions laborals i professionals, adscripció i transmissió lingüística, hàbits culturals i activitats de lleure, ús i percepció del territori, nivell de renda i de recursos, condicions de l'habitatge i de l'equipament domèstic, ús i percepció del territori i mobilitat, hàbits de consum, relacions socials i nivell d'associacionisme*.

Les dades resultants són majoritàriament de tipus objectiu i tenen un marcat caràcter estructural. D'altra banda, es tracta d'una informació que té un valor essencial, ja que complementa les fonts d'informació existents per a aquest territori i, en molts casos, constitueix l'única informació disponible.

La present edició de l'*Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006* és una operació estadística que s'inclou en el Programa anual d'actuacions estadístiques del 2005, a la vegada que s'insereix en el Pla estadístic de Catalunya 2005-2008.

Aspectes metodològics

Les característiques tècniques i metodològiques de l'*Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006* mantenen els mateixos objectius i criteris de recerca que les edicions anteriors. Les modificacions incorporades en aquesta cinquena edició no alteren la comparabilitat de les dades i donen continuïtat a la sèrie temporal iniciada l'any 1985. Els canvis metodològics més rellevants fan referència a l'ampliació de l'àmbit territorial a tota la població de Catalunya, a la construcció de la mostra i a la inclusió de nous elements en el contingut temàtic. Les característiques tècniques de les diferents edicions es recullen a la fitxa tècnica que es pot trobar més endavant. Els trets metodològics de l'*Enquesta 2006* són, de manera resumida, els que es presenten a continuació.

Unitats d'anàlisi

L'univers estadístic és la població de 16 anys i més resident a Catalunya, que correspon a 6.049.414 persones. La unitat de recollida de la informació és l'individu, tot i que la informació que recull el qüestionari permet conèixer també algunes característiques elementals de caràcter socioeconòmic de cadascun dels membres que resideixen a la llar i també algunes característiques de les llars.

Àmbit territorial

El disseny mostral aporta representativitat estadística per a un nivell d'error acceptable per a diferents nivells territorials que poden ser tractats com a submostres independents. Aquests territoris són Catalunya, àmbits territorials del Pla estadístic, comarques de la província de Barcelona, corones metropolitanes, Barcelona ciutat i districtes de Barcelona.

Efectius de la mostra i marge d'error

S'han realitzat un total de 10.398 entrevistes a tot el territori de Catalunya. Amb aquesta dimensió de la mostra, si es considera un nivell de confiança del 95,5%, l'error mostral és de $\pm 0,7\%$ per a dades globals.

Àmbits temàtics de l'enquesta

L'enquesta recull una gran varietat d'àmbits temàtics en relació amb els hàbits i les condicions de vida de la població de Catalunya. Els grans temes de l'enquesta són:

- A. Estructura de la llar
- B. Procedència geogràfica
- C. Llengua
- D. Nivell d'estudis
- E. Situació laboral
- F. Salut
- G. Ingressos, propietats i inversions
- H. Consum
- I. Habitatge
- J. Percepció del barri i de l'entorn
- K. Ús i imatge del territori
- L. Cultura i lleure

M. Relacions socials, associacionisme i ideologia

N. Fitxa d'observació

La revisió del qüestionari, amb la intenció d'incorporar nous aspectes socials no presents en edicions anteriors, ha portat a la introducció de preguntes relatives a la immigració, l'ús de noves tecnologies i l'estat de salut dels entrevistats.

La recollida de dades s'ha realitzat mitjançant un qüestionari en format de paper i editat en castellà o català, que els enquestadors han administrat a través d'entrevistes presencials a la població seleccionada com a mostra. La majoria de les preguntes que formen el qüestionari són de tipus precodificat; tanmateix, s'hi inclou alguna pregunta oberta. La durada mitjana de l'entrevista ha estat de 50 minuts.

Treball de camp

El treball de camp ha estat realitzat per un equip de l'Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona entre els mesos de setembre del 2005 i octubre del 2006. En tot moment el disseny de l'organització i la formació d'enquestadors, així com el grau de control assolit (supervisió del 100% dels qüestionaris, control a domicili del 25% de les entrevistes realitzades, codificació prèvia sobre paper i depuració de la base de dades), ha permès minimitzar els errors en els processos de recollida d'informació, codificació i gravació de les dades. Tot plegat ha garantit, per tant, una gran fiabilitat de les dades obtingudes.

Processament de les dades

El tractament de la informació obtinguda es realitza mitjançant el programari Statistical Product and Service Solutions (SPSS).

Construcció de la mostra

En el disseny de la mostra s'estableix com a objectiu l'extracció d'una mostra aleatòria estratificada representativa de la població de Catalunya de 16 anys i més. L'elecció del procediment de mostreig estratificat es justifica bàsicament per criteris de precisió enfront d'altres mètodes i per l'heterogeneïtat social que caracteritza la població objecte d'estudi. En aquest sentit, els continguts de l'estudi de l'*Enquesta* recullen una gran diversitat de temàtiques socials. L'objectiu consisteix precisament a poder expressar millor la varietat de la realitat social de Catalunya en relació amb les condicions de vida i hàbits de la població. Aquests continguts i objectius obliguen, en la construcció de la mostra estratificada, a prendre en consideració com a variables criteri d'estratificació les que millor expressin aquesta multiplicitat social de la població.

La informació poblacional primària i diversa prové del cens de població, a través dels seus indicadors. Una vegada escollides les variables més pertinents del cens, que expressen la màxima diversitat social, es procedeix a la seva reducció i estructuració a fi i efecte d'identificar i escollir les variables criteri amb les quals construir els estrats de la mostra. Així es garanteix la presència a la mostra d'estrats que expressen les diferències poblacionals i amb uns continguts que presenten una gran correlació amb els de l'*Enquesta*.

Al llarg de les cinc edicions de l'*Enquesta* s'ha mantingut bàsicament la mateixa metodologia de construcció de la mostra, de manera que les variacions més importants s'han pro-

duït sobretot com a conseqüència d'adaptar la mostra als canvis de domini territorial, tot ampliant en cada moment el marc territorial fins a considerar tot Catalunya.

Així doncs, la mostra estratificada es construeix seguint tres etapes principals:

1. Construcció dels estrats. A partir de les dades poblacionals, aquests s'obtenen mitjançant l'aplicació de dues tècniques d'anàlisi multivariable: anàlisi factorial de components principals i anàlisi de classificació automàtica.
2. Afixació de la mostra i determinació de les quotes mostrals.
3. Ponderació *a posteriori* de la mostra i elevació.

La present edició és la que més novetats incorpora en el procediment de disseny mostral, sobretot per les implicacions derivades de l'ampliació territorial al conjunt de Catalunya. Les modificacions que més destaquen són:

- L'àmbit territorial s'estén al conjunt de Catalunya i, per primera vegada, forma part de la mostra la població de 16 anys i més.
- En el procés de construcció i d'anàlisi dels estrats s'han utilitzat les dades del cens de població del 2001,²² tot augmentant considerablement el conjunt de variables poblacionals utilitzades.
- Atesa la gran extensió del territori objecte d'estudi, s'ha optat per concentrar la mostra territorialment, per optimitzar recursos, mitjançant un procés que garanteix l'aleatorietat i la representació de la mostra.
- La dimensió de la mostra s'amplia per facilitar anàlisis específiques de determinats àmbits territorials i/o col·lectius socials.
- Per primera vegada s'aplica un factor d'elevació per expressar les dades mostrals en termes de valors absoluts poblacionals.

A continuació, s'aborda en més detall el procés seguit de construcció de la mostra estratificada.

Construcció dels estrats

En aquesta fase es tracta de classificar la totalitat de la població catalana en diferents estrats, a partir de dades disponibles al cens del 2001. Però no es consideren com a unitats els individus censats, sinó la seva agrupació en seccions censals de residència (un total de 5.222), atenent característiques socials, econòmiques, culturals, demogràfiques i territorials. Les seccions censals constitueixen una unitat de divisió territorial suficientment petita per garantir l'homogeneïtat de les característiques socials de la població que hi viu, característiques que es recullen en un conjunt de 82 variables triades,²³ que representen la màxima varietat i heterogeneïtat de la població.

22. Fins aquesta edició, la mostra sempre s'havia construït a partir de dades del cens electoral.

23. Les variables considerades del cens de població expressen en general la proporció de persones que posseeixen una determinada característica sobre el total de la població de la secció censal i són el resultat d'una selecció de les 234 inicialment considerades.

Aquesta classificació es porta a terme mitjançant dues tècniques d'anàlisi multivariable independents i complementàries: l'anàlisi factorial de components principals (ACP), que sintetitza la informació d'un conjunt de variables en els principals factors que diferencien la població, i l'anàlisi de classificació automàtica (*cluster analysis*, ACL), a través de la qual s'obtenen grups homogenis de població o tipus socials que constitueixen els estrats de la mostra.

Mitjançant l'ACP, les 82 variables originals es redueixen a 7 variables factorials que acumulen gairebé el 70% de la variabilitat inicial i que s'identifiquen, sintèticament, de la forma següent:

Primer factor	La categoria socioprofessional
Segon factor	L'origen geogràfic: autòctons vs. antiga immigració
Tercer factor	El cicle vital
Quart factor	El factor rural-urbà
Cinquè factor	La nova immigració
Sisè factor	El factor d'activitat laboral
Setè factor	La mobilitat territorial

Amb aquestes 7 variables factorials es procedeix a la classificació de les 5.222 seccions censals de Catalunya en estrats, en dues etapes:

- a) En la primera etapa es procedeix a realitzar una classificació jeràrquica ascendent mitjançant el procediment de Ward (de mínima pèrdua d'inèrcia), que classifica inicialment les seccions en una jerarquia de particions, i es fixa en 10 el nombre de grups o estrats.
- b) En la segona etapa es fa una classificació no jeràrquica pel mètode de centres mòbils, a partir del nombre d'estrats determinat i els centres inicials definits, amb l'objectiu d'optimitzar l'assignació de les seccions als estrats.

Els 10 estrats que s'obtenen s'identifiquen amb els perfils següents:

Estrat 1	Població catalana envellida i de classes treballadores en ciutats no metropolitanes (11%)
Estrat 2	Mobilitat de famílies joves de classe mitjana (8%)
Estrat 3	Població jove de classe treballadora de municipis urbans (14%)
Estrat 4	Els petits municipis rurals (10%)
Estrat 5	Població urbana més jove de classe treballadora precària (8%)
Estrat 6	Classes socials mitjana i alta de les grans ciutats (8%)
Estrat 7	Antiga immigració a l'àrea metropolitana (15%)
Estrat 8	Població envellida urbana de l'antiga immigració (8%)
Estrat 9	Població de capital de classe mitjana-alta amb cert envelliment (15%)
Estrat 10	La nova immigració (4%)

Afixació de la mostra i determinació de les quotes mostrals

Amb els estrats construïts es procedeix a l'afixació d'una dimensió de la mostra donada segons el criteri òptim de Neyman. Després de la distribució per estrats es realitza l'assignació de quotes de mostra a les seccions censals de cada estrat segons la seva pobla-

ció, amb una subestratificació *a posteriori* segons el territori i l'hàbitat per tal d'aconseguir una concentració territorial que faciliti el treball de camp de l'enquesta.

La **dimensió de la mostra** que es considera per al conjunt de Catalunya és de 8.348 individus, amb un error associat del 0,78% per a un nivell de confiança del 95,5%, calculada a partir de l'expressió:

$$n = \frac{z^2 \cdot \sigma^2}{e^2 \cdot \bar{Y}^2}$$

on:

z és el nombre de sigmes de nivell de significació (2s),

σ^2 és la variància de la distància quadràtica euclidiana de les seccions censals al centre de la totalitat del núvol (valor obtingut de 0,783),

e és l'error mostral (valor considerat de 0,78%),

$\bar{Y}$ és la mitjana de les distàncies quadràtiques euclidianes (valor obtingut de 2,493),

n és la dimensió mostral.

L'afixació d'aquesta dimensió de mostra entre els estrats segons el criteri d'afixació òptima de Neyman comporta que com més gran i variable sigui un estrat, és més gran la proporció de mostra assignada per a aquest estrat, mitjançant la fórmula següent:

$$n_h = \frac{N_h \cdot \sigma_h}{\sum_{h=1}^K N_h \cdot \sigma_h} \cdot n$$

on:

n_h dimensió mostral de l'estrat h ($h = 1 \dots 10$),

N_h població de 16 anys i més de l'estrat h ,

σ_h desviació de la distància quadràtica euclidiana de les seccions censals de l'estrat h al centre del seu estrat.

Taula 1. Afixació mostral òptima de Neyman per a cada estrat

Estrat	N_h	σ_h	$N_h \sigma_h$	Coeficient d'afixació	n_h
1	640.561	0,47324	303.138,8	0,10173	849,27
2	556.508	0,83655	465.545,6	0,15624	1.304,27
3	977.070	0,40956	400.172,8	0,13430	1.121,12
4	248.814	0,78853	196.197,4	0,06584	549,66
5	467.962	0,67811	317.328,4	0,10650	889,02
6	435.320	0,60354	262.731,6	0,08817	736,07
7	845.423	0,47077	397.996,4	0,13357	1.115,02
8	354.574	0,56753	201.231,2	0,06753	563,77
9	686.607	0,42044	288.678,8	0,09688	808,76
10	195.425	0,75077	146.719,3	0,04924	411,05
Total	5.408.264	0,62386	2.979.740,3	1,00000	8.348,00

Amb el repartiment de la mostra entre els estrats es procedeix a l'assignació proporcional dels individus que corresponen a cada secció censal de l'estrat. Amb aquest repartiment es garanteix l'acompliment de l'aleatorietat de la mostra en l'elecció d'un individu que pertany a una secció censal determinada.

La determinació de les **quotes mostrals** finals per secció segueix un procés de distribució en cinc etapes:

- Primera etapa. Inicialment s'assigna a cada secció censal d'un estrat la quota de mostra que li correspon segons una distribució proporcional d'acord amb la seva població de 16 anys o més, amb la fórmula:

$$n_{sh} = \frac{N_{sh}}{N_h} \cdot n_h$$

on:

n_{sh} quota de mostra de la secció s de l'estrat h ,
 N_{sh} població de 16 anys i més de la secció s de l'estrat h ,
 N_h població de 16 anys i més de l'estrat h ,
 n_h dimensió mostral de l'estrat h .

- Segona etapa. Amb l'objectiu d'aconseguir una concentració territorial que faciliti el treball de camp, l'assignació inicial de quotes per a cada secció censal es distribueix tot considerant, a cada estrat, una subestratificació a partir d'un doble criteri de divisió territorial: els set grans àmbits del pla territorial i les cinc categories de grandària dels municipis. S'obtenen així 187 subestrats no buits entre els quals es distribueix la dimensió mostral.

Aquesta distribució implica analitzar totes i cadascuna de les seccions censals de Catalunya, la qual cosa significa, des del punt de vista del treball de camp, uns costos elevats derivats dels obligats desplaçaments per tot el territori català per a la realització de les entrevistes personals. En aquest sentit, i per tal d'afavorir la concentració territorial, s'ha aplicat un criteri de redistribució de les quotes de mostra a partir de diferenciar les seccions que pertanyen als municipis més petits (fins a 20.000 habitants) de les dels més grans.

En el cas dels subestrats amb més de 20.000 habitants, es consideren totes les seccions censals amb la quota de mostra assignada inicialment. Però si la secció censal és d'un subestrat de municipis amb una població inferior o igual a 20.000 habitants (un total de 137 subestrats), s'efectua la concentració territorial mitjançant l'atribució de la quota total de mostra del subestrat a una selecció aleatòria de seccions d'aquest, de la forma següent:

- En primer lloc es realitza l'extracció aleatòria de seccions. A tal efecte es divideix la quota de mostra del subestrat per 3, per tal de fixar el nombre de seccions del subestrat que seran seleccionades de forma aleatòria, és a dir:

$$ns_{hj} = \frac{n_{sj}}{3}$$

on:

ns_{hj} és el nombre de seccions a seleccionar del subestrat h_j (amb $j = 1 \dots 137$)

n_{shj} és la quota de mostra de la secció s del subestrat h_j .

–A continuació es procedeix a la concentració de la quota de mostra del subestrat en les seccions censals seleccionades (), de forma proporcional al pes poblacional de la secció sobre el total de les seccions seleccionades del subestrat. L'assignació de quotes s'expressa en la fórmula:

$$n_{shj} = \frac{N_{shj}}{N_{h_j}} \cdot n_{hj}$$

on:

n_{shj} és la quota de mostra de la secció s seleccionada () del subestrat h_j (amb $j = 1 \dots 137$) de municipis fins a 20.000 habitants,

N_{shj} és la població de 16 anys i més de la secció s seleccionada () del subestrat h_j ,

N_{h_j} és la població total de 16 anys i més del subestrat h_j amb les seccions seleccionades,

n_{hj} és la quota mostral del subestrat h_j .

- Tercera etapa. La necessitat de garantir un nivell de representativitat suficient per a determinades unitats territorials d'interès en l'estudi va portar a afegir una dimensió mostral addicional de 2.094 enquestes que es van repartir de forma desigual entre alguns àmbits territorials i comarques, segons s'indica a la taula següent:

Taula 2. Territoris i dimensió de mostra addicional

<i>Territori</i>	<i>Mostra addicional</i>
Camp de Tarragona	164
Terres de l'Ebre	361
Àmbit de Ponent	348
Alt Pirineu i Aran	504
Alt Penedès	173
Anoia	166
Bages	111
Berguedà	15
Garraf	124
Osona	109
Solsonès	19
Total	2.094

Per a cadascun d'aquests onze territoris, la dimensió mostral addicional es va repartir de forma proporcional al pes de les quotes de mostra de cada territori. El repartiment es fa mitjançant:

$$na_{st} = \frac{n_{st}}{n_t} \cdot na_t$$

on:

- na_{st} és la quota de mostra addicional de la secció s seleccionada () del territori t ($t = 1 \dots 11$),
- n_{it} és la quota de mostra de la secció s seleccionada () del territori t ,
- n_t és la quota de mostra del territori t ,
- na_t és la dimensió mostral addicional del territori t .

La quota final de les seccions censals d'aquests territoris és el resultat de l'arrodoniment de la suma de la quota inicial i l'addicional.

- Quarta etapa. Finalment, en el cas particular del subestrat dels municipis més petits (fins a 500 habitants) del territori de l'Alt Pirineu i Aran, que pertanyen a l'estrat 4, es va realitzar una segona extracció aleatòria de seccions amb l'objectiu de reforçar la concentració territorial de les entrevistes, ateses les característiques particulars d'escassa població. Del total de 46 seccions censals d'aquest subestrat, se'n van seleccionar aleatòriament 13, i es va assignar la quota de mostra de totes elles (132 enquestes) de forma proporcional al seu pes mostral.
- Cinquena etapa. Distribució final de la mostra. Tenint en compte les redistribucions de quotes i la mostra addicional, s'obté la distribució final d'enquestes a realitzar a cadascuna de les seccions censals seleccionades.

Taula 3. Distribució de les quotes de mostra en el procés de construcció seguit segons l'estrat

Estrat	Quotes inicials		Redistribució				
			de quotes		Mostra addicional	Mostra final	
Estrat 1	849	10,2%	850	10,2%	446	1.296	12,4%
Estrat 2	1.304	15,6%	1.300	15,6%	196	1.496	14,3%
Estrat 3	1.121	13,4%	1.113	13,3%	352	1.465	14,0%
Estrat 4	550	6,6%	549	6,6%	691	1.240	11,9%
Estrat 5	889	10,6%	884	10,6%	182	1.066	10,2%
Estrat 6	736	8,8%	735	8,8%	67	802	7,7%
Estrat 7	1.115	13,4%	1.112	13,3%	5	1.117	10,7%
Estrat 8	564	6,8%	547	6,5%	71	618	5,9%
Estrat 9	809	9,7%	861	10,3%	35	896	8,6%
Estrat 10	411	4,9%	401	4,8%	49	450	4,3%
Total	8.348	100,0%	8.352	100,0%	2.094	10.446	100,0%

Finalment, els individus s'extreuen de forma aleatòria de cada secció censal a partir del conjunt de persones registrades al padró d'habitants actualitzat de gener del 2005. Un cop acabat el treball de camp, el nombre total d'individus entrevistats va ser de 10.398.

Ponderació a posteriori de la mostra i elevació

L'afixació òptima aplicada en el disseny de la mostra ens assegura la presència a la mostra d'aquelles característiques menys freqüents a la població, però, a la vegada, sobredi-

mentiona la dels individus dels estrats més heterogenis que les posseeixen. A més, amb l'objectiu d'afavorir la concentració territorial del treball de camp, no s'han realitzat enquestes en totes les seccions censals. Així, per tal de garantir una mostra aleatòria proporcionalment dimensionada a la seva població, una vegada obtinguda la mostra és necessari restituir el valor real de les freqüències, tot ponderant el seu pes en el conjunt de la població de Catalunya de 16 anys i més.

La ponderació W_s que s'aplica és una magnitud que transforma la probabilitat real que un individu d'una determinada secció censal sigui escollit en la probabilitat teòrica sota la hipòtesi d'estricta aleatorietat. És a dir, mitjançant la ponderació, s'atorga un pes menor a aquells individus que tenen més probabilitats d'ésser escollits i un pes major a aquells altres amb menys probabilitats.

La ponderació de la mostra, que actua en relació amb les seccions censals escollides i el seu pes poblacional, restitueix la representació del conjunt de la població de Catalunya de 16 anys i més. A efectes de ponderació, i amb l'objectiu d'incloure la magnitud total de la població, s'ha procedit a la redistribució de la població exclosa entre les seccions amb quota mostral del mateix subestrat. Aquesta redistribució s'efectua de forma proporcional al pes poblacional de les seccions del subestrat escollides per a la mostra. D'aquesta manera, la ponderació W_s s'expressa en la fórmula següent:

$$W_s = \frac{N_{shj} + \frac{N_{shj}}{\sum N_{shj}} (N_{hj} - \sum N_{shj}) / N}{n_{shj} / n} = \frac{N_{shj} + \bar{N}_{shj} / N}{n_{shj} / n}$$

on:

- W_s és la ponderació de cada individu de la mostra de la secció s ,
- N_{shj} és la població de 16 anys i més de la secció s escollida en la mostra del subestrat h_j ,
- $\sum N_{shj}$ és la població de 16 anys i més de totes les seccions s escollides en la mostra el subestrat h_j ,
- $\bar{N}_{shj}$ és la població de 16 anys i més de totes les seccions s no escollides en la mostra del subestrat h_j ,
- N és la població total de 16 anys i més,
- n_{shj} és el nombre de casos de la mostra pertanyents a la secció s del subestrat h_j ,
- n és el nombre de casos de la mostra.

Una vegada realitzada la ponderació de les dades mostrals, aquestes s'expressen en magnituds poblacionals a partir de l'elevació de la mostra, que es fa introduint un factor de ponderació f per a cada individu de la mostra. El factor de ponderació s'obté relacionant la dimensió de la població (N), a partir de les dades poblacionals actualitzades de gener del 2006, amb la dimensió de la mostra (n):

$$\text{factor d'elevació} = f = \frac{N}{n}$$

La distribució final de la mostra ponderada i elevada en els diferents territoris és la següent:

<i>Àmbits territorials</i>		<i>Mostra</i>	<i>Elevació</i>	<i>%</i>
Àmbit metropolità		7.109	4.135.677	68,4
Comarques	Alt Penedès	146	84.947	2,1
	Baix Llobregat	1.114	648.359	15,7
	Barcelonès	3.368	1.959.241	47,4
	Garraf	192	111.801	2,7
	Maresme	576	335.280	8,1
	Vallès Occidental	1.200	697.945	16,9
	Vallès Oriental	512	298.104	7,2
Regió Metropolitana de Barcelona		7.108	4.135.677	100,0
	Barcelona	2.425	1.410.651	34,1
	Primera corona	2.120	1.233.270	29,8
	Segona corona	2.564	1.491.756	36,1
		2.425	1.410.651	100,0
Barcelona ciutat				
	Districte 1	175	101.806	7,2
	Districte 2	398	231.404	16,4
	Districte 3	273	159.083	11,3
	Districte 4	122	70.945	5,0
	Districte 5	202	117.634	8,3
	Districte 6	187	108.826	7,7
	Districte 7	258	149.817	10,6
	Districte 8	252	146.545	10,4
	Districte 9	220	127.991	9,1
	Districte 10	338	196.602	13,9
Comarques centrals		699	406.410	6,7
Comarques	Anoia	155	89.910	22,1
	Bages	227	131.852	32,4
	Berguedà	64	37.299	9,2
	Osona	224	130.354	32,1
	Solsonès	29	16.994	4,2
Comarques gironines		955	555.615	9,2
Camp de Tarragona		776	451.460	7,5
Terres de l'Ebre		263	152.783	2,5
Àmbit de Ponent		491	285.914	4,7
Alt Pirineu i Aran		106	61.556	1,0
Estrats de la mostra	Estrat 1	1.232	716.532	11,8
	Estrat 2	1.165	677.503	11,2
	Estrat 3	1.900	1.105.267	18,3
	Estrat 4	469	272.591	4,5
	Estrat 5	939	546.451	9,0
	Estrat 6	810	471.282	7,8
	Estrat 7	1.530	890.134	14,7
	Estrat 8	657	382.120	6,3
	Estrat 9	1.274	740.933	12,2
	Estrat 10	424	246.601	4,1
Total		10.398	6.049.414	100%

Una vegada ponderades les dades, a la dimensió de mostra de 10.398 individus se li associa un nivell d'error global del 0,72%, per a un nivell de confiança del 95,5%.

Fitxa tècnica

	<i>Enquesta de l'Àrea Metropolitana de Barcelona 1985</i>	<i>Enquesta de la Regió Metropolitana de Barcelona 1990</i>	<i>Enquesta de la Regió Metropolitana de Barcelona 1995</i>	<i>Enquesta de la Regió de Barcelona 2000</i>	<i>Enquesta de Catalunya 2006</i>
Àmbit territorial	Àrea Metropolitana de Barcelona (Municipis integrats en l'antiga Corporació Metropolitana de Barcelona) Municipis: 27 Superfície: 476 km ² Total d'habitants: 3.096.748 (segons el cens de 1981) Percentatge / població de Catalunya: 49,2%	Regió I de Catalunya Municipis: 129 Comarques: 5 (el Baix Llobregat, el Barcelonès, el Maresme, el Vallès Occidental i el Vallès Oriental) Superfície: 2.459 km ² Total d'habitants: 4.090.706 (segons el padró de 1986) Percentatge / població de Catalunya: 67,9%	Regió Metropolitana de Barcelona Municipis: 162 Comarques: 7 (l'Alt Penedès, el Baix Llobregat, el Barcelonès, el Garraf, el Maresme, el Vallès Occidental i el Vallès Oriental) Superfície: 3.235 km ² Total d'habitants: 4.264.422 (segons el cens de 1991) Percentatge / població de Catalunya: 70,4%	Província de Barcelona Municipis: 311 Comarques: 11 (7 comarques de la Regió Metropolitana més l'Anoia, el Bages, el Berguedà i Osona) Superfície: 7.718,5 km ² Total d'habitants: 4.628.277 (segons el padró de 1996) Percentatge / població de Catalunya: 76,0%	Catalunya Municipis: 946 Comarques: 41 comarques de Catalunya Superfície: 32.105,5 km ² Total d'habitants: 7.134.697 (segons el padró de 2006) Percentatge / població de Catalunya: 100,0%
Unitat d'anàlisi	A efectes de representativitat estadística, la unitat de recollida d'informació de l' <i>Enquesta</i> en totes les seves edicions ha estat l'individu, tot i que l'estructura del global d'informació que recull el qüestionari permet esbrinar tant el conjunt de característiques dels individus entrevistats com les del grup familiar i les de cadascun dels membres que resideixen a la llar.				
Univers estadístic	El conjunt d'individus majors de 18 anys residents a l'antiga àrea metropolitana de Barcelona: 2.174.363 persones	El conjunt d'individus majors de 18 anys residents a la Regió I de Catalunya: 2.991.131 persones	El conjunt d'individus majors de 18 anys residents a la Regió Metropolitana de Barcelona: 3.275.458 persones	El conjunt d'individus majors de 18 anys residents a la província de Barcelona: 3.762.462 persones	El conjunt d'individus de 16 anys i més residents a Catalunya: 6.049.414 persones
Efectius de la mostra i marge d'error	4.912 individus seleccionats aleatòriament a partir del cens electoral de 1984. <i>Marge d'error per al conjunt de la mostra:</i> ±1,9, per a un nivell de confiança de 2 sigmes.	5.061 individus seleccionats aleatòriament a partir del cens electoral de 1989. <i>Marge d'error per al conjunt de la mostra:</i> ±1,9, per a un nivell de confiança de 2 sigmes.	5.263 individus seleccionats aleatòriament a partir del cens electoral de 1994. <i>Marge d'error per al conjunt de la mostra:</i> ±1,8, per a un nivell de confiança de 2 sigmes.	6.250 individus seleccionats aleatòriament a partir del cens electoral de 1999. <i>Marge d'error per al conjunt de la mostra:</i> ±1,5, per a un nivell de confiança de 2 sigmes.	10.398 individus seleccionats a partir d'una mostra aleatòria estratificada a partir del cens de població de 2001. <i>Marge d'error per al conjunt de la mostra:</i> ±0,7, per a un nivell de confiança de 2 sigmes.

	<i>Enquesta de l'Àrea Metropolitana de Barcelona 1985</i>	<i>Enquesta de la Regió Metropolitana de Barcelona 1990</i>	<i>Enquesta de la Regió Metropolitana de Barcelona 1995</i>	<i>Enquesta de la Regió de Barcelona 2000</i>	<i>Enquesta de Catalunya 2006</i>
Càlcul de la mostra	Aplicació de la tècnica del mostreig aleatori estratificat, seguint aquest procés: a) Construcció d'estrats de població homogenis a partir d'una sèrie de variables socioeconòmiques identificatives de les seccions censals del territori objecte d'estudi, contingudes en el padró d'habitants o cens de població corresponent a cada any. b) Càlcul de la dimensió mostral segons el volum de població total i l'estimació de la seva variabilitat. c) Distribució dels efectius resultants en els estrats prefigurats amb el criteri d'afixació òptima de Neyman, segons el qual com més gran i variable és un estrat, major proporció de mostra se li assigna. Amb el nombre mostral de cada estrat es procedeix a l'assignació proporcional de quotes de mostra en termes d'individus corresponents a cada secció. d) Restitució del valor real de les freqüències, ponderant el seu pes en el conjunt, per garantir una mostra estrictament aleatòria.				
Tipus d'entrevista	Entrevista personal realitzada per entrevistadors qualificats en el domicili de les persones seleccionades.				
Qüestionari	<i>Tipus: precodificat</i> <i>Nombre de preguntes: 159</i> <i>Nombre de variables directes: 330</i> <i>Nombre de posicions d'enregistrament: 625</i> <i>Durada mitjana de l'entrevista: 40 minuts</i>	<i>Tipus: precodificat</i> <i>Nombre de preguntes: 182</i> <i>Nombre de variables directes: 541</i> <i>Nombre de posicions d'enregistrament: 879</i> <i>Durada mitjana de l'entrevista: 50 minuts</i>	<i>Tipus: precodificat</i> <i>Nombre de preguntes: 193</i> <i>Nombre de variables directes: 548</i> <i>Nombre de posicions d'enregistrament: 921</i> <i>Durada mitjana de l'entrevista: 50 minuts</i>	<i>Tipus: precodificat</i> <i>Nombre de preguntes: 190</i> <i>Nombre de variables directes: 605</i> <i>Nombre de posicions d'enregistrament: 1.027</i> <i>Durada mitjana de l'entrevista: 55 minuts</i>	<i>Tipus: precodificat</i> <i>Nombre de preguntes: 196</i> <i>Nombre de variables directes: 554</i> <i>Nombre de posicions d'enregistrament: 977</i> <i>Durada mitjana de l'entrevista: 50 minuts</i>
	Estructura interna del qüestionari: a) Preguntes referides al context familiar, les quals recullen informació de cadascuna de les persones que integren la llar de l'entrevistat. b) Preguntes referides a l'individu seleccionat i a les condicions de la seva llar basades en diferents àmbits temàtics: estructura familiar, treball i ingressos, consum, habitatge i entorn, ús i imatge del territori i cultura, lleure i relacions socials.				
Treball de camp	Realitzat per CDES (Centre per al Desenvolupament de l'Economia Social) d'octubre del 1985 a març del 1986.	Realitzat per INITS, SA, de març a juliol del 1990 (Barcelona ciutat) i de setembre a novembre del 1990 (resta del territori).	Realitzat per l'equip de treball de camp de l'Institut d'Estudis Metropolitans de Barcelona entre març i setembre del 1995.	Realitzat per l'equip de treball de camp de l'Institut d'Estudis Metropolitans de Barcelona de gener a novembre del 2000.	Realitzat per l'equip de treball de camp de l'Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona de setembre del 2005 a octubre del 2006.
	En tots els casos, l'acurat disseny de l'organització i la formació d'enquestadors, així com el grau de control assolit (supervisió del 100% dels qüestionaris, control a domicili del 25% de les enquestes realitzades, codificació prèvia sobre paper i doble enregistrament de dades), ha permès minimitzar els errors en els processos de recollida d'informació, codificació i transcripció de resultats i ha garantit, per tant, una gran fiabilitat de les dades obtingudes.				
Processament de dades	El tractament de la informació obtinguda es realitza mitjançant l'anomenat Statistical Package for Social Sciences (SPSS).				

Referències bibliogràfiques

CHAVARRÍA, M. «¿Y si la conciliación fuera una trampa?». *La Vanguardia* [Barcelona], 1 setembre 2008, p. 24.

Condicions de vida i hàbits dels joves de la província de Barcelona. Diputació de Barcelona, 2009.

Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya 2006. Resultats sintètics. Barcelona: Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona, 2006.

Enquesta de mobilitat quotidiana 2006. Autoritat del Transport Metropolità, Departament de Política Territorial i Obres Públiques, Generalitat de Catalunya, 2006.

MACINNES, J.; M. SOLSONA. *Dossiers del temps: Usos del temps i famílies*. Ajuntament de Barcelona. Regidoria de Nous Usos Socials del Temps a la Ciutat. 2006.

MARÍ-KLOSE, P.; C. GÓMEZ-GRANELL; C. BRULLET; S. ESCAPA. *Temps de les famílies: anàlisi sociològica dels usos dels temps dins de les llars catalanes a partir de les dades del Panell de Famílies i Infància*. Generalitat de Catalunya, Departament d'Acció Social i Ciutadania, 2008.

MIRALLES-GUASCH, C. et al. *L'ús social del temps a la Regió Metropolitana de Barcelona*. Pla Estratègic Metropolità de Barcelona, 2008.

MIRALLES-GUASCH, C.; E. SINTES. *L'ús social del temps a Barcelona. Informe quantitatiu*. Ajuntament de Barcelona i Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona, 2006.

Pla estratègic sobre els usos i la gestió del temps a la vida quotidiana 2008-2018. Departament d'Acció Social i Ciutadania, Generalitat de Catalunya, 2008.

TORNS, T.; V. BORRÀS; S. MORENO; C. RECIO. *Dossiers del temps: Les polítiques del temps: un debat obert*. Ajuntament de Barcelona. Regidoria de Nous Usos Socials del Temps a la Ciutat. 2006.

TORNS, T.; F. MIGUÉLEZ (coord.). *El temps de treball: balanç d'actuacions a la Unió Europea*. Consell Econòmic i Social de Barcelona i Ajuntament de Barcelona, 2006.

Nota final

Aquest treball forma part de la sèrie d'explotacions monogràfiques encarregades per la Diputació de Barcelona a l'Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona a partir de les dades de l'Enquesta de Condicions de Vida i Hàbits de la Població de Catalunya (ECVHPC) 2006.

Amb les explotacions monogràfiques de l'ECVHPC 2006, la Diputació de Barcelona dona continuïtat als treballs d'anàlisi de caràcter sectorial realitzats en edicions anteriors.

Aquests estudis, impulsats per diferents àrees i serveis de la Corporació, han estat coordinats en aquesta edició del 2006 per l'Observatori Territorial de la Direcció d'Estudis i Prospectiva.

Podeu consultar aquest treball a l'adreça:

www.diba.cat/aic

Podeu consultar els diferents estudis publicats de l'ECVHPC 2006 a l'adreça:

www.diba.cat/territori

Els determinants socials de l'ocupació i l'activitat (Servei de Mercat de Treball)

Condicions de vida i hàbits de la població jove de la província de Barcelona

(Àrea d'Igualtat i Ciutadania)

Condicions de vida i hàbits de la gent gran de la província de Barcelona

(Àrea de Benestar Social)

Hàbits d'esport a la província de Barcelona (Àrea d'Esports)

Autonomia personal de la població a la província de Barcelona

(Àrea de Benestar Social)

Pobresa i exclusió social a la província de Barcelona

(Àrea de Benestar Social)

La percepció subjectiva de l'estat de salut a la província de Barcelona

(Àrea de Salut Pública i Consum)

La Diputació de Barcelona és una institució de govern local que treballa conjuntament amb els ajuntaments per impulsar el progrés i el benestar de la ciutadania.

La col·lecció **Documents de Treball** facilita als agents del món local documentació actualitzada per contribuir a millorar la gestió de les polítiques públiques locals.

Aquesta obra és un estudi sobre les activitats en què distribueixen el seu temps les persones que resideixen a la província, i sobre les estratègies que empren per compaginar les diferents esferes temporals de la vida quotidiana. L'anàlisi, la primera a la província d'aquestes característiques, s'estructura en dos grans apartats: el primer és una aproximació a les tres grans esferes del temps quotidià (la de treball mercantil; la de treball domèstic i familiar, i la de temps lliure i de lleure), i el segon se centra en les càrregues de temps.

L'estudi s'emmarca en la sèrie d'explotacions monogràfiques que l'Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona realitza de l'Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població de Catalunya, amb la coordinació de l'Observatori Territorial de la Direcció d'Estudis i Prospectiva. Aquesta monografia ha estat impulsada per l'Àrea de Benestar Social.

**Diputació
Barcelona**

Àrea d'Igualtat i Ciutadania
Travessera de les Corts, 131-159
Recinte Maternitat. Pavelló Mestral, 2n. pis
08028 Barcelona
Tel. 934 049 092 · Fax 934 049 126
www.diba.cat/aic

Àrea de Presidència
Direcció d'Estudis i Prospectiva
Observatori Territorial
Rambla de Catalunya, 126, 7è.
08008 Barcelona
Tel. 934 049 219 · Fax 934 049 146
www.diba.cat/territori

